

Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap
Administratie Werkgelegenheid
afdeling Tewerkstelling
cel Migratie

Markiesstraat 1
1000 Brussel
Website: www.vlaanderen.be/werk

JAARRAPPORT 2002

TEWERKSTELLING VAN BUITENLANDSE WERKNEMERS IN HET VLAAMSE GEWEST

0 INHOUDSOPGAVE

0	INHOUDSOPGAVE	2
1	INLEIDING	5
2	BEGRIPSOMSCHRIJVING	8
3	ALGEMEEN OVERZICHT	15
3.1	A-KAARTEN	17
3.1.1	Reglementering 2002	17
3.1.2	Algemene evolutie	17
3.1.3	Situatie 2002	18
3.1.4	Leeftijdscategorieën en geslacht.....	19
3.1.5	Belangrijkste nationaliteiten	19
3.1.6	Bemerkingen bij de statistische tabellen.....	20
3.2	B-KAARTEN.....	24
3.2.1	Algemene evolutie	24
3.2.2	Situatie 2002.....	24
3.2.3	Belangrijkste categorieën 2001 - 2002	25
3.2.4	Provinciale spreiding uitgereikte B-kaarten	25
3.2.5	Bemerkingen bij de statistische tabellen.....	25
3.3	EERSTE AANVRAGEN	27
3.3.1	Algemene evolutie	27
3.3.2	Situatie 2001 - 2002	27
3.3.3	Provinciale spreiding eerste aanvragen.....	29
3.4	HERNIEUWINGEN.....	30
3.4.1	Algemene evolutie	30
3.4.2	Situatie 2002.....	31
3.4.3	Provinciale spreiding hernieuwingsaanvragen	31
3.5	WEIGERINGEN	33
3.5.1	Reglementering	33
3.5.2	Algemene evolutie	33
3.5.3	Situatie 2002.....	33
3.6	BEROEPSCHRIFTEN	35
3.6.1	Reglementering	35
3.6.2	Algemene evolutie	37
3.6.3	Situatie 2002.....	37
4	RESULTATEN VOLGENS “CATEGORIEËN” B-KAART	38
4.1	EVOLUTIE	38
4.2	PROVINCIALE VERDELING	39
4.3	STAGIAIRS.....	40
4.3.1	Reglementering	40
4.3.2	Algemene evolutie	41
4.3.3	Provinciale verdeling	42
4.3.4	Belangrijkste nationaliteiten	42
4.3.5	Sectorale spreiding	43
4.4	BEROEPSOPLEIDING	44
4.4.1	Reglementering	44
4.4.2	Belangrijkste nationaliteiten en sectoren.....	44
4.4.3	Bemerkingen	45
4.5	AU PAIR-JONGEREN	46
4.5.1	reglementering	46
4.5.2	Algemene evolutie	49
4.5.3	Provinciale verdeling	50
4.5.4	Nationaliteiten	50

4.5.5	<i>Bemerkingen bij de statistische tabellen</i>	52
4.6	GESPECIALISEERDE TECHNIKERS.....	54
4.6.1	<i>Reglementering</i>	54
4.6.2	<i>Algemene evolutie</i>	54
4.6.3	<i>Provinciale verdeling</i>	55
4.6.4	<i>Belangrijkste nationaliteiten</i>	55
4.6.5	<i>Sectorale spreiding</i>	56
4.6.6	<i>Bemerkingen bij de statistische tabellen</i>	57
4.7	ARTIESTEN.....	59
4.7.1	<i>Reglementering</i>	59
4.7.2	<i>Algemene evolutie</i>	60
4.7.3	<i>Nationaliteiten en provinciale verdeling</i>	61
4.8	BEROEPSSPORTERS.....	62
4.8.1	<i>Reglementering</i>	62
4.8.2	<i>Algemene evolutie</i>	62
4.8.3	<i>Provinciale verdeling</i>	63
4.8.4	<i>Sporttakken tewerkstelling</i>	64
4.8.5	<i>Bemerkingen bij de statistische tabellen</i>	64
4.9	HOOGGESCHOOLDEN EN LEIDINGGEVENDEN.....	69
4.9.1	<i>Reglementering 2002</i>	69
4.9.2	<i>Voorafgaande opmerking</i>	69
4.9.3	<i>Algemene evolutie</i>	70
4.9.4	<i>Provinciale verdeling</i>	72
4.9.5	<i>Belangrijkste nationaliteiten</i>	73
4.9.6	<i>Sectorale spreiding per provincie</i>	74
4.9.7	<i>Bemerkingen bij de statistische tabellen</i>	75
4.10	NAVORSERS EN GASTHOOGLERAREN.....	78
4.10.1	<i>Reglementering</i>	78
4.10.2	<i>Algemene evolutie</i>	79
4.10.3	<i>Provinciale verdeling</i>	80
4.10.4	<i>Belangrijkste nationaliteiten</i>	81
4.11	STUDENTEN.....	82
4.11.1	<i>Reglementering</i>	82
4.11.2	<i>Algemene evolutie</i>	82
4.11.3	<i>Provinciale verdeling</i>	83
4.11.4	<i>Belangrijkste nationaliteiten</i>	83
4.11.5	<i>Sectorale spreiding</i>	84
4.11.6	<i>Bemerkingen bij de statistische tabellen</i>	84
4.12	GEMACHTIGD OF TOEGELATEN VERBLIJF.....	86
4.12.1	<i>Reglementering</i>	86
4.12.2	<i>Algemene evolutie</i>	87
4.12.3	<i>Provinciale verdeling</i>	87
4.12.4	<i>Sectorale spreiding</i>	88
4.12.5	<i>Bemerkingen bij de statistische tabellen</i>	88
5	VOORLOPIGE ARBEIDSVERGUNNINGEN.....	89
5.1	INLEIDING.....	89
5.2	ALGEMENE EVOLUTIE.....	91
5.2.1	<i>Voorafgaande bemerking:</i>	91
5.2.2	<i>Algemene opmerkingen met betrekking tot de voorlopige arbeidsvergunningen:</i>	92
5.3	SLACHTOFFERS MENSENHANDEL.....	93
5.3.1	<i>Reglementering</i>	93
5.3.2	<i>Algemene evolutie</i>	93
5.3.3	<i>Sectorale spreiding</i>	93
5.3.4	<i>Nationaliteiten</i>	93
5.4	KANDIDAAT VLUCHTELINGEN.....	94
5.4.1	<i>Reglementering</i>	94
5.4.2	<i>Algemene evolutie</i>	94
5.4.3	<i>Provinciale verdeling</i>	95
5.4.4	<i>Sectorale spreiding</i>	96
5.4.5	<i>Belangrijkste nationaliteiten</i>	97

5.5	REGULARISATIEAANVRAGERS (PERIODE 01/01/2002 TOT 30/06/2002).....	98
5.5.1	<i>Reglementering</i>	98
5.5.2	<i>Algemene evolutie</i>	98
6	TOEZICHT - HANDHAVINGSBELEID	99
6.1	INLEIDING.....	99
6.2	ALGEMEEN OVERZICHT.....	100
6.2.1	<i>Aantal uitgevoerde controles: periode van 1/01/2002 tot en met 31/12/2002.</i>	100
6.2.2	<i>Gevolgen van de controles</i>	103
6.3	BIJZONDERE CATEGORIEËN / AANDACHTSPUNTEN 2002.....	106
6.3.1	<i>Beroepssporters</i>	106
6.3.2	<i>Inwonend personeel en (Indische) koks</i>	106
6.3.3	<i>Werkzaamheden AIC's en cellen mensenhandel</i>	107
7	CONCLUSIES	108
7.1	ALGEMEEN.....	108
7.2	AANPASSING VAN DE REGELGEVING.....	108
7.2.1	<i>Alternatief voorstel van de migratiediensten op het ontwerp KB</i>	109
7.2.2	<i>De gewijzigde regelgeving: het KB van 6/02/2003</i>	116
8	OVERZICHT VAN DE STATISTISCHE TABELLEN.....	130

1 INLEIDING

De afdeling Tewerkstelling van de administratie Werkgelegenheid is in het Vlaamse Gewest belast met de toepassing van de regelgeving inzake de tewerkstelling van vreemde werknemers. Zij reikt daartoe in Vlaanderen de arbeidskaarten en -vergunningen uit, weigert aanvragen tot tewerkstellingen en adviseert de minister inzake beroepschrijven tegen de weigeringsbeslissingen.

Dit jaarrapport geeft een overzicht van de in 2002 behandelde aanvragen.

Er dient vooraf te worden opgemerkt dat het aantal afgeleverde arbeidskaarten en -vergunningen absoluut géén beeld geeft van het totaal aantal buitenlandse werknemers dat het betrokken jaar in Vlaanderen werd tewerkgesteld.

Het overgrote deel van de buitenlandse werknemers die in België kunnen worden tewerkgesteld is immers vrijgesteld van de procedure inzake arbeidskaarten en -vergunningen (o.a. onderdanen van de Europese Economische Ruimte, vreemdelingen in het bezit van een vestigingsvergunning, erkende vluchtelingen, studenten tijdens de vakantieperiodes, internationale schouwspelartiesten voor een tewerkstelling minder dan drie maand, ...).

In de nieuwe regelgeving die medio 1999 van kracht werd, werden de "vrijgestelde categorieën" nogmaals uitgebreid. In 2000 werd daar nog een nieuwe categorie aan toegevoegd, met name de personen wiens verblijf werd geregulariseerd en aan wie aldus een verblijfstitel van onbepaalde duur werd toegekend.

Op de vaak gestelde vraag naar de algemene evolutie van de tewerkstelling van allochtone werknemers zal in dit rapport geen antwoord worden gegeven.

De verplichting tot het opmaken en verstrekken van statistische info rond de tewerkstelling van vreemde arbeidskrachten volgt uit:

- Conventie 97 van de IAO (van 1949) betreffende Migrerende Werknemers;
- Verordening (EEG) Nr. 311/76 van de Raad van 09/02/1976, betreffende de opstelling van statistieken over buitenlandse werknemers;
- artikel 20 van de wet van 30/04/1999, betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers;

In deze bijdrage worden de gegevens opgenomen die betrekking hebben op het Vlaamse Gewest. De gegevens voor heel België worden verzameld door de federale overheidsdienst bevoegd voor de werkgelegenheid.

In opvolging van de analyses van de voorgaande jaren zal in dit verslag opnieuw een opsplitsing naar de verschillende categorieën van vreemde werknemers worden gemaakt. Waar nodig en relevant wordt de evolutie bij deze categorieën ook verder besproken.

De opgenomen provinciale verdeling geeft voor de uitgereikte arbeidskaarten een indicatie van de concentratie vreemde werknemers binnen een bepaalde regio en kan een duiding zijn van de economische activiteit binnen die regio.

Het aantal aanvragen tot tewerkstelling van vreemde werknemers (=aanvragen tot het bekomen van een arbeidsvergunning en arbeidskaart B) is immers nauw verbonden met de aanwezigheid en vestiging van de bedrijven in de verschillende provincies (zo o.m. rond de haven van Antwerpen, rond de luchthaven van Zaventem, de Gentse Kanaalzone, ...).

Hierbij kan worden vermeld dat er soms belangrijke aantallen van veel voorkomende nationaliteiten worden tewerkgesteld door enkele “grote” werkgevers. Dit kan onder meer het gevolg zijn van occasionele zeer specifieke opdrachten (bvb. de installatie van productielijnen in autoassemblagebedrijven) waarbij grotere groepen werknemers betrokken zijn.

Er dient ook te worden opgemerkt dat er sinds 2000 enkele wettelijke en reglementaire bepalingen werden gewijzigd waarvan sommige een onmiddellijk effect ressorteerden op de afgeleverde vergunningen en derhalve de statistische jaargegevens beïnvloeden:

- KB van 15/2/2000 inzake de tewerkstelling van geregulariseerden op basis van de wet van 22/12/1999, en op basis van de wet van 15/12/191980, B.S., 26/02/2000;
- Omzendbrief van 6/4/2000 betreffende de voorlopige arbeidsvergunningen voor de buitenlandse onderdanen die een aanvraag tot regularisatie van het verblijf hebben ingediend inzake de voorlopige arbeidsvergunning voor regularisatieaanvragers, B.S., 15/04/2000;

- KB van 19/7/2000 tot wijziging van het koninklijk besluit van 9/06/1999 houdende uitvoering van de wet van 30/04/1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers (inzake de tewerkstelling van beroepssportbeoefenaars en trainers), B.S., 1/08/2000;
- KB 12/09/2001 tot wijziging, wat de au pair-jongeren betreft, van het koninklijk besluit van 9/06/1999 houdende uitvoering van de wet van 30/04/1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers, B.S., 18/09/2001;
- Omzendbrief van 6/02/2001 tot wijziging van de omzendbrief van 6/04/2000 betreffende de voorlopige arbeidsvergunningen voor de buitenlandse onderdanen die een aanvraag tot regularisatie van het verblijf hebben ingediend, B.S., 24/02/2001(ed.2)

2 BEGRIPSOMSCHRIJVING

Arbeidskaart:

De toelating verleend aan een vreemdeling om in België arbeid te verrichten in loondienst.

Arbeidskaart A:

Arbeidskaart van onbeperkte duur en geldig voor alle werkgevers, sectoren en beroepen, door de vreemdeling in principe persoonlijk aan te vragen.

Arbeidskaart B:

Arbeidskaart toegekend aan een vreemdeling als gevolg van de toekenning van een arbeidsvergunning, door een werkgever aan te vragen. In tegenstelling tot de arbeidskaart A is de arbeidskaart B slechts geldig gedurende een welbepaalde periode (meestal 12 maand) en voor een welbepaalde werkgever.

Arbeidsvergunning B:

De toelating verleend aan een werkgever om een bepaalde vreemdeling, voor een welbepaalde arbeidstaak en voor een beperkte periode te werk te stellen. Deze arbeidsvergunning is eventueel hernieuwbaar.

Artiest:

- Schouwspelartiesten, muzikanten en foorreizigers
- Cabaretartiesten¹

Cabaret en cabaretartiest worden in de reglementering als volgt gedefinieerd:

- Cabaret: wat ook de benaming, juridische vorm en sociale doelstelling zij, elke instelling waarvan de reële hoofd- of bijactiviteit bestaat uit het organiseren van spektakels onder de vorm van dans, zang en striptease;
- Cabaretartiest: elke met een arbeidsovereenkomst in dienst genomen persoon om deel te nemen aan een spektakel in een cabaret.

¹ In de praktijk worden sinds 14/09/1992 géén arbeidskaarten meer toegekend aan cabaretartiesten.

Asielzoekers:

Zie Kandidaat Vluchtelingen

Au Pair-jongeren:

Jongeren die naar België komen met het doel hun taalkennis te verrijken en hun persoonlijke vorming te verbeteren en die kost en inwoning genieten in ruil voor licht huishoudelijk werk.

Beroep:

De werkgever wiens aanvraag om arbeidsvergunning wordt geweigerd, alsook de werknemer die in België regelmatig verblijft en aan wie de arbeidskaart wordt geweigerd, kunnen beroep instellen bij de Vlaamse minister bevoegd voor Tewerkstelling. Dit recht op beroep wordt (in hoofde van de werknemer) enkel toegekend aan de vreemdeling die gemachtigd of toegelaten is tot een verblijf in België. Het beroepschrift moet sinds 1/7/1999 ingediend worden binnen de maand na de weigeringbeslissing, bij aangetekend schrijven.

Beroepssporter:

Een beroepssportbeoefenaar is de werknemer die wordt aangeworven met een arbeids-overeenkomst voor betaalde sportbeoefenaar overeenkomstig de wet van 24/02/1978 en de uitvoeringsbesluiten, mits een hogere verloning.

BIVR - Bewijs van inschrijving in het Vreemdelingenregister:

Dit document dekt een verblijf voor langer dan drie maanden van een vreemdeling die in het vreemdelingenregister is ingeschreven. Het kan toegekend worden:

- aan een vreemdeling ingevolge gezinshereniging;
- aan een vreemde student met de vermelding "defpro na studies"
(dit betekent dat de student - normaliter- na de studies België moet verlaten);
- aan een vreemde werknemer voor de duur van de geldigheid van hun arbeidskaart;
- aan een vreemdeling in het kader van duurzame relaties (samenlevingscontracten);
- aan een vreemdeling die een beroepskaart als zelfstandige bekwaam;
- aan een vreemdeling die een regularisatie van zijn verblijf bekwaam.

EER-landen :

Dit zijn landen die lid zijn van de Europese Economische Ruimte. Hiertoe behoren de landen van de Europese Unie (EU) en sommige landen van de Europese Vrijhandelsassociatie (EVA). In de tekst wordt eveneens de terminologie “Europese Ruimte” (ER) gehanteerd:

- Landen van de Europese Unie. :
België, Nederland, Duitsland, Luxemburg, Frankrijk, Engeland, Ierland, Italië, Denemarken, Griekenland, Spanje, Portugal, Oostenrijk, Finland en Zweden.
- Landen van de EVA. die tot de EER behoren:
IJsland en Noorwegen.

De onderdanen van voormelde landen zijn vrijgesteld van het bezit van een arbeidskaart om te kunnen werken in België.

- Landen van de EVA die niet tot de EER behoren en waarvan de onderdanen niet vrijgesteld zijn van de procedure inzake arbeidskaarten
Liechtenstein en Zwitserland.

I.K. - Identiteitskaart voor vreemdelingen of vestigingsvergunning

(= “gele identiteitskaart”):

Dit document wordt afgeleverd aan een vreemdeling, die in het bevolkingsregister is ingeschreven.

Het verblijfsdocument laat een verblijf toe voor een periode van 5 jaar. De houder van deze verblijfskaart is vrijgesteld van het bezit van een arbeidskaart voor het uitoefenen van een beroep in loondienst in België.

Immigratie / Geen Immigratie:

Wanneer een aanvraag ingediend wordt voor een werknemer die voorheen nog niet gemachtigd was tot een verblijf van meer dan drie maand in België, wordt deze gecatalogeerd onder "Immigratie". In de praktijk hanteert de administratie als criterium het verblijfsdocument waarover een werknemer beschikt (van zodra betrokkene een BIVR bezit wordt hij / zij niet beschouwd als een immigrant bij een eerste aanvraag tot tewerkstelling, indien betrokkene niet over een BIVR beschikt, of dit verblijfsdocument de vermelding “tijdelijk verblijf” draagt, wordt hij of zij beschouwd als een immigrant)².

² Deze werkwijze brengt met zich mee dat bvb. Studenten niet als immigrant worden beschouwd, ongeacht het feit of betrokkenen eventueel nieuw in België komen!

Gasthoogleraren:

Personen die:

- houder zijn van een doctoraat op proefschrift of een academische titel die hiermee gelijkgesteld kan worden of;
- buitengewone wetenschappelijke verdiensten hebben die blijken uit een attest van de onthalende instelling,
- door een universiteit, een instelling van hoger onderwijs of een erkende wetenschappelijke instelling zijn uitgenodigd met het oog op het verstrekken van onderwijs of het deelnemen aan onderzoeken.

Gespecialiseerde Techniekers (in de vroegere regelgeving "Monteerder Specialisten" genoemd):

Personen die door een arbeidsovereenkomst verbonden blijven met een werkgever die in het buitenland gevestigd is, en die naar België komen om over te gaan tot de montage, het op gang brengen of de herstelling van een, bij die werkgever, in het buitenland vervaardigde installatie.

Hernieuwing:

“Hernieuwingen” worden gedefinieerd als: “de afgifte van een nieuwe arbeidskaart, met het oog op een verdere tewerkstelling van dezelfde werknemer in hetzelfde beroep”.

De arbeidskaarten B worden afgeleverd met een maximum geldigheidsduur van 12 maanden. Zij zijn meestal hernieuwbaar. Hiertoe dient een aanvraag tot hernieuwing te worden ingediend ten minste 1 maand voor het verstrijken van de geldigheid van de kaart.

Hooggeschoolden

Personen met universitaire of gelijkgeschakelde vorming, die in die hoedanigheid worden tewerkgesteld aan een in het Koninklijk Besluit vastgelegde minimale verloning.

Kandidaat vluchteling:

Personen die om asiel verzochten, zonder dat hierover reeds een definitieve beslissing werd genomen door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen. Om te kunnen worden tewerkgesteld moet betrokkene over een document beschikken waaruit blijkt dat de asielaanvraag ontvankelijk verklaard werd, en dat het dossier zich nog altijd in de ontvankelijkheidsfase bevindt.

Kandidaat vluchtelingen ontvangen géén arbeidskaart maar wel een afschrift van de “voorlopige arbeidsvergunning” die wordt toegestuurd aan een werkgever die hiertoe een aanvraag heeft ingediend³.

Leidinggevenden:

Personen die een leidinggevende functie (komen) bekleden in een bijhuis of filiaal van een buitenlandse firma.

Navorsers:

Personen die:

- houder zijn van een doctoraat op proefschrift of een academische titel die hiermee gelijkgesteld kan worden of;
- buitengewone wetenschappelijke verdiensten hebben die blijken uit een attest van de onthalende instelling;
- die door een universiteit, een instelling van hoger onderwijs of een erkende wetenschappelijke instelling zijn geselecteerd en uitgenodigd, om voltijds deel te nemen aan een programma of een project van wetenschappelijk onderzoek gevoerd in de onthalende instelling en hiervoor genieten van een wetenschappelijke omkadering.

Regularisatieaanvragers:

Personen die een aanvraag tot regularisatie van het verblijf hebben ingediend op basis van de wet van 22/12/1999, of die een aanvraag hebben ingediend voor 10/01/2000 op grond van artikel 9,3° van de verblijfwetgeving van 15/12/1980.

Seizoen en gelegenheidswerk in de tuinbouwsector:

- Onder deze regeling voor seizoenarbeid in de tuinbouwsector, kan een kandidaat-vluchteling of een regularisatieaanvrager 65 dagen per jaar werken als seizoenarbeider op basis van een voorlopige arbeidsvergunning. Hij kan deze 65 dagen bij één of bij meerdere werkgevers uitputten.

³ De juridische basis tot het uitreiken van een voorlopige arbeidsvergunning is weliswaar terug te vinden in de wet doch werd tot op heden niet omgezet in een KB, daarom wordt teruggegrepen naar vroegere ministeriële omzendbrieven en circulaires

- Iedere werkgever uit de tuinbouwsector kan per jaar maximum 95 "piekdagen" aanduiden waarop hij wenst te werken met RSZ-vermindering in het kader van seizoenarbeid. Waar voorheen deze piekdagen dienden te worden genomen binnen bepaalde seizoensgebonden periodes, kunnen deze nu door de werkgever over de volledige duur van het jaar worden gespreid. Deze regeling geldt voor alle tuinbouwteelten (met uitzondering van de champignonteelt en voor de aanleg en het onderhoud van parken en tuinen).
- Iedere werkgever dient evenwel in het bezit te zijn van een RSZ-nummer.

Stagiairs:

Personen die, als praktische voortzetting van een theoretische vorming (die men reeds voltooid heeft), een stage vervullen bij een bedrijf of instelling.

Voorlopige arbeidsvergunning :

In de regelgeving wordt enkel voorzien in de toekenning van een voorlopige arbeidsvergunning voor slachtoffers mensenhandel die in het bezit zijn van een aankomstverklaring. In de praktijk worden echter de vroegere omzendbrieven (m.b.t. kandidaat-vluchtelingen) nog steeds toegepast.

In april 2000 werd eveneens de voorlopige arbeidsvergunning voor regularisatieaanvragen ingevoerd.

In voorkomend geval wordt i.p.v. een arbeidskaart en een arbeidsvergunning, enkel een voorlopige arbeidsvergunning, waarvan de geldigheid gekoppeld is aan het bezit van een bepaalde verblijfstatus, uitgereikt.

Op 6/02/2001 werd er door minister Onkelinx een aanvullende omzendbrief gepubliceerd waardoor het voor de aanvragende werkgever mogelijk werd om personen die binnen de wet van 22/12/1999 een aanvraag tot regularisatie hadden ingediend, onmiddellijk - van bij de indiening van hun aanvraagdossier bij de VDAB - tewerk te stellen.

Vrijstelling⁴:

Sommige werknemers zijn vrijgesteld van het bezit van een arbeidskaart. Voorheen werden alle aanvragen tot tewerkstelling behandeld en ontving hun werkgever steeds een document "vrijstelling" i.p.v. een arbeidsvergunning. Sinds de wetswijziging in 1998 worden géén geïndividualiseerde attesten meer afgeleverd. De werkgever wordt geacht zelf te appreciëren of de betrokken werknemer inderdaad behoort tot één van de vrijgestelde categorieën.

⁴ Deze attesten werden tot maart 1998 afgeleverd.

Vrijgestelde categorieën:

Personen die zijn vrijgesteld van de verplichting tot het verkrijgen van een arbeidskaart in toepassing van artikel 2 van het KB.

Weigering:

Indien niet aan de wettelijke voorwaarden tot toekenning van een arbeidsvergunning en -kaart wordt voldaan, wordt de aanvraag geweigerd.

65-dagen-regeling:

zie “Seizoen- en gelegenheidswerk in de tuinbouwsector”

3 ALGEMEEN OVERZICHT

In de eerste helft van het afgelopen decennium werd een opmerkelijke daling vastgesteld van het aantal uitgereikte arbeidskaarten. Waar in 1992 nog 8.469 arbeidskaarten werden afgeleverd in het Vlaamse gewest, daalde dit aantal in 1996 tot 3.774. Sindsdien steeg het aantal toegekende arbeidskaarten weer gestaag tot 6.156 in 1999. In 2000 wordt er voor het eerst opnieuw een lichte daling vastgesteld tot 6.024. Deze dalende trend zet zich verder door in 2001 tot 5.930 eenheden. In 2002 wordt evenwel een opwaartse trend vastgesteld met 661 eenheden tot 6591.

De stijging van 661 eenheden is de resultante van een daling van het aantal arbeidskaarten A met 186 eenheden en de stijging van het aantal B kaarten met 847 eenheden. Deze stijging situeert zich voornamelijk bij de categorieën leidinggevenden, studenten, gespecialiseerde techniekers en gemachtigd en toegelaten verblijf (samenlevingscontract).

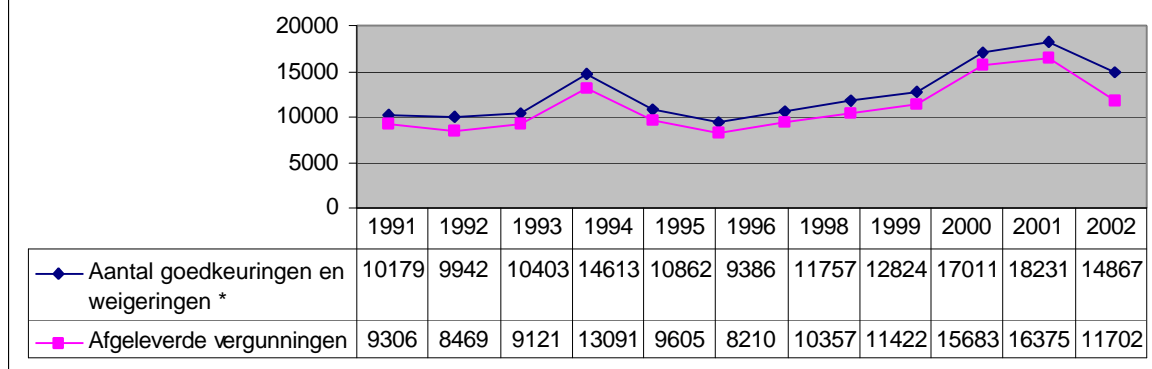
Zoals uit de verdere uiteenzetting zal blijken is de daling en het verlies aan betekenis van de arbeidskaart A, een gevolg van de uitbreiding van de vrijgestelde categorieën.

De sterke terugval in de loop van 1995 werd veroorzaakt door een wetswijziging die een aantal categorieën vrijstelde van de verplichting een arbeidskaart te bezitten (*cfr. infra* voor verdere analyse en duiding).

Naast de in de reglementering voorziene arbeidskaarten A en B werd in 1994, bij ministeriële omzendbrief, de "*voorlopige toelating tot tewerkstelling voor kandidaat vluchtelingen*" ingevoerd. Deze procedure werd sindsdien verder uitgebreid naar andere categorieën vreemdelingen met een tijdelijk verblijfsstatuut (zoals slachtoffers mensenhandel).

De daling van het aantal voorlopige arbeidsvergunningen is integraal toe te schrijven aan het gegeven dat vanaf 01/07/2002 geen vergunningen meer toegekend werden aan regularisatieaanvragers. Indiening van een aanvraag bij de VDAB volstond immers om de tewerkstelling mogelijk te maken. Enkel indien de administratie kennis had van een negatieve beslissing in het regularisatiedossier, werd de werkgever van de onmogelijkheid tot tewerkstelling op de hoogte gebracht.

Evolutie aantal tewerkstellingsaanvragen en afgeleverde vergunningen

* Het aantal goedkeuringen is de som van de toegekende arbeidskaarten A, B en de toegekende voorlopige vergunningen. Het aantal weigeringen is de som van de geweigerde aanvragen A en B kaarten en de geweigerde en niet ontvankelijk verklaarde voorlopige vergunningen.

Evolutie afgeleverde arbeidsvergunningen en –kaarten, periode 1992-2002

Evolutie van behandelde arbeidskaarten en -vergunningen in het Vlaamse Gewest (periode 1992-2002)											
	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002
A-kaarten	4388	5144	5225	2675	1098	1141	1924	1511	833	509	323
Au-Pairs	75	111	140	207	283	390	445	331	60	51	112
Beroepsopleiding									27	7	68
Beroepssportbeoefenaars	verkregen voorheen "vrijstellingdocument"					230	251	248	241	256	230
gasthoogleraar	voorheen samen met navorsers gecatalogeerd								39	46	40
gemachtigd of toegelaten verblijf									300	423	609
Gespecialiseerde Techniekers	206	197	230	129	148	106	184	150	422	531	924
Hooggeschoolden	voorheen samen met leidinggevendend gecatalogeerd								1.751	1.858	1.861
leidinggevendend						1623	1841	2517	1.041	1.065	1.308
humanitaire redenen art 9,3°									37	10	9
Navorsers							285	414	400	371	387
Schouwspelariësten	592	151	99	78	28	37	26	29	28	25	28
slachtoffers mensenhandel	voorheen in "andere"								3	36	50
Stagiairs	133	143	79	65	71	71	75	83	190	128	115
Studenten							218	241	275	320	437
Andere	3150	3486	2584	2358	2429	882	201	431	377	294	90
B-kaarten	4081	3977	2992	2630	2676	3339	3859	4645	5.191	5.421	6.268
TOTAAL afgeleverde kaarten	8469	9121	8217	5305	3774	4480	5783	6156	6.024	5.930	6.591
1e Aanvraag (A+B)	5305	6182	5850	3262	1730	2702	3607	3778	3.605	3.083	3.470
Hernieuwingen (A+B)	2233	2448	1959	1771	1797	1778	2176	2378	2419	2847	3.121
Weigeringen (A+B)	1473	1282	1522	1257	1176	1163	1117	1058	638	881	857
Beroepschriften	568	545	611	474	586	420	474	379	485	331	349
Niet ontvankelijke VA							283	344	690	773	2.308
(VA) Regeling Seizoenarbeid KPV			2437	2150	2218	2000	1916	2263	1.762	1.600	1.840
(VA) Kandidaat Vluchtelingen						949	511	655	1.076	1.614	1.760
(VA) Regularisatie(art 9) Seizoen									27	32	3
(VA) Regularisatie(wet) Seizoen									2.974	3.507	736
(VA) Regularisatie										3.628	757
(VA) Regularisatie(art 9)									40	53	5
(VA) Slachtoffers Mensenhandel									31	11	10
Voorlopige Arbeidsvergunningen			7.311	6.450	6.654	7.898	6.888	8.182	9.659	10.445	5.111

* De "niet ontvankelijke VA" moeten feitelijk worden beschouwd als een "weigering"

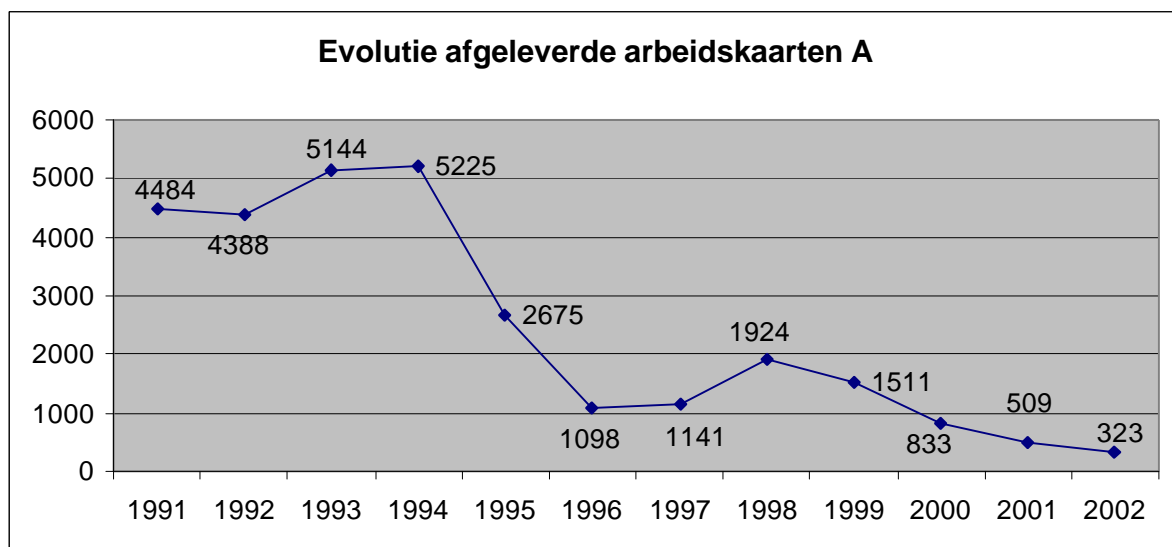
3.1 A-KAARTEN

3.1.1 REGLEMENTERING 2002

Arbeidskaarten A worden toegekend:

- na twee, drie of vier jaar arbeid (afhankelijk van de verblijfstatus van de werknemer en van zijn / haar land van herkomst) verricht tijdens een wettig en ononderbroken verblijf en waarvoor arbeidskaarten werden toegekend;
- aan de vreemdeling die, voor de periode welke onmiddellijk aan de datum van de aanvraag voorafgaat, doet blijken van een wettig en ononderbroken verblijf van vijf jaar in België;
- op grond van familiale banden;
- op grond van diverse criteria (bvb. personen die gebruik maakten van het "recht op terugkeer" en personen die aan de voorwaarden van nationaliteitskeuze voldoen).

3.1.2 ALGEMENE EVOLUTIE

Het stijgende aantal afgeleverde A-kaarten tot 1994 was voornamelijk het gevolg van de toename van het aantal in het verleden afgeleverde B-kaarten (dit doordat het effect van een eerste afgifte van een arbeidskaart B pas 2, 3 of 4 jaar later resulteert in de afgifte van een A-kaart). Voorts betrof het eveneens de 2e en 3e generatie immigranten en personen die op familiale gronden het recht verkregen op een A-kaart.

In de loop van het voorbije decennium zijn de vrijgestelde categorieën stapsgewijs verder uitgebreid. Dit werd geconsolideerd in de wet van 30/04/1999 en het uitvoerings-KB van 09/06/1999. Sedert 1995 zijn bvb. de bezitters van een vestigingsvergunning (=Identiteitskaart voor Vreemdelingen), vrijgesteld van het bezit van een arbeidskaart om te kunnen werken. In 1999 kwamen daar als “belangrijkste” categorie de erkende vluchtelingen bij.

Bij KB van 15/02/2000 (toevoeging van een 23° bij artikel 2 van het KB van 9/6/1999) werden de personen die onbeperkt verblijfsrecht bekwamen op basis van de regularisatiewet van 22/12/1999 of op grond van art 9,3° van de verblijfswetgeving van 15/12/1980, eveneens vrijgesteld van het bezit van een arbeidskaart om te mogen worden tewerkgesteld.

Mede ingevolge de laatste uitbreiding van het aantal vrijgestelde categorieën is de daling nog sneller en sterker dan oorspronkelijk verwacht.

In 2002 zette deze trend zich verder door.

3.1.3 SITUATIE 2002

Ten opzichte van 2001 daalde het aantal arbeidskaarten A opnieuw met 36,5% tot nog slechts 323 eenheden. Dit vertegenwoordigt ongeveer 5 % van het totaal aantal in 2002 toegekende arbeidskaarten (A + B).

Waar het aantal arbeidskaarten A in 1998 nog 33% uitmaakte van het totaal aantal uitgereikte arbeidskaarten (A+B), daalde dit inmiddels naar 25% in 1999, 14% in 2000, 8,6 % in 2001 en 5 % in 2002.

In 1998 was dus nog één op de drie afgeleverde arbeidskaarten een arbeidskaart A, in 2002 was dit nog slechts één op de twintig.

Met het oog op een vereenvoudiging van de regelgeving behoudt de migratiedienst haar pleidooi voor de afschaffing van deze categorie van arbeidskaarten. Bovendien blijkt volgens de politiediensten dit type van arbeidskaart het meeste aanleiding te geven tot vervalsingen en misbruiken.

In de praktijk betreft het hier nog slechts een beperkt aantal personen die in aanmerking kunnen komen voor dit document en die het bovendien enkel gebruiken als loutere overbrugging (meestal voor zeer beperkte duur) naar het ogenblik waarop zij een vestigingsvergunning bekomen, en derhalve vrijgesteld worden van de procedure tot het bekomen van arbeidskaarten en vergunningen.

Gezien de steeds beperktere toepassing en gezien bovendien de meeste van deze personen ofwel in aanmerking komen voor een arbeidskaart B ofwel reeds in het bezit zijn van een arbeidskaart B, is het verder in stand houden van de arbeidskaart A dan ook niet langer gewenst.

3.1.4 LEEFTIJDSCATEGORIEËN EN GESLACHT

Leeftijdscategorie geslacht	A-kaarten per leeftijdscategorie - 2002		
	man	vrouw	Totaal
16 - 17	1	1	2
18 - 19	7	7	14
20 - 24	28	18	46
25 - 29	41	27	68
30 - 34	42	25	67
35 - 39	24	19	43
40 - 44	21	10	31
45 - 49	6	8	14
50 - 54	9	5	14
55 - 59		2	2
65 +	18	4	22
Totaal:	197	126	323

3.1.5 BELANGRIJKSTE NATIONALITEITEN

Belangrijkste nationaliteiten voor de afgeleverde A-kaarten - 2002		
Nationaliteit	Totaal	% aandeel
Totaal	323	
Marokkaanse	53	16,4%
Turkse	42	13,0%
Russische	27	8,4%
Joegoslavische	15	4,6%
Zuid-Afrikaanse	13	4,0%
Bhutaanse	12	3,7%
Congolese	12	3,7%
Albanese	11	3,4%
Bosnische	10	3,1%
Poolse	10	3,1%
Indische	9	2,8%
Armeense	8	2,5%
Israelische	7	2,2%
Georgische	5	1,5%
Nigeriaanse	5	1,5%
Rwandese	5	1,5%
Chinese	4	1,2%
Ghanese	4	1,2%
Oekraïense	4	1,2%

3.1.6 BEMERKINGEN BIJ DE STATISTISCHE TABELLEN

Ten opzichte van het vorige jaar is het aantal buitenlandse werknemers dat een arbeidskaart A verkreeg en dat zich reeds in België bevond, nog verder toegenomen (252 of 78%). Zij worden meestal toegekend op basis van gezinshereniging.

Sinds het in voege treden van de nieuwe reglementering van 9/6/1999 werd het mogelijk om, overeenkomstig de ter zake gestelde voorwaarden, een arbeidskaart A toe te kennen aan iedere bezitter van een wettelijke verblijfstitel (zoals bvb. een Attest van Immatriculatie)⁵.

Dit heeft tot gevolg dat asielzoekers wiens ontvankelijk verklaarde asielaanvraag nog niet ten gronde werd behandeld ook in aanmerking komen voor een arbeidskaart A.

⁵ In de vorige reglementering kwamen enkel de personen, in het bezit van een “regelmatig verblijf” in aanmerking voor het bekomen van een arbeidskaart A. Kandidaat vluchtelingen wiens asielaanvraag nog niet ten gronde was behandeld, vielen hier niet onder!

Ook in 2002 werden op die manier een vrij groot aantal arbeidskaarten A uitgereikt aan kandidaat-vluchtelingen van wie de aanvraag zich sedert ten minste 5 jaar in de ontvankelijkheidsfase bevond.

De administratie is, mede op basis van de voorbereidende parlementaire stukken, van oordeel dat dit niet de oorspronkelijke bedoeling van de wetgever was. Mocht de oorspronkelijke bedoeling van de wetgever worden gevolgd, dan zou het aantal afgeleverde arbeidskaarten A nog substantieel lager zijn!

De arbeidskaart A is dan ook de laatste jaren herleid tot een loutere overbrugging naar het ogenblik waarop betrokkenen de vestigingsvergunning (gele identiteitskaart) bekomen. Vanaf dat ogenblik zijn zij immers vrijgesteld van het bezitten van een arbeidskaart om te kunnen worden tewerkgesteld.

De uitbreiding van de vrijgestelde categorieën naar "geregulariseerden" op grond van de regularisatiewet van 22/12/1999 en artikel 9,3° van de verblijfwetgeving, heeft deze toestand nog verscherpt.

De cijfers bevestigen dat de voortdurende uitbreiding van de vrijgestelde categorieën de noodzaak van het in stand houden van de arbeidskaart A overbodig maakt.

Bovendien mag worden verondersteld dat de meeste kandidaat-vluchtelingen (die ingevolge de nieuwe regelgeving, op basis van een Attest van Immatriculatie en voldoende jaren verblijf, in aanmerking kwamen voor een arbeidskaart A) zullen zijn ingestapt in de eenmalige regularisatieprocedure, waarbij naar verluidt meer dan 80% van het totaal aantal ingediende dossiers van de regularisatiecommissie een positief advies heeft bekomen.

Bij omzetting van dit advies in een positieve beslissing werden deze personen automatisch vrijgesteld zijn van de procedure inzake arbeidskaarten.

De administratie blijft van oordeel dat de selectieve uitbreiding van het aantal vrijgestelden in de voorgaande jaren vaak in strijd was met het gelijkheids- en non-discriminatiebeginsel.

Zo houdt de uitbreiding van de vrijstelling naar de categorie van de geregulariseerden een ongelijke behandeling in ten opzichte van sommige personen die slechts in aanmerking komen voor een arbeidskaart A en in sommige gevallen zelfs niet voor een arbeidskaart A maar enkel een arbeidskaart B (bvb. tijdens het eerste jaar van gezinshereniging).

De administratie formuleerde de vorige jaren een gemotiveerd voorstel tot afschaffing van de arbeidskaart A, gezien in de meeste gevallen het tewerkstellingsrecht toch een afgeleide is van de verblijfssituatie van de vreemdeling. Dit voorstel hield tevens in dat de tewerkstellingsmogelijkheid in deze gevallen beter onmiddellijk op de verblijfstitel zou worden vermeld, zonder dat hierbij nog enige verdere procedure naar de Gewestelijke migratiediensten zou moeten worden gevolgd.

Blijkbaar omwille van vermeende bevoegdheidsconflicten wordt hier door de federale overheid niet op ingegaan. In haar motivatie stelt de federale overheid dat zij de bevoegdheid tot het uitreiken van arbeidskaarten die bij de hervorming van de instellingen aan de Gewesten werd toegekend niet verder wil uithollen door bvb. het afschaffen van de arbeidskaart A en door het uitbreiden van de vrijgestelde categorieën. De vraag die hierbij dient gesteld is wat deze “bevoegdheid” tot het uitreiken van arbeidskaarten voorstelt? Was het niet veeleer de bedoeling van de grondwetgever om aan de Gewesten de nodige instrumenten aan te reiken om een eigen werkgelegenheidsbeleid te kunnen ontwikkelen?

Vermits evenwel de regelgeving inzake tewerkstelling van buitenlandse werknemers tot de bevoegdheid van de federale overheid behoort, en vermits *in casu* het recht op een arbeidskaart A meestal een rechtstreeks gevolg is van een bepaalde verblijfstoestand van de betrokkene, zal het loutere feit van de toekenning van dit recht aan bepaalde categorieën van vreemde werknemers via een vrijstelling (aan te brengen op de verblijfstitel door de gemeentelijke administratie) of via een arbeidskaart (die momenteel trouwens evenzeer door dezelfde gemeentelijke administratie wordt uitgereikt nadat ze hen wordt toegestuurd door de bevoegde migratiediensten), zeker geen invloed hebben op het eigen werkgelegenheidsbeleid dat de Gewesten wensen te voeren.

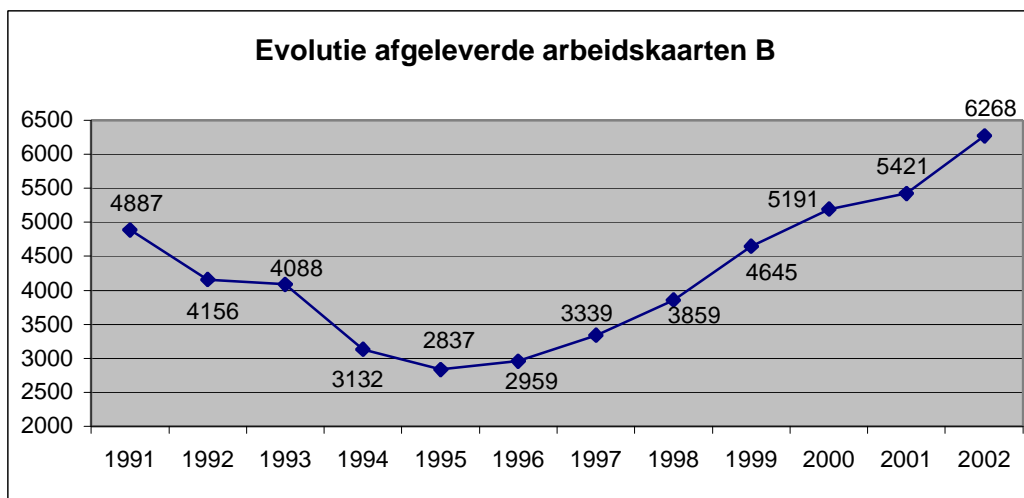
Om toch aan de bezwaren van de federale overheid tegemoet te komen hebben de migratiediensten van de verschillende Gewesten een alternatief voorstel uitgewerkt. Dit voorstel is *in extenso* terug te vinden in de conclusies van het jaarrapport 2001.

Het voorstel werd evenwel slechts partieel overgenomen door de bevoegde federale overheid: zo werd ondermeer het aantal vrijgestelde categorieën wel verder uitgebreid, maar bleef de arbeidskaart A toch behouden. Wel is het zo dat sinds 1/04/2003 enkel nog een arbeidskaart A kan toegekend worden op basis van gepresteerde arbeid met een arbeidskaart B. Hierdoor komen bijvoorbeeld de kandidaat vluchtelingen niet langer in aanmerking voor een A-kaart vermits zij nooit in het bezit gesteld kunnen worden van een arbeidskaart B.

Verwacht kan worden dat het aantal arbeidskaarten A dat nog zal worden toegekend marginaal klein zal worden.

3.2 B-KAARTEN

3.2.1 ALGEMENE EVOLUTIE

Met betrekking tot de eerste helft van de jaren '90, wordt een daling van het aantal afgeleverde arbeidskaarten B vastgesteld tot 1995. Deze was enerzijds te verklaren door de toetreding van Spanje en Portugal tot de EU (overgangsregeling tot begin 1990), en kwam anderzijds voort uit de totstandkoming van de Europese Economische Ruimte (1993), de veel strengere reglementering voor cabaretartiesten (1993), en de uitbreiding van de vrijgestelde categorieën (1995).

Ondanks een verdere uitbreiding van de vrijgestelde categorieën o.m. in 1999 en 2000, werd er sinds 1995 jaarlijks een stijging van het aantal toegekende arbeidskaarten B genoteerd.

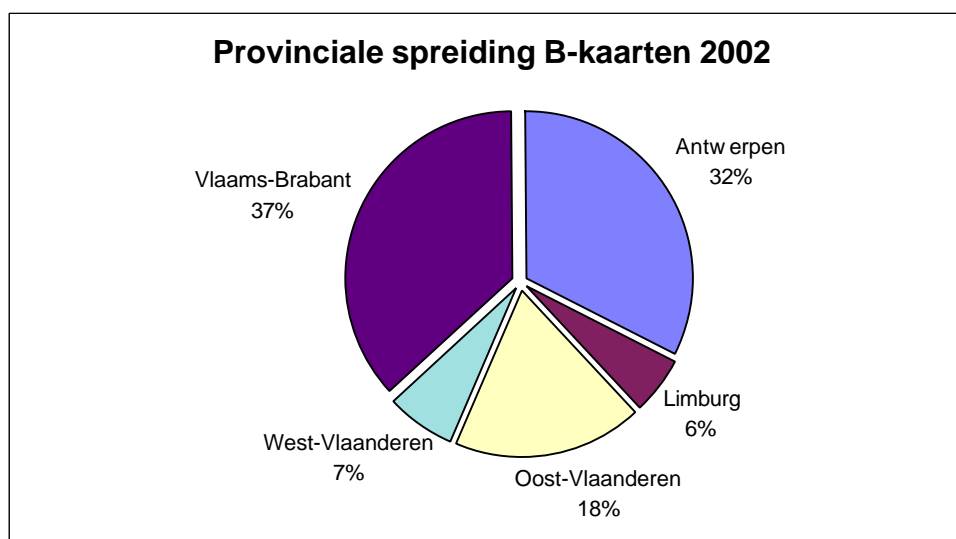
3.2.2 SITUATIE 2002

In 2002 werden 6.268 arbeidskaarten B toegekend (dit is 95 % van het totaal aantal afgeleverde kaarten). Ten opzichte van 2001 is het aantal toegekende arbeidskaarten B met ongeveer 20,7% gestegen, of met 847 eenheden, voornamelijk binnen de categorieën leidinggevend (+243), gespecialiseerde techniekers (+393), studenten (+117) en gemachtigd of toegelaten verblijf (+186)

3.2.3 BELANGRIJKSTE CATEGORIEËN 2001 - 2002

Aantal arbeidskaarten B naar categorie - 2001- 2002					
Categorie	Aantal 2001	% aantal 2001	Aantal 2002	% aantal 2002	Vershil
Hooggeschoolden & leidinggevend	2923	53,9%	3169	50,6%	246
Gemachtigd of Toegelaten verblijf	423	7,8%	609	9,7%	186
Gespecialiseerde techniekers	531	9,8%	924	14,7%	393
Student	320	5,9%	437	7,0%	117
Navorser	371	6,8%	387	6,2%	16
Beroepssportbeoefenaar	256	4,7%	230	3,7%	-26
Au-pair	51	0,9%	112	1,8%	61
Buiten categorie	294	5,4%	89	1,4%	-205
Stagiair	128	2,4%	115	1,8%	-13
Beroepsopleiding	7	0,1%	68	1,1%	61
Slachtoffer mensenhandel	36	0,7%	50	0,8%	14
Gasthoogleraar	46	0,8%	40	0,6%	-6
Schouwspelartiest	25	0,5%	28	0,4%	3
Art. 9,3	10	0,2%	9	0,1%	-1
Vreemdeling van Belgische afkomst	0	0,0%	1	0,0%	1
TOTAAL	5421	100,0%	6268	100,0%	847

3.2.4 PROVINCIALE SPREIDING UITGEREIKTE B-KAARTEN

3.2.5 BEMERKINGEN BIJ DE STATISTISCHE TABELLEN

In 2001 werd nog steeds een lichte stijging van het aantal toegekende arbeidskaarten B genoteerd. In tegenstelling met de voorgaande jaren was deze stijging nagenoeg volledig te wijten aan de toename van het aantal *hernieuwingen* voor leidinggevenden en hooggeschoolden.

In 2002 wordt een relevante stijging van het aantal toegekende arbeidskaarten B waargenomen. Naast een aanzienlijke stijging van het aantal hooggeschoolden en leidinggevenden (van 2923 naar 3169) valt voornamelijk de zeer sterke stijging van het aantal toegekende gespecialiseerde techniekers op (van 531 naar 924). Ook het aantal vergunningen binnen de verblijfscontext van gemachtigd of toegelaten verblijf (gezinshereniging gehuwden en samenlevingscontracten) steeg van 423 naar 609 goedkeuringen.

Het aandeel van hooggeschoolden en leidinggevend personeel in het totaal aantal toegekende arbeidskaarten bedraagt nog steeds de helft (50,6%) van het totaal aantal toegekende arbeidskaarten B.

De administratie blijft van oordeel dat het aangewezen is om de toekenning van arbeidskaarten B voor te behouden aan personen die naar België komen met de enige bedoeling om hier te komen werken, en wiens verblijfsrecht uitsluitend gebaseerd is op motieven van tewerkstelling (dit zijn in principe de echte migrerende werknemers).

Dit principe werd ten opzichte van de arbeidskaarten B in grote mate gevolgd in de aangepaste regelgeving die sinds 1/04/2003 van kracht werd.

Voor personen die evenwel op grond van hun verblijf een recht op toegang tot de arbeidsmarkt bekwamen, lijkt een aanduiding op de verblijfstitel waarin wordt gesteld dat zij mogen tewerkgesteld worden, de meest voor de hand liggende oplossing.

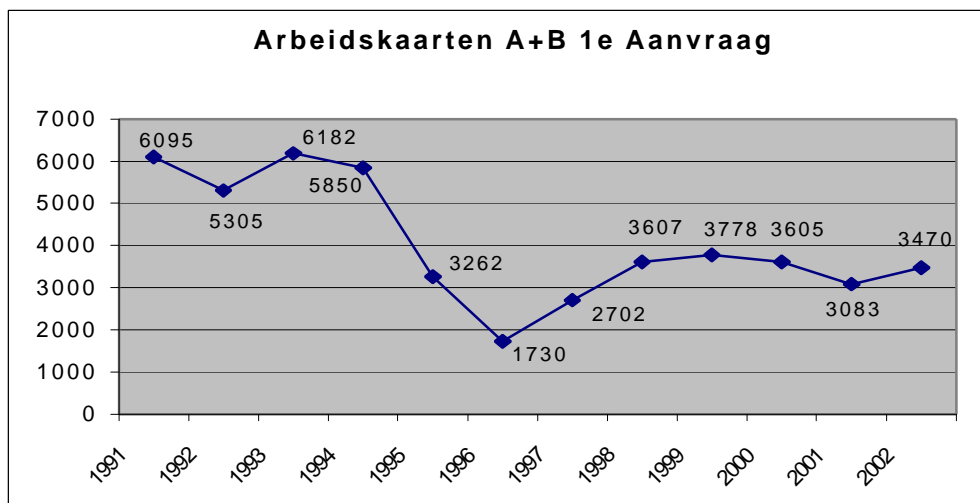
Dit voorstel werd echter niet weerhouden. Voor deze personen wordt in de aangepaste regelgeving een arbeidskaart C ingevoerd.

3.3 EERSTE AANVRAGEN

Belangrijke opmerking:

De indeling naar eerste aanvragen en hernieuwingen betreffen zowel A als B-kaarten.

3.3.1 ALGEMENE EVOLUTIE

De eerste aanvragen zijn quasi constant gebleven tot 1994 (± 6.000). Van 1994 tot 1996 werd een aanzienlijke vermindering vastgesteld (tot 1.730). Deze vermindering is hoofdzakelijk te wijten aan de daling van het aantal arbeidskaarten A. De verklaring hiervoor is terug te vinden in de uitbreiding van de vrijgestelde categorieën (houders van gele identiteitskaart en gezinshereniging met EU-onderdanen) en de uitbreiding van de Europese Ruimte.

Van 1996 tot 1999 was er opnieuw een stijging merkbaar. Deze was volledig toe te schrijven aan een sterke toename van het aantal uitgereikte B-kaarten.

In 2000 werd de stijgende trend afgebroken en kwam er een lichte terugval, die zich doorzette in 2001; evenwel in 2002 verhoogde het aantal 1ste aanvragen opnieuw, dit door een stijging van het aantal eerste aanvragen B-kaart.

3.3.2 SITUATIE 2001 - 2002

Arbeidskaart	1e aanvragen 2001			1e aanvragen 2002			Verschil 2002 - 2001		
	A	B	A+B	A	B	A+B	A	B	A+B
1e Aanvraag	509	2574	3083	323	3147	3470	-186	573	387
Hernieuwing		2847	2847		3121	3121	0	274	274
Totaal	509	5421	5930	323	6268	6591	-186	847	661

In 2002 werden er nog 3.470 arbeidskaarten voor “eerste aanvragen” afgeleverd in het Vlaamse Gewest. Het betroffen 3.147 B-kaarten en 323 A-kaarten.

Ten opzichte van 2001 is het aantal “eerste aanvragen” terug gestegen. Dit werd veroorzaakt door enerzijds een daling van het aantal uitgereikte arbeidskaarten A (van 509 naar 323) in combinatie met een stijging van het aantal uitgereikte arbeidskaarten B (van 2.574 naar 3.147). Deze stijging is voornamelijk het gevolg van de sterke stijging binnen de bijzondere categorie van de gespecialiseerde techniekers. Deze categorie mag per definitie slechts voor een zeer beperkte periode (max. 6 maanden en niet hernieuwbaar) worden tewerkgesteld.

De verdeling van het aantal afgeleverde arbeidskaarten over de belangrijkste nationaliteiten van de werknemers, geeft volgend beeld:

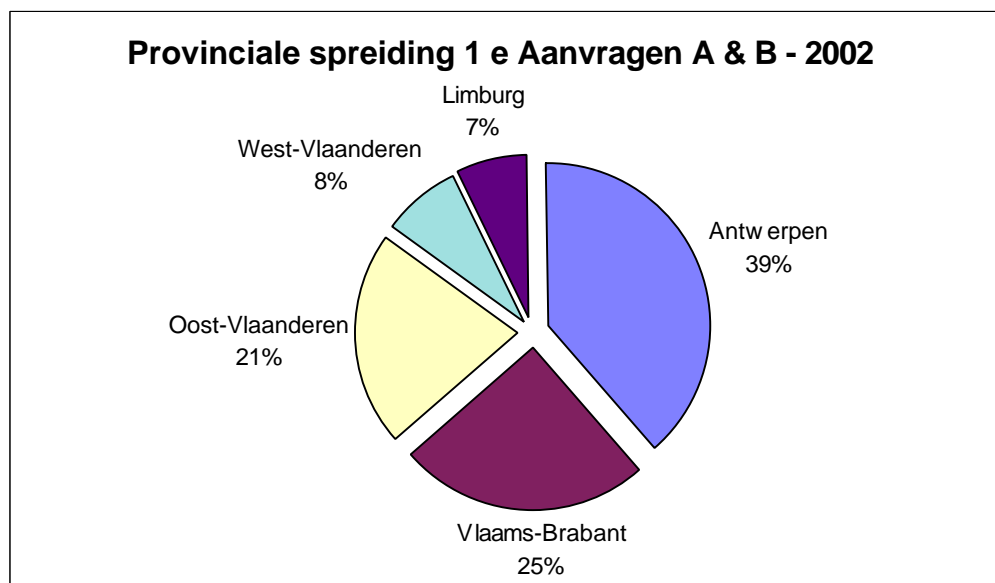
Belangrijkste nationaliteiten	1e Aanvragen - 2002			
	A-Kaarten	B-Kaarten	Totaal	Aandeel
TOTAAL	323	3147	3470	100,00%
Indische	9	538	547	15,76%
Amerikaanse	2	323	325	9,37%
Japanse	1	251	252	7,26%
Poolse	10	216	226	6,51%
Hongaarse		213	213	6,14%
Chineze	4	157	161	4,64%
Marokkaanse	53	88	141	4,06%
Turkse	42	92	134	3,86%
Sloveense		133	133	3,83%
Russische	27	68	95	2,74%

Deze tien landen vertegenwoordigen samen 64,18 % (2.227/3.470) van het totaal aantal afgeleverde arbeidskaarten bij de eerste aanvragen.

Voor India betreffen het veelal hooggeschoolde informatici. Voor landen zoals Amerika en Japan gaat het hoofdzakelijk om "hooggeschoold personeel", voor Polen, Hongarije en Slovenië gespecialiseerde techniekers.

3.3.3 PROVINCIALE SPREIDING EERSTE AANVRAGEN

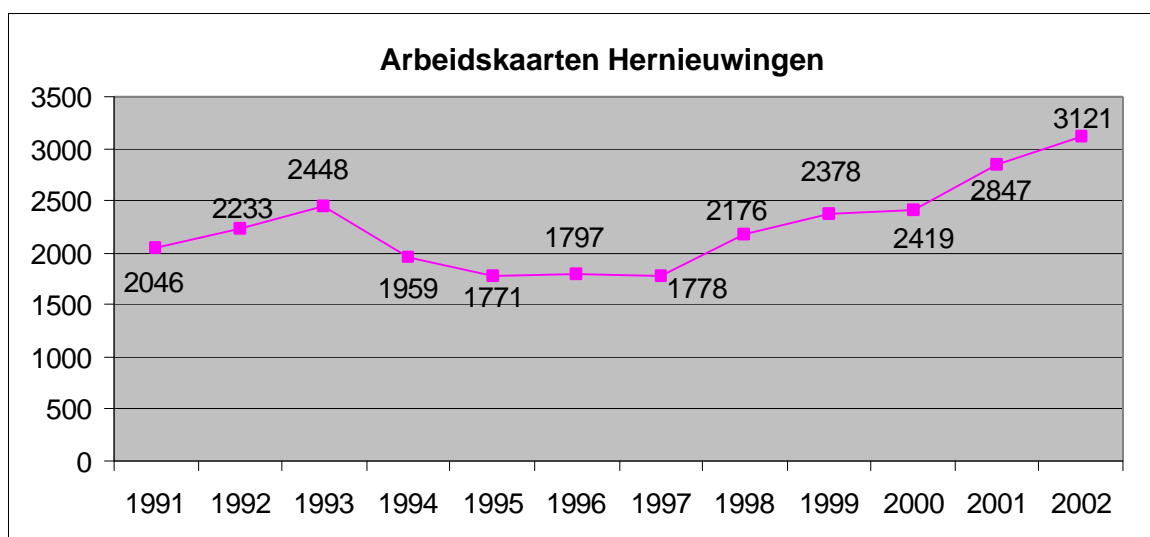
Provincie	A	B	A & B	%
Antwerpen	158	1186	1344	39%
Vlaams-Brabant	56	799	855	25%
Oost-Vlaanderen	40	706	746	21%
West-Vlaanderen	31	242	273	8%
Limburg	38	214	252	7%
TOTAAL	323	3147	3470	100%

3.4 HERNIEUWINGEN

“Hernieuwingen” worden sedert de wetswijziging van 1999 gedefinieerd als: “de afgifte van een nieuwe arbeidskaart, met het oog op een verdere tewerkstelling van dezelfde werknemer in hetzelfde beroep,...”. Gezien de nieuwe definitie kan er dus enkel nog sprake zijn van hernieuwingen bij arbeidskaarten B, en kunnen de arbeidskaarten A niet langer worden beschouwd als hernieuwingaanvragen. Voorheen werden de aanvragen van personen die een arbeidskaart A bekwamen nadat zij reeds één of meerdere arbeidskaarten B hadden verkregen, eveneens als “hernieuwingaanvragen” gecatalogeerd.

3.4.1 ALGEMENE EVOLUTIE

De daling van het aantal kaarten bij hernieuwingaanvragen in de periode 1993 tot 1997, dient evenzeer te worden verklaard door de diverse wetswijzigingen in de betrokken periode of kort daarvoor (o.m. de uitbreiding van de vrijgestelde categorieën, enz...). Hierdoor waren immers een groot aantal vreemde werknemers niet langer onderworpen aan de verplichting tot het bezit van een arbeidskaart en –vergunning om te kunnen worden tewerkgesteld.

Ofschoon er sinds 1997 een systematische stijging van het goedgekeurde aantal hernieuwingaanvragen wordt vastgesteld, moet deze stijging worden gerelateerd en bekeken in verhouding tot het totaal aantal afgeleverde arbeidskaarten in de vorige jaren.

Tot eind 1999 was er een permante stijging van het aantal eerste aanvragen. Sinds 2000 was dit aantal systematisch gedaald, doch in 2002 merken we terug een stijging.

3.4.2 SITUATIE 2002

De stijging van het aantal hernieuwingen in 2002 ten opzichte van 2001 bedraagt 274 eenheden.

De toegekende hernieuwingen (van arbeidskaarten B) zijn een logisch gevolg van de eerder toegekende B-kaarten uit het verleden. Dit wordt mede aangetoond door het gegeven dat de meeste landen die voorkomen in de "top 10", eveneens voorkomen in de tabel m.b.t. de eerste aanvragen van de vorige jaren.

Hernieuwingsaanvragen - 2002					
Nationaliteit per geslacht	Mannen	?	Vrouwen	Totaal	Aandeel
Japanse	375	3	28	403	12,9%
Amerikaanse	270		95	365	11,7%
Indische	219	1	29	248	7,9%
Chinese	146	1	55	201	6,4%
Russische	113	1	48	161	5,2%
Poolse	71	2	40	111	3,6%
Canadese	77		15	92	2,9%
Roemeense	54		32	86	2,8%
Turkse	74		12	86	2,8%
Bulgaarse	48		26	74	2,4%

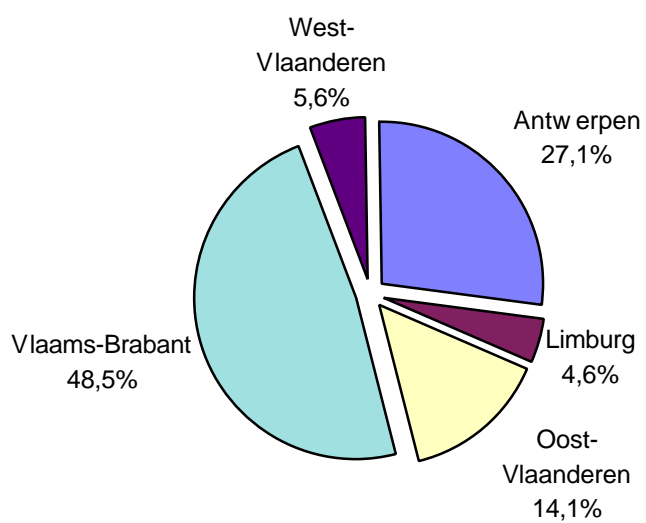
De 5 "belangrijkste nationaliteiten vertegenwoordigen samen 44,2% van het aantal goedgekeurde hernieuwingsaanvragen.

In de bespreking per categorie wordt dieper ingegaan op de nationaliteiten van de vreemde werknemers.

3.4.3 PROVINCIALE SPREIDING HERNIEUWINGSAANVRAGEN

Provincie	Aantal	%
Antwerpen	846	27,1%
Limburg	145	4,6%
Oost-Vlaanderen	441	14,1%
Vlaams-Brabant	1513	48,5%
West-Vlaanderen	176	5,6%
TOTAAL	3121	100,0%

Provinciale spreiding hernieuwingsaanvragen

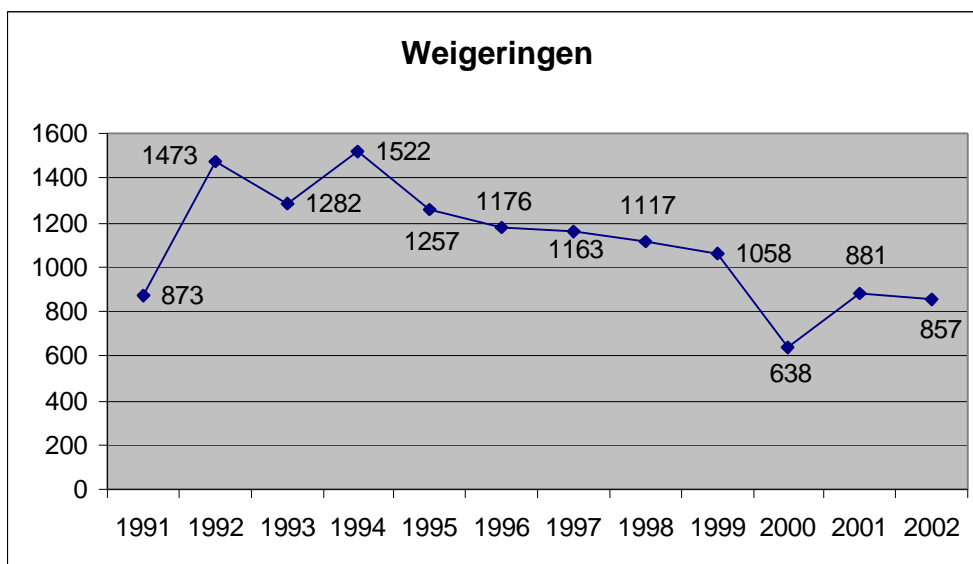

3.5 WEIGERINGEN

3.5.1 REGLEMENTERING

Het aantal geweigerde aanvragen is deels het gevolg van de reglementering waarbij de administratie, behalve voor specifieke categorieën werknemers (waarvoor o.a. de arbeidsmarkttoestand niet geldt als weigeringgrond), in eerste aanleg géén arbeidskaart B kan afleveren.

3.5.2 ALGEMENE EVOLUTIE

3.5.3 SITUATIE 2002

In 2002 werden in totaal 857 aanvragen om een arbeidskaart geweigerd (179 A-kaarten en 678 B-kaarten).

Daarnaast werden er nog eens 2308 aanvragen tot het bekomen van een voorlopige arbeidsvergunning geweigerd (afgewezen regularisatieaanvraag, niet bekend bij de Dienst Vreemdelingenzaken, ...) of “niet ontvankelijk verklaard”.

De meeste weigeringsbeslissingen hebben uiteraard betrekking op aanvragen waarvoor de toestand van de arbeidsmarkt en het ontbreken van een bilateraal akkoord inzake werknemers als weigeringsgrond moesten worden ingeroepen.

De geweigerde aanvragen tot het bekomen van een arbeidskaart A hebben veelal betrekking op aanvragen waarbij de betrokken werknemers hetzij niet beschikken over een regelmatig verblijf, hetzij zich ten onrechte beroepen op gepresteerde jaren arbeid die conform de regelgeving niet kunnen in aanmerking worden genomen voor de berekening van het vereiste aantal jaren tewerkstelling (zo bvb. de arbeid gepresteerd door werknemers die sedert jaren in België zijn tewerkgesteld, maar hierbij steeds verbonden bleven door een arbeidsovereenkomst met hun werkgever in het buitenland.

3.6 BEROEPSCHRIFTEN

3.6.1 REGLEMENTERING

De werkgever en de buitenlandse werknemer die wettig in België verblijft, kunnen beroep aantekenen indien de gevraagde arbeidsvergunning, respectievelijk arbeidskaart worden geweigerd.

Onder de vorige reglementering hadden betrokkenen hiervoor slechts 10 dagen de tijd. Sinds de invoering van de nieuwe reglementering medio 1999 werd deze "beroepstermijn" uitgebreid naar één maand. De vormvereisten van het beroep zijn evenwel in tegenstelling tot vroeger, voorgeschreven "op straffe van nietigheid".

Dit brengt met zich mee dat er - althans ten opzichte van vroeger - veel minder beroepschriften buiten termijn worden aangetekend, en dat er anderzijds een (weliswaar zeer beperkt) aantal beroepen onmiddellijk "nietig" wordt verklaard dewelke dan ook niet verder ten gronde dienen behandeld⁶.

Het indienen van een beroepschrift heeft enkel zin bij weigeringsbeslissingen. waarbij de ingeroepen motivatie berust op:

- hetzij een foutieve toepassing van de reglementering door de administratie;
- hetzij een correcte toepassing van de reglementering, waarbij evenwel de minister beschikt over de bevoegdheid om van de aangehaalde weigeringsmotieven af te wijken.

In een limitatief opgesomd aantal gevallen kan de minister immers "voor individuele behartigenswaardige gevallen" een afwijking toestaan indien er door de beroeper voldoende relevante economische en/of sociale redenen worden ingeroepen.

In de regelgeving zijn de voorziene afwijkingsmogelijkheden (art 38 §2 KB) vrij beperkt. De bevoegde Gewestminister kan enkel nog afwijken van de volgende bepalingen uit de reglementering:

- een arbeidsvergunning wordt alleen toegekend wanneer er geen arbeidskrachten beschikbaar zijn op de arbeidsmarkt (art 8 KB);

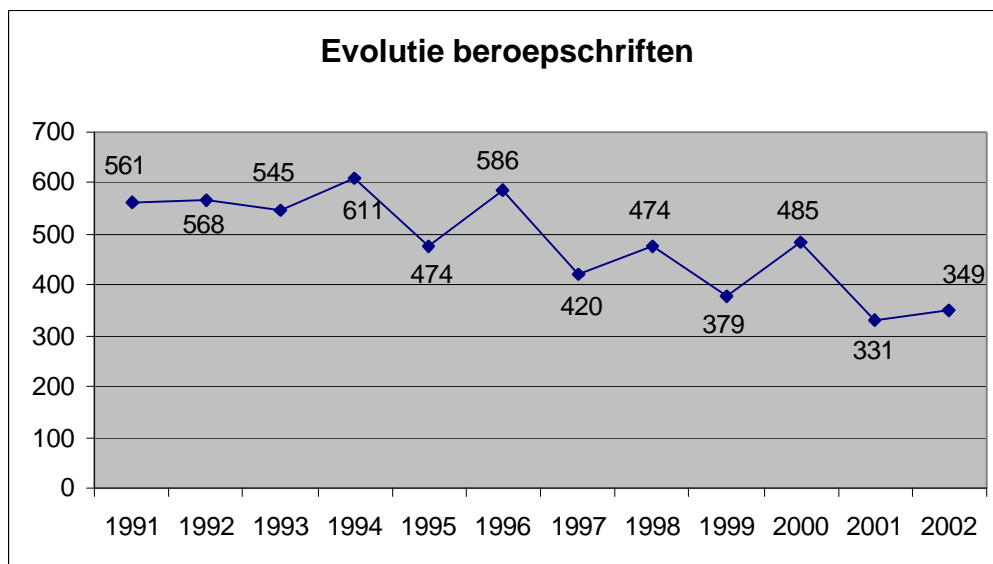
⁶ voorheen werden alle beroepen, ook de niet ontvankelijke, behandeld

- een arbeidsvergunning wordt alleen toegekend voor die werknemers die onderdaan zijn van landen waarmede België door internationale overeenkomsten of akkoorden inzake de tewerkstelling van werknemers verbonden is (art 10 KB);
- de werkgever en de werknemer dienen een overeenkomst te ondertekenen die de vermeldingen en bepalingen bevat die voorkomen in de desbetreffende bijlagen van de reglementering (art 12 KB);
- de aanvraag om een arbeidsvergunning voor een buitenlandse werknemer die voor de eerste keer tewerkgesteld wordt in België, moet vergezeld gaan van een geneeskundig getuigschrift waarbij verklaard wordt dat niets erop wijst dat de werknemer, wegens zijn gezondheidstoestand, in de nabije toekomst arbeidsongeschikt zal worden (art 14 KB);
- de arbeidsvergunning en de arbeidskaart met betrekking tot een stagiair worden slechts toegekend op voorwaarde dat de betrokkene minstens achttien jaar oud en niet meer dan dertig jaar oud is op de datum van toekenning van de arbeidsvergunning en de arbeidskaart (art 21,1°KB);
- de duur van de stage mag de twaalf maanden niet overschrijden (art 22, 2° KB).

De beroepen die worden ingediend tegen een weigeringsbeslissing tot het bekomen van een arbeidskaart A (16 in 2002), leiden zelden tot een wijziging van de beslissing die door de administratie in eerste aanleg werd genomen.

De minister beschikt immers niet over de mogelijkheid om af te wijken van de andere verbodsbepalingen die in de wet en het uitvoeringsbesluit zijn opgenomen, en dit ongeacht de sociale en/of economische redenen die door de belanghebbende zouden kunnen worden ingeroepen.

3.6.2 ALGEMENE EVOLUTIE

3.6.3 SITUATIE 2002

In 2002 tekenden 349 werkgevers en / of werknemers beroep aan tegen een weigering van hun aanvraag tot tewerkstelling. Van deze beroepschriften waren er 16 ingediend ten gevolge van een weigeringsbeslissing van een A-kaart, 333 tegen een negatieve beslissing van een B-kaart.

Zoals reeds vermeld, worden aanvragen tot tewerkstellingen die niet zijn opgenomen in de bijzondere categorieën van artikel 9 van het KB in eerste aanleg in principe steeds geweigerd. Bij de behandeling van het beroepschrift kan de minister afwijken van sommige weigeringgronden op basis van sociale of economische redenen.

In dergelijke dossiers wordt de onbeschikbaarheid van geschikte kandidaten op de arbeidsmarkt als een belangrijk element mee in overweging genomen, naast de door de beroeper aangehaalde economische en sociale argumenten .

4 RESULTATEN VOLGENS “CATEGORIEËN” B-KAART

De regelgeving voorziet in de mogelijkheid om voor een aantal welomschreven categorieën van buitenlandse werknemers toch een arbeidskaart B toe te kennen en dit ongeacht het feit of er op de lokale (of Europese) arbeidsmarkt werknemers beschikbaar zijn, en ongeacht het feit of er een bilateraal akkoord inzake vreemde werknemers met het land van herkomst werd afgesloten.

Voor andere categorieën van vreemde werknemers kan de arbeidskaart B in principe enkel worden toegekend na een beroepsprocedure.

Onderstaande tabel geeft een overzicht van de categorieën van de uitgereikte arbeidskaarten B in de loop van de laatste 10 jaar.

Om een beter zicht te krijgen op de diverse groepen van werknemers die een arbeidskaart B verkregen, werden de statistische gegevens de laatste jaren verder in (afzonderlijke) categorieën opgesplitst. Daarnaast werden door de reglementering die sinds 1999 van kracht is eveneens enkele “nieuwe” categorieën gecreëerd (bvb. “beroepsopleiding” en arbeidskaarten afgeleverd op basis van humanitaire redenen).

4.1 EVOLUTIE

Evolutie aantal toegekende arbeidskaarten B per categorie 1993 - 2002										
	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002
Stagiairs	143	79	65	71	71	75	83	190	128	115
Beroepsopleiding	nieuw:							27	7	68
Au-Pairs	111	140	207	283	390	445	331	60	51	112
Gespecialiseerde Techniekers	197	230	129	148	106	184	150	422	531	924
Schouwspelartiesten	151	99	78	28	37	26	29	28	25	28
Beroepssportbeoefenaars	voorheen "vrijstellingdocument"				230	251	248	241	256	230
Hooggeschoolden	voorheen samen met leidinggevendenden gecatalogeerd							1.751	1.858	1.861
Leidinggevendenden					1623	1841	2517	1.041	1.065	1.308
Navorsers						285	414	400	371	387
Gasthoogleraar	voorheen samen met navorsers gecatalogeerd							39	46	40
Studenten						218	241	275	320	437
Gemachtigd of toegelaten verblijf								300	423	609
Slachtoffers mensenhandel	voorheen in "andere"							3	36	50
Humanitaire redenen art 9,3°	nieuw:							37	10	9
Andere	3486	2584	2358	2429	882	534	632	377	294	90
B-kaarten	3977	2992	2630	2676	3339	3859	4645	5.191	5.421	6.268

4.2 PROVINCIALE VERDELING

Provinciale verdeling B-kaarten per categorie - 2002						
Categorie	Antwerpen	Limburg	Oost-Vlaanderen	Vlaams-Brabant	West-Vlaanderen	Vlaanderen
Hooggeschoolden	633	70	252	788	118	1861
Leidinggevend	280	38	96	851	43	1308
Monteerder-specialist	377	102	388	32	25	924
Gemachtigd of Toegelaten verblijf	193	53	165	106	92	609
Student	137	14	50	210	26	437
Navorser	100	8	66	213		387
Beroepssportbeoefenaar	73	39	51	14	53	230
Stagiairs	74	7	5	17	12	115
Au-pair	30	9	9	50	14	112
Andere	39	8	25		18	90
Beroepsopleiding	53	7			8	68
Slachtoffer mensenhandel	16	2	25	2	5	50
Gasthoogleraar	2		14	24		40
Schouwspelartiest	23		1	4		28
Art. 9,3	2	2		1	4	9
Totaal B-kaarten	2032	359	1147	2312	418	6268

4.3 STAGIAIRS

4.3.1 REGLEMENTERING

Onder stagiairs verstaat men de personen die een stage volgen, d.w.z. de opleiding, bij een werkgever, als voortzetting van een voorafgaandelijke vorming die wordt bevestigd door een diploma of een studiegetuigschrift.

De arbeidsvergunning en de arbeidskaart met betrekking tot een stagiair worden slechts toegekend op voorwaarde dat de betrokkene:

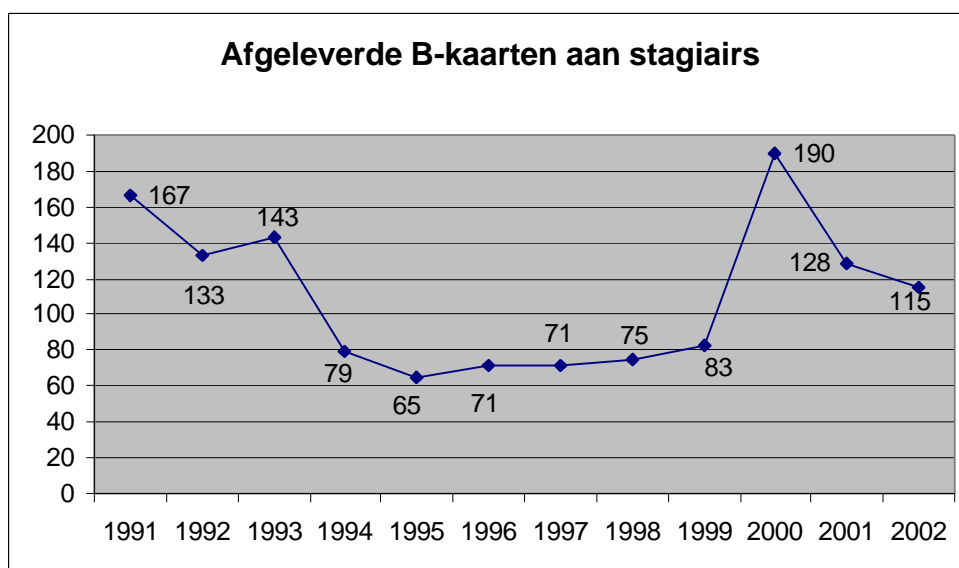
- minstens achttien jaar oud is en niet meer dan dertig jaar op de datum van toekenning van de arbeidsvergunning en de arbeidskaart⁷;
- de verbintenis aangaat gedurende de stageperiode geen dienstbetrekking in België uit te voeren;

De stage moet beantwoorden aan de volgende voorwaarden:

- ze dient voltijds te zijn;
- ze mag de duur van twaalf maanden niet overschrijden en mag desgevallend slechts worden verlengd voor zover de totale tewerkstellingsduur de twaalf maanden niet overschrijdt;
- ze dient het voorwerp uit te maken van een stageovereenkomst die wordt vertaald in de moedertaal van de betrokkene, of in een andere taal die hij begrijpt, en die met name het aantal uren van opleiding vermeldt alsook het bedrag van het loon (dat niet lager mag zijn dan het toepasselijk wettelijk gewaarborgd minimumloon, hierbij inbegrepen het bedrag van eventuele beurzen);
- de aanvraag dient vergezeld te zijn van een opleidingsprogramma.

⁷ De leeftijdsvoorwaarden (minstens achttien jaar zijn en niet meer dan dertig jaar) zijn niet van toepassing op stagiairs die worden aangeworven door een universiteit, een instelling van hoger onderwijs of een erkende wetenschappelijke instelling.

4.3.2 ALGEMENE EVOLUTIE

Wegens de striktere toepassing van de wetgeving sinds 1993, onder meer voor wat betreft de betaling van een minimumloon (inclusief eventuele beurzen) bij de tewerkstelling van een stagiair, werd een opmerkelijke daling van het aantal aanvragen vastgesteld.

Van 1994 tot 1999 was het jaarlijks aantal toegekende arbeidskaarten B aan stagiairs vrij constant. In 2000 werd een opmerkelijke stijging (+129 %, of van 83 naar 190) vastgesteld.

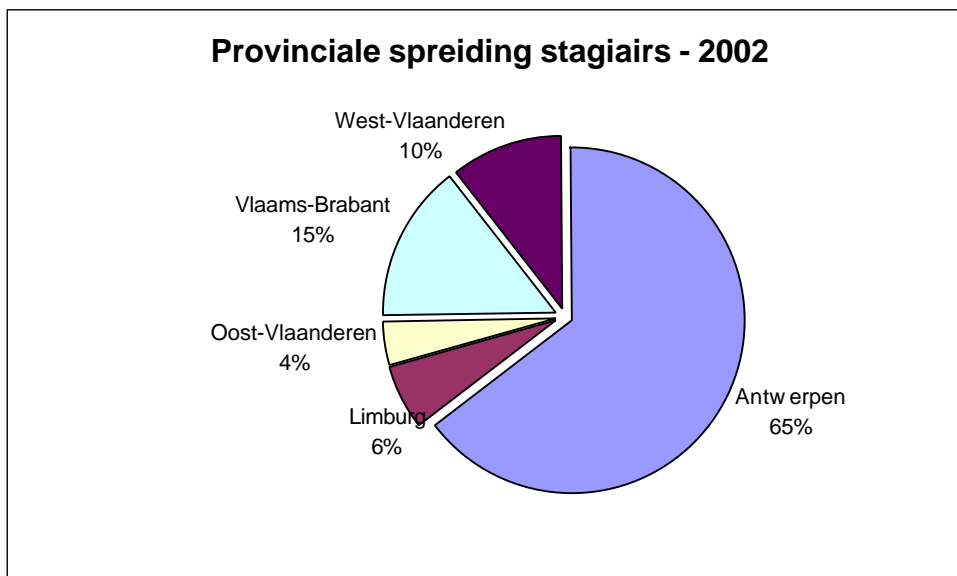
Deze stijging was quasi volledig toe te schrijven aan één grote werkgever in de telecommunicatiesector, die dit stelsel aanwendde voor opleiding van werknemers van haar buitenlandse filialen. In 2001 was er een vermindering met meer dan 30 % (van 190 naar 128 eenheden).

Ook in 2002 is hier een daling (van 128 naar 115) waar te nemen.

Zoals de zeer sterke stijging in 2000 te wijten was aan één belangrijk bedrijf in de sector van de telecommunicatie, is ook de daling nadien evenzeer in hoofdzaak het gevolg van de herstructureringen in datzelfde bedrijf.

4.3.3 PROVINCIALE VERDELING

De regionale verdeling is voornamelijk afhankelijk van de vestiging van grote multinationale bedrijven in de provincies.

4.3.4 BELANGRIJKSTE NATIONALITEITEN

B-kaarten stagiairs per nationaliteit - 2002		
Belangrijkste nationaliteiten	Aantal	Aandeel
Indische	24	20,9%
Chinese	19	16,5%
Poolse	14	12,2%
Joegoslavische	5	4,3%
Roemeense	5	4,3%
Turkse	5	4,3%
Japanse	4	3,5%
Marokkaanse	3	2,6%

Binnen het relatief beperkt aantal arbeidskaarten dat nog voor stagiairs werd aangevraagd en toegekend, zijn Indië, China en Polen de belangrijkste nationaliteiten (samen goed voor ongeveer 50%).

4.3.5 SECTORALE SPREIDING

Sector	Sectorale spreiding stagiairs - 2002					
	Antwerpen	Limburg	Oost-Vlaanderen	Vlaams-Brabant	West-Vlaanderen	Vlaanderen
32 audio- video & telecommunicatieapparaten	39	2				41
85 gezondheidszorg & maatsch. Dst.verlening	19					19
17 vervaardiging textiel	6				2	8
24 chemische produkten				8		8
72 informatica & aanverwante activiteiten		3	2	1		6
93 overige diensten	4		1	1		6
73 reasearch & development				4		4
01 landbouw, jacht					3	3
45 bouwnijverheid					3	3
02 bosbouw	2					2
27 metalen in primaire vorm	2					2
28 produkten van metaal excl machines					2	2
55 hotels & restaurant				1	1	2
74 overige zakelijke dienstverlening				2		2
80 onderwijs			2			2
00 onbekend					1	1
31 elektrische machines & apparaten		1				1
41 winning & distributie H2O		1				1
61 vervoer over water	1					1
63 vervoerondersteunende activiteiten	1					1
TOTAAL	74	7	5	17	12	115

De sectoren waar het meeste stagiairs in dienst zijn: de audio- visuele en telecommunicatie sector, de sector gezondheidszorg & maatschappelijke dienstverlening, de textielsector en de chemische sector. Dit is voornamelijk toe te schrijven aan één bedrijf binnen die bepaalde sector.

Het vrij lage aantal arbeidskaarten B voor stagiairs in de andere sectoren, laat niet toe verdere conclusies te formuleren.

De administratie blijft verder nauwgezet toezien op het waarheidsgetrouw karakter van de gegevens vermeld in de aanvragen. In geval van twijfel wordt ook voorafgaand inspectieonderzoek gevraagd. Dit om oneigenlijk gebruik van de "stageregeling" te vermijden.

Sinds de nieuwe reglementering van 1999 wordt het statuut van stagiair strikter dan voorheen omschreven, waardoor de controle eenduidiger werd en de kansen op misbruik aanzienlijk werden beperkt.

4.4 BEROEPSOPLEIDING

4.4.1 REGLEMENTERING

Onder de categorie “beroepsopleiding” worden arbeidskaarten B toegekend aan de werknemers die verbonden blijven door een arbeidsovereenkomst met een in het buitenland gevestigde werkgever en die een specifieke beroepsopleiding volgen in een Belgisch bedrijf in het kader van een opleidingsovereenkomst.

De opleidingsovereenkomst moet toegevoegd zijn aan een verkoopscontract gesloten tussen dit Belgisch bedrijf en een buitenlandse firma. De duur van de opleiding mag de 6 maanden niet overschrijden.

Deze categorie vreemde werknemers verkregen voorheen meestal een arbeidskaart B binnen de vroegere context van de stage. In de regelgeving die van toepassing werd vanaf 1/7/1999 werd hiervoor een afzonderlijke categorie gedefinieerd.

Waar er in 2001 slechts 7 arbeidskaarten en vergunningen werden toegekend binnen deze context, is dit in 2002 gestegen naar 68 eenheden.

4.4.2 BELANGRIJKSTE NATIONALITEITEN EN SECTOREN

B-kaarten beroepsopleiding per nationaliteit - 2002		
nationaliteit	Aantal	Aandeel
Amerikaanse	48	70,6%
Roemeense	8	11,8%
Maleisische	7	10,3%
Hongaarse	3	4,4%
Indonesische	2	2,9%
TOTAAL	68	100,0%

Sector	Antwerpen	Limburg	West-Vlaanderen	Vlaanderen
24 chemische producten	48			48
34 assemblage etc. auto's		7		7
29 vervaardiging machines/apparaten/werktui			6	6
01 landbouw, jacht	3			3
02 bosbouw	2			2
45 bouwnijverheid			2	2
Totaal	53	7	8	68

4.4.3 BEMERKINGEN

In de voorbereiding van de nieuwe wetgeving werd deze categorie nadrukkelijk gevraagd door het bedrijfsleven. De internationale context en verkoop van Belgische producten buiten de Europese Economische Ruimte zou dergelijke opleidingen noodzakelijk maken om op de markt de concurrentiepositie te behouden en / of te versterken.

4.5 AU PAIR-JONGEREN

4.5.1 REGLEMENTERING

De reglementering inzake au pair-jongeren werd in de loop van 2001 grondig gewijzigd.

Ter zake werd reeds in 2000 door de federale wetgever een initiatief ontwikkeld en een voorstel gedaan tot wijziging en versoepeling van de bestaande teksten.

Door de programmawet van 12/08/2000 (BS 31/08/2000) werd via de artikelen 172 en 173 de mogelijkheid voorzien om au pair-jongeren bij KB op te nemen in het toepassingsgebied van het KB nr. 483. Dit KB voorziet in een vermindering van de sociale zekerheidsbijdragen voor de werkgevers die dienstboden in dienst nemen.

Op 20/09/2000 werd door de federale overheid aan de Adviesraad voor Buitenlandse Werknemers een ontwerp KB voorgelegd dat gebaseerd was op deze artikelen.

In dit ontwerp werd aan de au pair een (halftijds) statuut van inwonende dienstbode toegekend dat betrokkene een zekere bescherming moest geven o.m. met betrekking tot het loon.

Daarnaast werden een aantal bestaande voorwaarden met betrekking tot het niveau van de studies, de periodes van binnenkomst, enz... versoepeld.

Op 18/09/2001 verscheen het KB van 12/09/2001 tot wijziging, wat de au pair-jongeren betreft van het KB van 9/06/1999.

In tegenstelling tot het ontwerp KB dat oorspronkelijk door de minister aan de Adviesraad was voorgelegd, werd in het goedgekeurde besluit het statuut van halftijdse inwonende dienstbode niet weerhouden, en bleven enkel een aantal versoepelingen van de voorwaarden zowel in hoofde van de au pair als in hoofde van het gastgezin weerhouden. Tevens werd een vast bedrag als zakgeld vastgesteld van minimum 450 euro per maand.

De au pair-reglementering ziet er momenteel als volgt uit:

Onder au pair-jongere verstaat men, de jongere die tijdelijk in een gastgezin wordt opgenomen waar hij/zij kost en inwoon geniet in ruil voor lichte dagdagelijkse huishoudelijke taken, om de taalkennis te vervolmaken en de algemene ontwikkeling te verruimen door een betere kennis van het land, door deel te nemen aan het gezinsleven van het gastgezin.

De au pair-jongere moet:

- tenminste achttien jaar en nog geen zesentwintig jaar oud zijn op de datum van toekenning van de arbeidsvergunning en de arbeidskaart;
- zich ertoe verbinden in België geen dienstbetrekking uit te voeren gedurende de au pair plaatsing;
- over een titel beschikken die hem/haar in het land van herkomst recht op toegang geeft tot het hoger onderwijs of het bewijs leveren dat hij/zij minstens tot de leeftijd van 17 jaar onderwijs gevolgd heeft;
- een basiskennis hebben van de omgangstaal van het gastgezin of de verbintenis aangaan deze basiskennis onmiddellijk na aankomst in België te verwerven via het volgen van een intensieve taal cursus;
- gedurende de au pair plaatsing cursussen volgen in een erkende instelling, erkend of gesubsidieerd door één van de Gemeenschappen of bepaald door de Gewestminister die de tewerkstelling onder zijn/haar bevoegdheid heeft, en die de gewesttaal of -talen onderwijst waarvan hij/zij de kennis komt vervolmaken (door trimesterieel een bewijs voor te leggen waaruit blijkt dat hij regelmatig deze lessen volgt);
- nog geen arbeidskaart hebben verkregen in België, uit welke hoofde dan ook, behalve in de hoedanigheid van au pair-jongere.

Het gastgezin moet :

- onder zijn leden minstens één kind tellen dat geen 13 jaar oud is bij de aanvang van de periode van verblijf van de au pair-jongere;
- voor de kinderen die de leeftijd van zes jaar niet bereiken, het bewijs voorleggen dat, voor de periode die overeenkomt met de maximale duur van het verblijf van de au pair-jongere of voor de periode tot het jongste kind de leeftijd van zes jaar bereikt, overdag in hun opvang werd voorzien;
- een bewijs van goed zedelijk gedrag voorleggen voor al zijn leden, meerderjarig bij de aanvang van het verblijf van de au pair-jongere;
- de au pair-jongere maandelijks, per overschrijving op zijn bankrekening, een vast bedrag als zakgeld uitkeren van ten minste 450 euro, ongeacht eventuele periodes van inactiviteit van de au pair-jongere;
- ten gunste van de au pair-jongere een aanvullende verzekering gesloten hebben voor het waarborgen van de risico's, inzake de medische, farmaceutische en hospitalisatiekosten in geval van ziekte of ongeval;

- de au pair-jongere een persoonlijke kamer ter beschikking stellen en hem/haar de vrije toegang tot de woning verzekeren;
- de au pair-jongere minstens over een volledige vrije dag per week laten beschikken en alle mogelijkheid geven deel te nemen aan de oefening van zijn/haar erediensdienst en levensbeschouwingen;
- zich er toe verbinden een verzekering af te sluiten voor de eventuele voortijdige repatriëring van de au pair-jongere veroorzaakt door ziekte of ongeval, alsook er zich toe verbinden de kosten te betalen die voor de Staat eventueel voortvloeien uit het verblijf van de au pair-jongere of zijn/haar repatriëring;
- zich akkoord verklaren de toezichthoudende ambtenaren toegang te verlenen tot de woning.

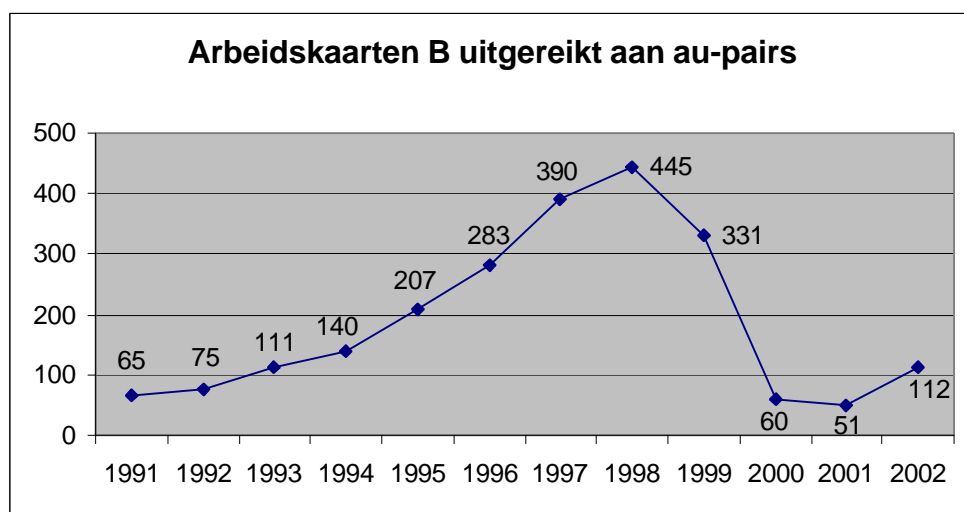
De deelneming van de au pair-jongere aan de dagdagelijkse taken, de kinderoppas inbegrepen, mag niet meer dan vier uur per dag en twintig uur per week bedragen. Het mag niet het hoofddoel van het verblijf uitmaken.

De toekenning van de arbeidsvergunning en de arbeidskaart is afhankelijk van de volgende voorwaarden:

- de naleving van de voorwaarden om een arbeidsvergunning in de hoedanigheid van au pair-jongere te kunnen bekomen;
- het gastgezin heeft geen geldige arbeidsvergunning voor een andere au pair-jongere;
- de geldigheidsduur van de arbeidsvergunning en van de arbeidskaart betreffende de au pair-jongere mag één jaar niet overschrijden;
- de arbeidsvergunning en de arbeidskaart met betrekking tot de au pair-jongere mogen slechts eenmaal worden vernieuwd voor zover de plaatsingsperiode geen volledig jaar overschrijdt;
- een wijziging van gastgezin is slechts eenmaal mogelijk voor zover de totale duur van plaatsing van de au pair-jongere nog geen volledig jaar overschrijdt en indien eveneens aan alle andere toekenningsvoorwaarden voldaan is.

Bij niet-naleving van deze voorwaarden, wordt de au pair-jongere ten opzichte van het gastgezin beschouwd als te zijn aangeworven met een arbeidsovereenkomst voor dienstboden, zoals bedoeld in artikel 5 van de wet van 3/07/1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten.

4.5.2 ALGEMENE EVOLUTIE

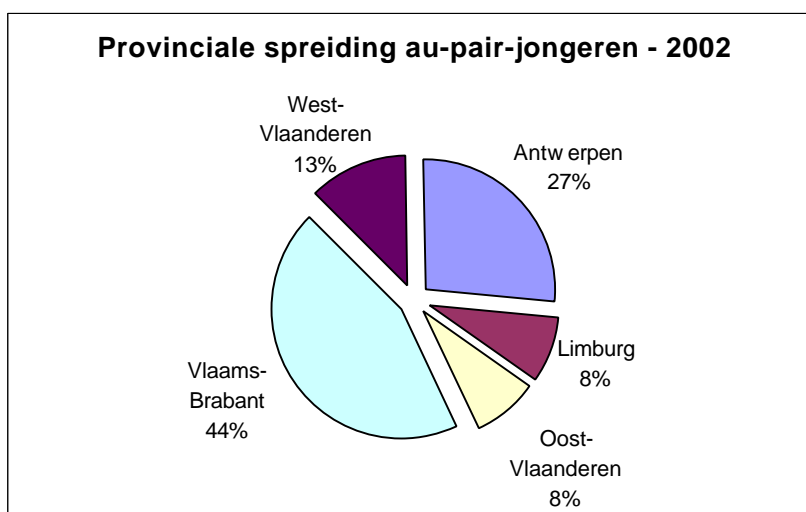
Tot 1998 kende het au pair-stelsel een exponentiële groei. In 1998 had het aantal arbeidsvergunningen in Vlaanderen nog betrekking op 445 au pair-jongeren en gezinnen. In 1999 werd duidelijk gebroken met de exponentiële stijging uit het verleden. Hierbij wordt echter opgemerkt dat de stijging zich doorzette tot 30/06/1999 en pas sinds de wijziging van de regelgeving werd omgebogen.

In 2000, het eerste jaar dat de “nieuwe regelgeving” voor de volledige periode van toepassing was, werden slechts 60 arbeidsvergunningen toegekend. Dit cijfer lag zelfs lager dan het aantal uitgereikte B-kaarten in 1991.

In 2001 werd met ingang van 1/10/2001, de regelgeving opnieuw gewijzigd. Het aantal toegekende B-kaarten voor au pair-jongeren is in 2001 nog verder teruggevallen tot 51 eenheden. Voor de periode tussen 1/1/2001 en 30/9/2001 (periode waarin de strengere reglementering nog van toepassing was) bedroeg het aantal toegekende B-kaarten voor au pair-jongeren slechts 10 eenheden. Tijdens de periode van 1/10/2001 tot 31/12/2001 (periode waarin de soepele reglementering van toepassing was) bedroeg het aantal toegekende B-kaarten aan au pair-jongeren 41 eenheden.

Voor wat betreft 2002, stellen we t.o.v. 2001 een verdubbeling vast van het aantal B-kaarten au-pair. Deze stijging kan verklaard worden door de versoepelde regelgeving die inging vanaf 1 oktober 2001 en zijn volle uitwerking heeft gekregen in 2002.

4.5.3 PROVINCIALE VERDELING

Wat betreft de provinciale verdeling valt reeds jaren op dat verhoudingsgewijs deze vorm van tewerkstelling veel voorkomt in Vlaams Brabant (44,6% van het aantal toegekende aanvragen).

Dit heeft te maken met de hogere concentratie van het type van gezinnen die dergelijke aanvragen indienen (meestal de “meer gegoede klasse”, onder andere EU-ambtenaren, kaderleden van grote bedrijven, vrije beroepen, ...) in deze regio.

4.5.4 NATIONALITEITEN

B-kaarten au pair-jongeren - 2002		
Belangrijkste nationaliteiten	Aantal	Aandeel
Poolse	34	30,4%
Zuid-Afrikaanse	11	9,8%
Litouwse	11	9,8%
Bulgaarse	8	7,1%
Roemeense	6	5,4%
Slovaakse	5	4,5%
Tsjechische	4	3,6%
Russische	4	3,6%
Marokkaanse	3	2,7%
Filipijnse	3	2,7%
Letlandse	3	2,7%
Turkse	2	1,8%
Amerikaanse	2	1,8%
Hongaarse	2	1,8%

De landen van herkomst worden vooral bepaald door het feit dat au pair-jongeren veelal via "au pair-bureaus" worden aangetrokken en deze bureaus zich vaak concentreren op bepaalde landen.

Ofschoon het belangrijkste aandeel au pairs nog steeds van de (voormalige) Oostbloklanden komen (77 op 112 of 69%), is er nu ook een stijging van het aantal Zuid-Afrikaanse au pairs (naar 11 eenheden).

Tevens dient opgemerkt te worden dat in de loop der jaren de visumplicht voor een aantal landen (o.a. Polen en Hongarije) werd afgeschaft, wat het stijgend aandeel van deze landen van herkomst mogelijk in de hand heeft gewerkt.

4.5.5 BEMERKINGEN BIJ DE STATISTISCHE TABELLEN

Door de diverse gewestadministraties werd jarenlang aangedrongen op de afschaffing van het statuut au pair zoals omschreven in de vroegere regelgeving.

Onderzoek en ervaring toonden immers een toenemend "oneigenlijk" gebruik van het statuut van au pair aan. Waar het hoofddoel de culturele vorming en taalverrijking zou moeten zijn, vergeleed het systeem naar een uiterst flexibele en verhoudingsgewijze zeer goedkope vorm van inwonende dienstbode of babysit, voor een eerder geprivilegieerde groep van gezinnen. Dit meestal met de volledige instemming van zowel het gastgezin als de au pair.

Ook door deze laatste werd dit statuut meer en meer aangewend omwille van het tewerkstellingsaspect en de financiële verdiensten die er uit voortvloeiden, en was het culturele aspect (zo dit al aan bod kwam) van zeer ondergeschikte orde.

De vergoeding was (en is) in vele gevallen een veelvoud van wat betrokkene in haar of zijn land van herkomst kan verdienen, zelfs bij voltijdse tewerkstelling in hoger gekwalificeerde jobs.

Gezien deze vaststellingen en mede gelet op het feit dat er talloze andere initiatieven en projecten bestaan die hetzelfde doel beogen, werd er door de gewestadministraties op aangedrongen om dit dubbelzinnig statuut af te schaffen.

In 1995 werd (bij KB) de mogelijkheid voorzien om een tewerkstelling als au pair buiten het toepassingsgebied van onze reglementering te plaatsen, doch de federale regering herzag haar standpunt in de loop van '97 en wenste een strengere wetgeving om zo de kans op misbruiken in te dijken.

In het KB van 9/06/1999 werden bijkomende criteria opgelegd die evenwel in de praktijk onwerkbaar bleken. Het aantal voorwaarden waaraan gelijktijdig diende voldaan, was er mede de oorzaak van dat sinds deze nieuwe regelgeving van kracht werd, er slechts enkele aanvragen tot "tewerkstelling" van een au pair-jongere tot het toekennen van een arbeidskaart B hebben geleid. In praktijk kwam het er op neer dat in plaats van het stelsel af te schaffen, een logge en bureaucratische ontradingsregeling in de plaats kwam.

De regelgeving werd met ingang van 1/10/2001 opnieuw gewijzigd en versoepeld.

De administratie onderkent ten volle de behoefte van vele gezinnen (met vaak tweeverdieners) naar flexibele opvangmogelijkheden voor de kinderen en naar ondersteuning in de huishoudelijke taken.

Zij blijft echter de mening toegedaan dat - indien men een dergelijk systeem wenst te behouden binnen de arbeidsreglementering - hieraan dient tegemoetgekomen door het creëren van een duidelijk en goed omschreven volwaardig statuut van inwonende dienstbode (met een noodzakelijk goed afgelijnde bescherming van de werknemer).

Dit standpunt werd trouwens unaniem overgenomen door alle leden van de Adviesraad voor Buitenlandse Werknemers.

Indien de lokale arbeidsmarkt er niet zou in slagen om te voldoen aan de bestaande behoefte, zou voormeld specifiek statuut toegankelijk kunnen worden gemaakt voor vreemde werknemers.

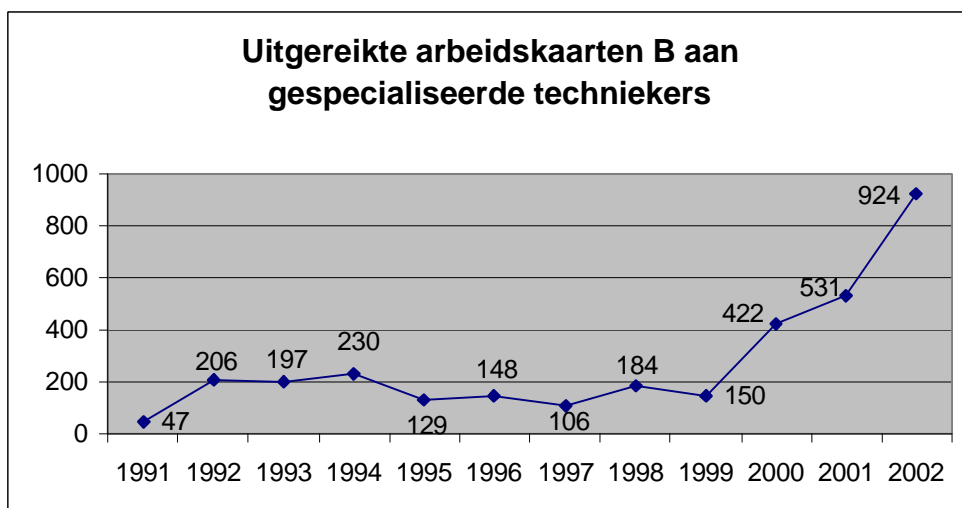
4.6 GESPECIALISEERDE TECHNIEKERS

4.6.1 REGLEMENTERING

De regelgeving voorziet in de tewerkstellingsmogelijkheid van vreemde werknemers als "gespecialiseerde technici" die door een arbeidsovereenkomst met een in het buitenland gevestigde werkgever verbonden blijven en die naar België komen om over te gaan tot de montage en het op gang brengen of de herstelling van een in het buitenland bij die werkgever vervaardigde installatie, voor een periode van maximum 6 maanden.

De aanvraag voor gespecialiseerde technici moet ingediend worden door de Belgische "werkgever" in wiens bedrijf de montage, het op gang brengen of de herstelling uitgevoerd moeten worden. Deze treedt op als mandataris voor de vreemde werkgever bij wie de werknemer in dienst blijft. Dit mandaat houdt o.a. in dat de fysieke of rechtspersoon die de aanvraag indient mede aansprakelijk is voor eventuele inbreuken op de arbeidswetgeving (zoals inbreuken op de reglementering inzake loon- en arbeidstijdwetgeving).

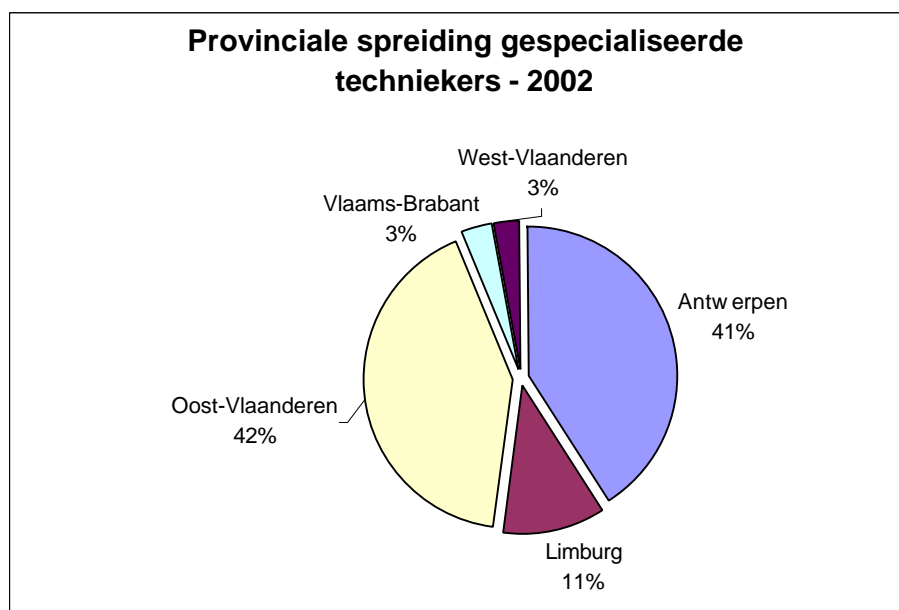
4.6.2 ALGEMENE EVOLUTIE

Ofschoon de toekenning van de arbeidskaarten en vergunningen aan deze zeer specifieke categorie bijna steeds gelieerd is aan uitzonderlijke werkzaamheden (met name het komen plaatsen, monteren en op gang brengen van in het buitenland vervaardigde installaties) en dus logischerwijze van jaar tot jaar tot zeer uiteenlopende getallen kan leiden, moet toch worden

vastgesteld dat het aantal toegekende vergunningen de laatste jaren zeer sterk is toegenomen en ook is blijven stijgen.

4.6.3 PROVINCIALE VERDELING

4.6.4 BELANGRIJKSTE NATIONALITEITEN

De concentratie van enkele nationaliteiten voor deze categorie is een logisch gevolg van dit specifieke statuut en heeft alles te maken met de aankoop van een machine (bvb. nieuwe productielijn) in één bepaald land.

B-kaarten gespecialiseerde techniekers - 2002		
Belangrijkste nationaliteiten	Aantal	Aandeel
Indische	217	23,5%
Hongaarse	200	21,6%
Sloveense	152	16,5%
Poolse	119	12,9%
Kroatische	71	7,7%
Amerikaanse	63	6,8%
Slovaakse	41	4,4%
Tsjechische	20	2,2%
Turkse	5	0,5%

Het hoge aantal Indische gespecialiseerde techniekers dient vooral te worden toegeschreven aan een huwelijk in de Indische diamantsector. Hierbij dienden op zeer korte tijd enkele Indische tempels te worden gereconstrueerd in de Mechelse Neckerhallen.

4.6.5 SECTORALE SPREIDING

Sector	Sectorale spreiding gespecialiseerde techniekers - 2002					
	Antwerpen	Limburg	Oost-Vlaanderen	Vlaams-Brabant	West-Vlaanderen	Vlaanderen
29 vervaardiging machines/apparaten/werktuigen	120	1	174		5	300
45 bouwnijverheid	222	13				235
28 producten van metaal excl machines	29	42	57	15	15	158
27 metalen in primaire vorm		35	37	16	1	89
40 distributie E.G.W.			62			62
34 assemblage etc. auto's			27			27
10 winning steenkool, turf			24			24
00 onbekend	2	11	1	1		15
15 vervaardiging voeding & drank			6		4	10
36 meubels, industrie n.e.g.	4					4
Totaal	377	102	388	32	25	924

Zoals ook in de vorige jaren situeert het grootste aantal zich in de metaalsector in het algemeen en in de sector van de automobielassemblage in het bijzonder.

De cijfers van de sectoren dienen echter in die zin te worden genuanceerd dat ook de meeste van de gespecialiseerde techniekers die werden gecatalogeerd onder de rubriek vervaardiging van machines, apparaten en werktuigen en producten van metaal exclusief machines, in feite machines betreffen die werden geplaatst in autoassemblagebedrijven.

De zeer sterke toename in de bouwsector is nagenoeg geheel toe te schrijven aan een constructie van een in India aangekochte tempel voor een Indisch huwelijk.

Bovendien moeten deze cijfers verder genuanceerd worden omdat voor sommige werknemers meerdere vergunningen werden afgeleverd. Dit heeft alles van doen met de zeer specifieke situatie van de sector van de automobiellindustrie:

Alle grote assemblagebedrijven werken gedurende de week normaal in een continu arbeidsregime van 24u/24u.

De montage- en productielijnen kunnen in deze bedrijven dus ook pas bij een volledige shut-down (wanneer de productie voor meerdere dagen wordt stilgelegd zoals bvb. in geval van verlengde week-ends of langere verlofperiodes) worden omgebouwd of vernieuwd.

Bijkomend zijn het blijkbaar steeds dezelfde Oost-Europese bedrijven, gespecialiseerd in dit soort werk, die deze montagewerken komen uitvoeren en daartoe blijkbaar ook beschikken over een bijzondere labeling die algemeen in Europa wordt aanvaard. Dezelfde bedrijven komen dan ook veelal terug bij de diverse grote autoconstructeurs: Ford in Genk, Opel in Antwerpen en Volvo in Gent.

Bovendien kregen verschillende van deze vestigingen het laatste jaar de assemblage van meerdere nieuwe modellen toegewezen. Dit gaat uiteraard telkens gepaard met het aanpassen en/of volledig vernieuwen van de productielijnen. Het betreft hier echter werkzaamheden die

meestal over meerdere maanden tot zelfs meerdere jaren worden gespreid, waardoor soms meermaals arbeidskaarten dienen te worden afgeleverd aan dezelfde personen, maar dan wel voor relatief korte periodes.

4.6.6 BEMERKINGEN BIJ DE STATISTISCHE TABELLEN

De administratie stelt zich soepel op indien de aanvragen werkelijk betrekking hebben op de installatie van een productie-entiteit (zoals bijvoorbeeld een assemblage in de auto-industrie of het invoeren van nieuwe technologieën).

Daartegenover tracht ze te vermijden dat "oneigenlijk gebruik" wordt gemaakt van deze regeling. Dit "oneigenlijk gebruik" behelst meestal ongeoorloofde en goedkope vormen van onderaanneming of ter beschikkingstelling (bvb. het plaatsen van "all-in pakketten" zoals chalets, woningen,...).

De werknemers moeten tewerkgesteld zijn bij de buitenlandse werkgever die de installatie vervaardigde, zodat "goedkopere onderaanneming" vermeden wordt.

Een veel voorkomend voorbeeld van deze ongeoorloofde onderaanneming is de aankoop van een machine in Duitsland, met een onderaannemingsovereenkomst voor de montage door een ander bedrijf uit een Oost-Europees "laag-loonland".

De tijdelijke tewerkstelling in België moet bovendien beantwoorden aan de loon- en arbeidsvoorwaarden volgens Belgisch recht.

Het kan dus niet dat een Tsjechisch bedrijf dat ten behoeve van een Belgische onderneming een stoomketel produceerde en deze hier komt installeren met eigen personeel, haar personeel voor de tijdelijke tewerkstelling in België zou verlonen naar Tsjechische normen.

De analyse die door de migratiediensten wordt gemaakt kan uiteraard enkel gebeuren op basis van overeenkomsten en verbintenissen die voorafgaand aan de administratie voorgelegd werden. De echtheid van de meegedeelde gegevens en documenten kan pas worden geverifieerd tijdens de effectieve plaatsing van de installaties. Mede om die reden worden dan ook de diverse inspectiediensten bevraagd om tijdens en na de uitvoering van de werken de loons- en arbeidstijdgegevens te controleren.

Indien het effectief een “installatie” betreft zoals beoogd door de wetgever, dan kan uiteraard ook het onderhoud en herstel door dezelfde werknemers gebeuren en zullen hiervoor bijgevolg ook arbeidsvergunningen en arbeidskaarten als gespecialiseerd techniek toegekend worden.

4.7 ARTIESTEN

4.7.1 REGLEMENTERING

Sinds 1993 is een meer stringente regeling voor artiesten van kracht.

Cabaretartiesten worden sindsdien in de wetgeving onderscheiden van de schouwspelartiesten en muzikanten.

In de praktijk worden géén arbeidsvergunningen en arbeidskaarten B aan cabaretartiesten meer toegekend sedert 14/09/1992.

Bij wetswijziging van 1995 werden de werkgevers en de schouwspelartiesten met internationale faam, die minder dan drie opeenvolgende maanden tewerkgesteld worden in België, respectievelijk vrijgesteld van het bezit van een arbeidsvergunning en arbeidskaart (art. 2, 21° KB nr. 34 van 20/07/1967 gewijzigd bij KB van 19/05/1995). Deze vrijstelling werd hernomen in de huidige reglementering (art. 2, KB van 9/6/1999).

Voor artiesten, die echter langer dan drie maand werden tewerkgesteld of die geen "(inter-)nationale faam" genieten, waren géén specifieke bepalingen opgenomen in de wetgeving.

Dit hield in dat zelfs internationaal bekende artiesten onderdaan moesten zijn van een land waarmee België is verbonden door een overeenkomst of akkoord inzake vreemde arbeidskrachten en dat bovendien de (Europese) arbeidsmarkttoestand gold als weigeringsgrond bij de aanvraag tot tewerkstelling tijdens een verblijf van meer dan drie maand. Dit was duidelijk een vergetelheid in de wetgeving die meermaals werd gesignaleerd aan de federale overheid. Waar in de bijlagen van het KB zelfs in een typeovereenkomst werd voorzien voor de tewerkstelling van buitenlandse schouwspelartiesten, werden in de tekst van het KB zelf geen toepassingsmodaliteiten voorzien. Het leek evident dat, voor de tewerkstelling van meer dan drie maand van deze "echte" artiesten, zich een aanpassing van de reglementering opdrong.

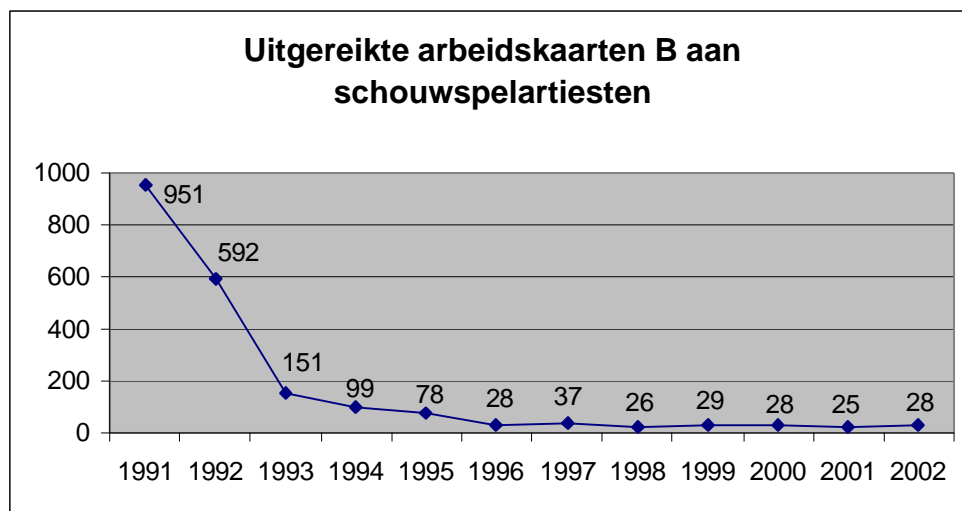
Immers dergelijke aanvragen moesten momenteel noodzakelijkerwijs in eerste aanleg worden geweigerd. De betrokken werkgevers konden pas na een beroepsprocedure een arbeidskaart B en arbeidsvergunning bekomen.

De gevraagde wijziging is er inmiddels gekomen in het wijzigend KB van 6/02/2003 dat stelt dat arbeidskaarten en arbeidsvergunningen kunnen toegekend worden aan

“schouwspelartiesten voor zover hun jaarlijkse bezoldiging niet lager ligt dan het in artikel 65, §2 eerste lid van de voormelde wet van 3/07/1978 aangegeven bedrag, berekend en aangepast volgens art. 131 van dezelfde wet”.

Dit bedrag is voor 2003 25.921 euro.

4.7.2 ALGEMENE EVOLUTIE

Gelet op voormeld geschetste context viel nog slechts een beperkte groep artiesten onder de verplichting om een arbeidskaart te bezitten. Het betroffen voornamelijk artiesten die voor een heel jaar in dienst zijn bij veelal gerenommeerde culturele organisaties zoals het Ballet van Vlaanderen, de Philharmonie van Vlaanderen, enz..

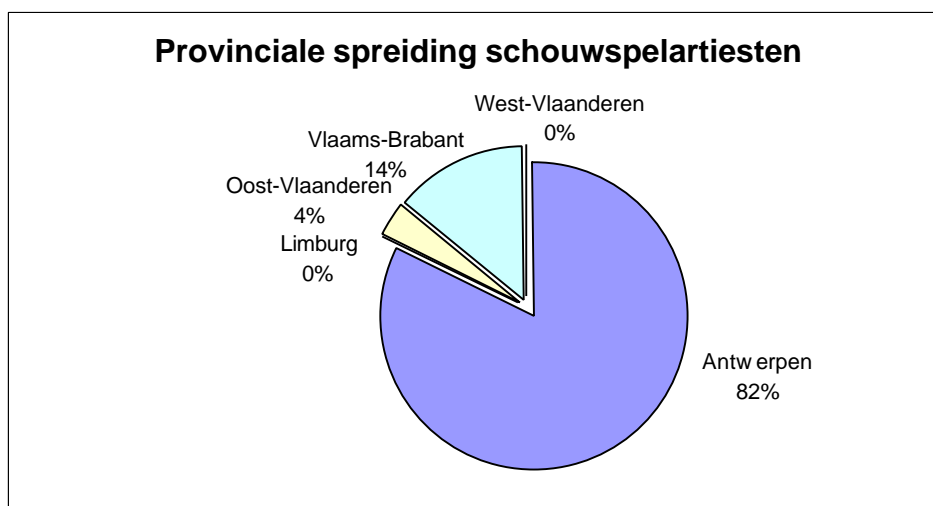
Een andere groep artiesten (voor wie meestal voor een zestal maand een vergunning en arbeidskaart werd aangevraagd) werd tewerkgesteld in pretparken.

Deze categorie werknemers vormt momenteel een minderheid van het totaal aantal aanvragen en wordt volledigheidshalve opgenomen in huidig verslag.

Het betroffen in 2002 28 werknemers.

4.7.3 NATIONALITEITEN EN PROVINCIALE VERDELING

B-kaarten schouwspelartiesten - 2002		
nationaliteit	Aantal	Aandeel
Russische	8	29%
Japanse	4	14%
Hongaarse	3	11%
Oekraïense	3	11%
Turkse	2	7%
Braziliaanse	2	7%
Cubaanse	2	7%
Estlandse	2	7%
Poolse	1	4%
IJslandse	1	4%
TOTAAL	28	100%

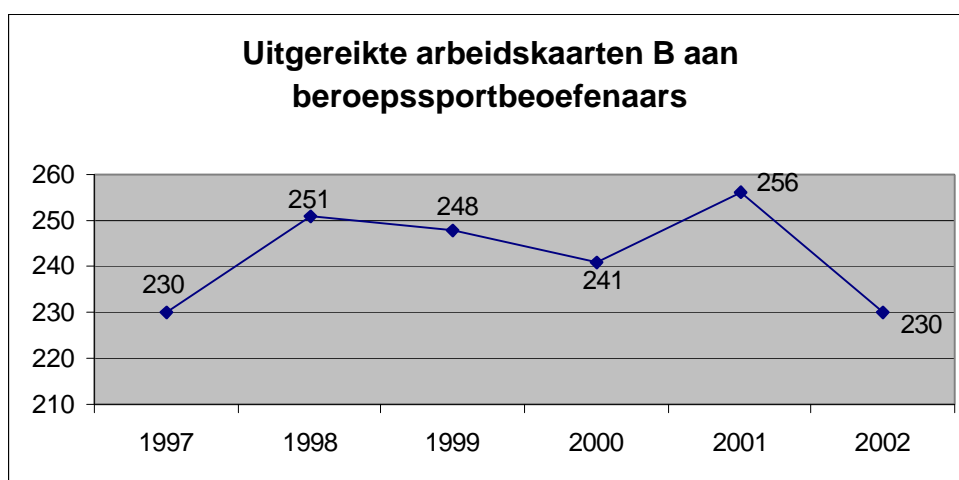

4.8 BEROEPSSPORTERS

4.8.1 REGLEMENTERING

Beroepssportlui van minstens 18 jaar oud en trainers konden in 2002 via een arbeidskaart B worden tewerkgesteld, voor zover het bedrag van hun bezoldiging minstens vier maal de minimumbezoldiging voor betaalde sportbeoefenaars. Deze minimumbezoldiging bedroeg tot 30/06/2002 29.040 euro op jaarbasis, vanaf 1/07/2002 29.620 euro op jaarbasis.⁸

4.8.2 ALGEMENE EVOLUTIE

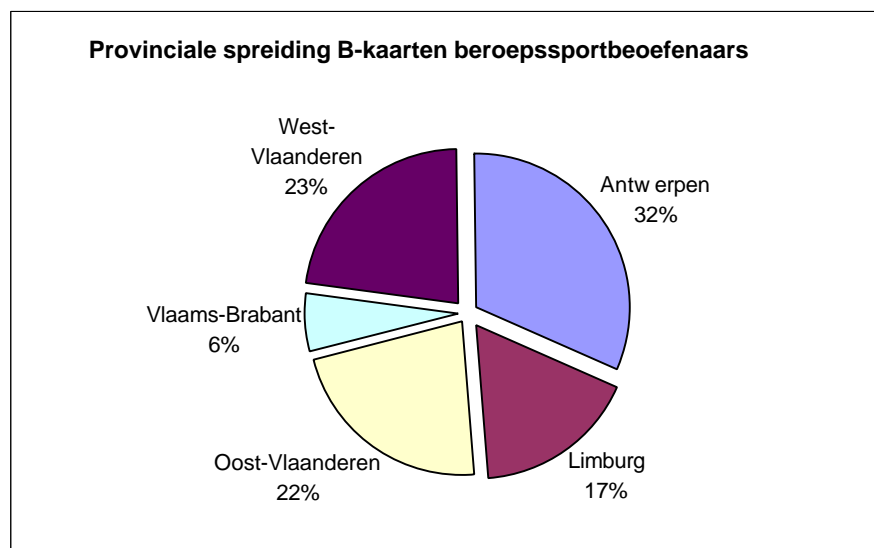
Sinds 1998 bleef het aantal toegekende arbeidsvergunningen voor deze categorie van buitenlandse werknemers vrij stabiel. Jaarlijks werden er om en bij de 250 afgeleverd. In 2002 is er een lichte daling naar 230 arbeidsvergunningen. Mogelijk zijn de verstrengde controles door de inspectiediensten, gecombineerd met een verscherpt nazicht vanwege de migratiedienst zelf, vooral op het ogenblik van de hernieuwingsaanvraag, een mogelijke oorzaak van deze terugval. Bij de hernieuwingsaanvragen worden immers (o.m.) systematisch de loonstaten voor de betrokken werknemers opgevraagd ten einde na te gaan of de verloning conform was met de vooraf besproken en ondertekende loon- en arbeidsvoorwaarden. De grootste dalingen situeren zich in het basketbal van 48 naar 37 en in het voetbal van 177 naar 155 .

⁸ Vanaf 01/07/2003 bedraagt dit 60.424 euro (acht maal de minimumbezoldiging voor betaalde sportbeoefenaars).

Deze 230 personen, die in het bezit zijn van een arbeidskaart B, werden door een sportclub tewerkgesteld op basis van een arbeidsovereenkomst, conform de bepalingen van de wet van 24/02/1978. De arbeidskaart B bood hen automatisch de mogelijkheid om een machtiging tot verblijf te bekomen, die resulteert in een verblijfstitel "Bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister".

In de meeste gevallen komen de vreemde beroepssportbeoefenaars niet naar België op basis van een machtiging tot verblijf, bekomen in de Belgische ambassade van hun land, en gebaseerd op een arbeidskaart. Zij komen naar België met een visum voor een kort verblijf (toeristenvisum) en zoeken hier een werkgever. Eens de arbeidskaart bekomen, vragen zij regularisatie van verblijf aan op grond van art. 9,3° van de verblijfwetgeving van 15/12/1980. Dit is juridisch mogelijk, vermits alle personen die terug te vinden zijn in art. 9 van het KB van 9/06/1999 reeds naar België mogen komen vooraleer een arbeidskaart bekomen werd. De verblijfwetgever laat toe op basis van een omzendbrief van de minister van binnenlandse zaken dat personen met een arbeidskaart hun verblijfstoestand (hier) regulariseren en derhalve het "toeristenvisum" omzetten in een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister, voor de duur van de arbeidskaart.

4.8.3 PROVINCIALE VERDELING

De provinciale spreiding heeft alles te maken met de aanwezigheid van professionele sportclubs (vnl. in "hogere klasse") binnen de provincie.

4.8.4 SPORTTAKKEN TEWERKSTELLING

Afgeleverde arbeidskaarten B aan beroepssportbeoefenaars - 2002						
sporttak	Antwerpen	Limburg	Oost-	Vlaams Brabant	West-	Totaal
Voetbal	60	23	47	1	24	155
Basketbal	8	8	1	6	14	37
Volleybal	4	6		4	7	21
Wielrenner				3	5	8
Andere	1	2	3		3	9
Totaal	73	39	51	14	53	230

De belangrijkste sporttakken waarbinnen deze personen werden tewerkgesteld zijn:

voetbal (67,4 % of 155 arbeidskaarten, t.o.v. 179 in 2001)

basket (16,1 % of 37 arbeidskaarten, t.o.v. 48 in 2001)

volleybal (9,1 % of 21 arbeidskaarten, t.o.v. 20 in 2001)

wielrennen (3,5 % of 8 arbeidskaarten, tov. 0 in 2001)

Opmerkelijk is wel dat 70 % van de voetballers (109/155) werd tewerkgesteld door 8 clubs. De overige 17 werkgevers in deze sporttak stelden gemiddeld 2 vreemde beroepsvoetballers met een arbeidskaart B tewerk.

Binnen de sporttak basket wordt vastgesteld dat 4 sportclubs een aandeel van bijna 60 % (22 op 37) van de afgeleverde arbeidskaarten B vertegenwoordigen.

De overige 8 werkgevers stelden samen 15 vreemde beroepssportbeoefenaars te werk.

Binnen de sporttak volleybal stelden 11 sportclubs 21 personen als beroepssporter te werk.

Twee van deze werkgevers verkreeg een vergunning voor 3 personen, 6 werkgevers verkregen een vergunning voor 2 personen en 3 clubs één vergunning elk.

De 8 wielrenners met een toegekende B-kaart in 2002 zijn tewerk gesteld in 4 wielerploegen.

4.8.5 BEMERKINGEN BIJ DE STATISTISCHE TABELLEN

De administratie vermoedde reeds jaren tal van onregelmatigheden in deze sector. Ze stelde o.a. vast dat verschillende sportbonden aan personen, in het bezit van een toeristenvisum, een licentie afleveren waardoor deze (volgens de normen van deze bonden) onmiddellijk speelgerechtigd worden in de Belgische competitie. Dit ongeacht het feit of betrokkenen op dat ogenblik in orde zijn met de verblijfs- en arbeidsreglementering.

Reeds in 1997 werd deze problematiek voorgelegd aan de Adviesraad voor Vreemde Arbeidskrachten. In de loop van 1998 werd hieraan eveneens een uitgebreide bespreking gewijd in de Commissie van het Vlaams Parlement bevoegd voor de Sport. Dit resulteerde in een resolutie van de Vlaamse Raad, met als doel onregelmatigheden in de sport te voorkomen. Begin 1999 werd in het Belgisch Staatsblad een aanpassing van het artikel 6bis van het KB nr. 34 d.d. 20/07/1967 gepubliceerd met als doel de tussenpersonen medeaansprakelijk te maken voor verblijf en repatriëring. Deze bepalingen werden ook overgenomen in de nieuwe regelgeving van 9/06/1999. Dat deze initiatieven nog steeds geen adequate oplossing bieden voor de vastgestelde misbruiken, mocht blijken uit controle en nazicht van de eerste concrete toepassingen in 2000 en 2001.

Voor 2002 werden er in het Vlaamse Gewest verder systematische controles uitgevoerd voor de hoogste afdelingen van de voornaamste sporttakken (voetbal, basket en volleybal). Analyse van de resultaten van deze onderzoeken leert dat er zowel qua verloning als qua naleving van de arbeidsvoorwaarden er een verbetering waar te nemen is.⁹

De administratie blijft evenwel haar voorstel handhaven om vreemde sporters pas speelgerechtigd te maken van zodra zij in het bezit zijn van een arbeidskaart als het gaat om beroepssportbeoefenaars en zij tevens op deze basis een verblijfsvergunning hebben bekomen.

Op grond van de bestaande regelgeving kunnen de misbruiken op vlak van de mensenhandel in de sport zeer eenvoudig en efficiënt worden bestreden indien hierbij kan gerekend worden op de medewerking van de betrokken sportbonden en sportclubs. Cruciaal hierbij is het systeem van de toekenning van spelerlicenties.

Van zodra een speler door de betrokken sportbond speelgerechtigd wordt verklaard, gaan de clubs er immers (vaak ten onrechte) van uit dat hij of zij kan aantreden in de competities.

Mocht de aflevering van de licentie evenwel afhankelijk gemaakt worden van het voorafgaand toekennen van een arbeidsvergunning en een arbeidskaart, dan zouden heel wat misbruiken worden voorkomen: zonder spelerslicentie mogen de clubs immers volgens de eigen interne reglementeringen de betrokken spelers niet opstellen op straffe van boetes en puntenverlies.

⁹ zie **infra Hoofdstuk 6 (Handhavingsbeleid)**

Het voorafgaand toekennen van een arbeidskaart en arbeidsvergunning impliceert het onderschrijven van een arbeidsovereenkomst voor betaalde sportbeoefenaar, conform de bepalingen van voormelde wet van 1978, waarvan de bezoldiging het vierdubbele moet bedragen van het minimumbedrag (per 1/7/2001 gebracht op 1.171.472 Bef / 29.040,03 euro). Deze overeenkomsten bieden bovendien belangrijke garanties naar de afdwingbaarheid van de wederzijdse rechten en plichten door beide partijen.

Een dergelijke werkwijze zou er tevens kunnen toe leiden dat in een aantal gevallen het overbrengen van een speler uit een derde land naar België niet langer interessant is, waardoor ook automatisch sommige praktijken van malafide bemiddelaars zullen verdwijnen.

Bovendien gaat het in voormelde gevallen telkens om een bepaalde vorm van arbeid die sociaal- en arbeidsrechtelijk strikt is gereguleerd.

De facto hebben alle betrokken partijen er dan ook alle belang bij dat de bestaande reglementeringen inzake tewerkstelling en bemiddeling correct zouden worden nageleefd.

Of het nu gaat om een beroepssporter, een asielzoeker of een topmanager van een multinationale onderneming, mag in principe geen verschil uitmaken voor een gelijke toepassing van de arbeidsreglementering.

Al te vaak wordt de activiteit van een beroepssporter nog in de eerste plaats benaderd als een “sportprestatie” en niet als een “arbeidsprestatie”.

De administratie is trouwens voorstander van het verder optrekken van de minimumvoorwaarden waaraan buitenlandse beroepssportlui moeten voldoen, tot een niveau dat gelijkwaardig is met dat van de andere EU-lidstaten.

Meer en meer ontstaat de indruk dat de samenwerkingsverbanden die door buitenlandse clubs worden gesloten met Belgische clubs, deels worden opgezet om de eigen reglementering inzake onder meer tewerkstelling van vreemde werknemers te ontwijken. Zij hebben schijnbaar nog weinig van doen met louter sportieve belangen en lijken ook ingegeven door de puur commerciële belangen van beursgenoteerde sportclubs.

In juni 2001 werd in de Senaat een voorstel ingediend om de loonsvoorwaarde voor de tewerkstelling van niet EU-onderdanen drastisch te verhogen.

Een gelijkaardig voorstel werd door de vertegenwoordiger van het Centrum voor Gelijkheid en Racismebestrijding ingediend op de Adviesraad voor Buitenlandse werknemers van 24/10/2001.

Beide voorstellen houden in dat het bestaande looncriterium substantieel zou worden opgetrokken naar een niveau van om en bij de 70.000 euro per jaar.

Dit voorstel werd door alle leden van de Adviesraad unaniem positief geadviseerd en voor verder gevolg overgemaakt aan de federaal bevoegde minister Onkelinx.

In 2002 werd opnieuw een voorstel tot verhoging van het minimumloon geformuleerd, mede geïnspireerd door het verslag van de “Senaatscommissie (van Mensenhandel in de sport)”. Dit voorstel werd opnieuw door de Adviesraad unaniem positief geadviseerd, echter wel met die bemerking dat het wenselijk zou zijn de leeftijdsgrens van 18 jaar te behouden. Finaal verscheen het wijzigende KB van 9/03/2003, waarbij het loon opgetrokken wordt naar 8 maal het minimumloon voor de tewerkstelling van beroepssportbeoefenaars. De bemerking met betrekking tot het behoud van de leeftijdsgrens werd niet weerhouden.

Door Vlaamse minister voor Werkgelegenheid Renaat Landuyt werden in deze sector in de voorbije jaren een aantal opmerkelijke initiatieven genomen. Zowel met betrekking tot de tewerkstelling van buitenlandse beroepssporters als met betrekking tot de bemiddeling ervan werden de verantwoordelijken van diverse sportbonden uitgenodigd om een aantal engagementen op zich te nemen, en de spelers pas tot de eigen competities toe te laten indien duidelijk zou blijken dat voldaan werd aan alle ter zake geldende reglementeringen. In ruil voor dit engagement werd door de minister een snelle afhandeling van de aanvraagdossiers beloofd. De Koninklijke Belgische Basketbalbond ondertekende als eerste en enige een dergelijk protocol.

Ook met de Koninklijke Belgische Voetbalbond en de Koninklijke Belgische Volleybalbond werden besprekingen gevoerd die nog niet resulteerden in de ondertekening van een protocol.

Het akkoord met de Koninklijke Belgische Basketbalbond werd door alle betrokken partijen correct medegedeeld en uitgevoerd. De controles van de diverse inspectiediensten tonen aan dat de naleving van de regelgeving aanzienlijk verbeterde.

4.9 HOOGGESCHOOLDEN EN LEIDINGGEVENDEN

4.9.1 REGLEMENTERING 2002

Hooggeschoolden zijn werknemers waarvan de jaarlijkse bezoldiging op 01/01/2002 hoger lag dan 30.301 euro. Voor zover de duur van hun tewerkstelling de vier jaar niet overschrijdt konden zij in eerste aanleg een arbeidsvergunning en arbeidskaart B bekomen.

De bezoldiging en de scholingsgraad (hoger onderwijs of gelijkwaardig) zijn de enige criteria bij de appreciatie van de aanvragen tot tewerkstelling onder deze "categorie".

Leidinggevenden zijn personen die een leidinggevende functie komen bekleden in een bijhuis of een filiaal van een firma uit hun land. Voor zover hun jaarlijkse bezoldiging op 01/01/2002 hoger lag dan 50.554 euro konden zij in eerste aanleg een arbeidsvergunning en arbeidskaart B bekomen.

4.9.2 VOORAFGAANDE OPMERKING

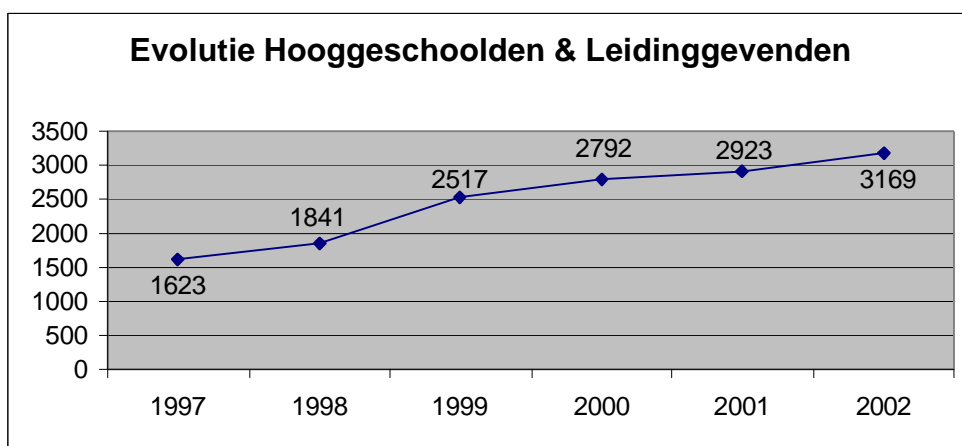
In het statistisch overzicht zijn zowel de hooggeschoolden en leidinggevenden begrepen die tewerkgesteld worden onder Belgische arbeidsovereenkomst, als deze die verbonden blijven door een arbeidsovereenkomst met hun buitenlandse werkgever (gedetacheerden).

Er werd derhalve géén onderscheid gemaakt naargelang het fiscaal of sociaal zekerheidsstatuut van betrokken werknemers¹⁰.

De regeling m.b.t. de tewerkstelling van buitenlandse werknemers zou veel begrijpelijker en logischer worden mocht zij worden uitgewerkt, rekening houdend met, en in duidelijke verwijzing naar, de sociaalrechtelijke en fiscale context van de tewerkstelling. Tot op heden zijn de diverse wetgevingen echter onvoldoende op elkaar afgestemd.

¹⁰ Dit onderscheid wordt bovendien evenmin gemaakt in de betreffende reglementering tot tewerkstelling van vreemde werknemers.

4.9.3 ALGEMENE EVOLUTIE

Het aantal arbeidskaarten B dat in 2002 werd toegekend aan hooggeschoolden en leidinggevenden is met bijna 8,5 % toegenomen.

Het aantal hooggeschoolden is nagenoeg gelijk gebleven (van 1858 naar 1861), het aantal arbeidskaarten B voor leidinggevenden is met bijna 23 % toegenomen.

Voor hooggeschoolden werd in 2002 een zeer lichte stijging genoteerd met 3 goedkeuringen. Ten opzichte van vorige jaren was er nu voor het eerst een lichte daling van het aantal hernieuwingen. Dit is een logisch gevolg van de daling in het aantal eerste aanvragen gedurende de voorbije jaren, naast een mogelijke overstap naar het statuut van leidinggevende (zie verder).

Wel valt het op dat ten opzichte van 2001 een weliswaar zeer lichte stijging van het aantal eerste aanvragen te noteren viel. De dalingen van 2001 waren echter zeer groot.

Voor leidinggevenden werd in 2002 een sterke stijging met 243 eenheden genoteerd. Die bestaat uit een relatief lichte stijging van het aantal eerste aanvragen (50 eenheden), versterkt door een aanzienlijke stijging van het aantal hernieuwingen.

Met betrekking tot de daling van het aantal hernieuwingsaanvragen voor hooggeschoolden en de relevante stijging van het aantal hernieuwingsaanvragen bij de leidinggevenden dient rekening gehouden te worden met een statuutswijziging van hooggeschoolde naar leidinggevende. Sinds september 2002 waren er een aantal hooggeschoolde werknemers die de

maximale tewerkstellingsduur van vier jaar hebben bereikt en wiens aanvraag als hooggeschoold in principe niet kon worden verlengd.
Sommigen van hen zijn overgestapt naar een leidinggevende functie waarop de beperking van 4 jaar niet van toepassing is.

Vergelijking aantallen 2000-2001-2002:

Vergelijking aantal **hooggeschoolden** 2000-2001-2002

2000: 1757 arbeidskaarten B, waarvan 933 eerste aanvragen en 818 hernieuwingen.
2001: 1858 arbeidskaarten B, waarvan 729 eerste aanvragen en 1.129 hernieuwingen.
2002: 1861 arbeidskaarten B, waarvan 743 eerste aanvragen en 1.118 hernieuwingen
De zeer lichte stijging met 3 eenheden is het resultaat van:
- een stijging van de eerste aanvragen met 14 (2000: 933; 2001: 729; 2002: 743);
- een daling van de hernieuwingen met 11 (2000: 818; 2001: 1.129; 2002: 1118).

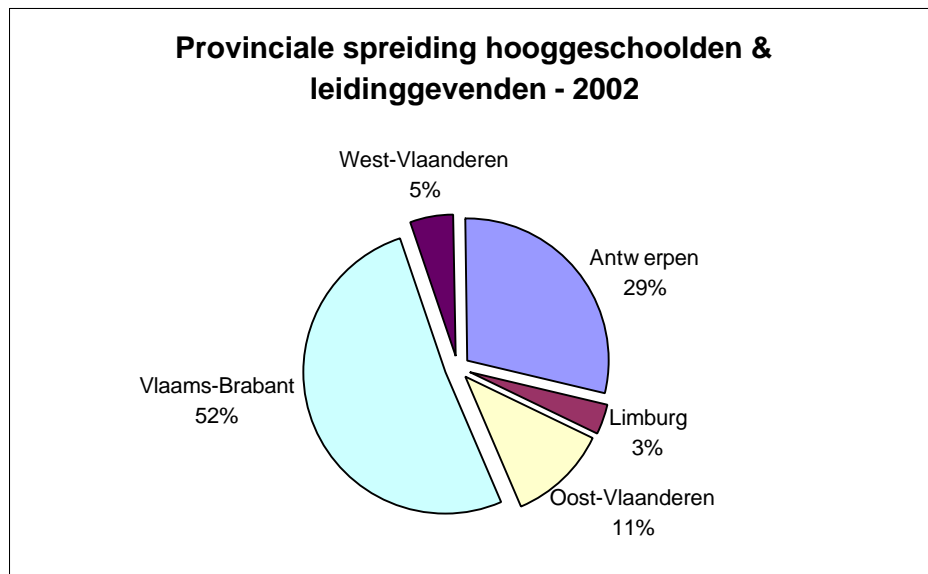
Vergelijking aantal **leidinggevenden** 2000-2001-2002

2000: 1041 arbeidskaarten B, waarvan 469 eerste aanvragen en 572 hernieuwingen.
2001: 1065 arbeidskaarten B, waarvan 357 eerste aanvragen en 708 hernieuwingen.
2002: 1308 arbeidskaarten B, waarvan 407 eerste aanvragen en 901 hernieuwingen.
De sterke stijging met 243 eenheden is het resultaat van:
- een stijging van de eerste aanvragen met 50 (2000: 469; 2001: 357; 2002: 407);
- een stijging van de hernieuwingen met 193 (2000: 572; 2001: 708; 2002: 901).

Vergelijking aantal **leidinggevenden + hooggeschoolden** 2000-2001-2002

2000: 2.792 arbeidskaarten B, waarvan 1.402 eerste aanvragen en 1.390 hernieuwingen.
2001: 2.923 arbeidskaarten B, waarvan 1.086 eerste aanvragen en 1.837 hernieuwingen.
2002: 3.169 arbeidskaarten B, waarvan 1.150 eerste aanvragen en 2.019 hernieuwingen.
De stijging met 246 eenheden is het resultaat van:
- een stijging van de eerste aanvragen met 64 (2000: 1.402; 2001: 1.086; 2002: 1.150);
- een stijging van de hernieuwingen met 182 (2000: 1.390; 2001: 1.837; 2002: 2.019).

4.9.4 PROVINCIALE VERDELING

52 % van de toegekende arbeidskaarten betrof een tewerkstelling in de regio **Vlaams Brabant**, wat kan verklaard worden door de nabijheid van Brussel als hoofdstad van Europa, alsook de nabijheid van de nationale luchthaven waar veel buitenlandse bedrijven (vnl. Amerikaanse en Japanse) gevestigd zijn.

4.9.5 BELANGRIJKSTE NATIONALITEITEN

B-kaarten hooggeschoolden & leidinggevenden per		
Belangrijkste nationaliteiten	Aantal	Aandeel
Japanse	614	19,4%
Amerikaanse	521	16,4%
Indische	487	15,4%
Canadese	158	5,0%
Russische	131	4,1%
Chinese	130	4,1%
Turkse	90	2,8%
Roemeense	75	2,4%
Zuid-Afrikaanse	69	2,2%
Poolse	64	2,0%
Bulgaarse	53	1,7%
Australische	50	1,6%
Hongaarse	40	1,3%
Zwitserse	34	1,1%
Oekraïense	32	1,0%
Mexicaanse	31	1,0%
Israëlische	30	0,9%
Joegoslavische	28	0,9%
Tsjechische	27	0,9%
Marokkaanse	26	0,8%
Zuid-Koreaanse	26	0,8%
Egyptische	25	0,8%
Braziliaanse	24	0,8%
Slovaakse	24	0,8%

De drie “belangrijkste” nationaliteiten vertegenwoordigen samen 51,2 % van het aantal uitgereikte arbeidskaarten B aan hooggeschoolden en leidinggevenden.

4.9.6 SECTORALE SPREIDING PER PROVINCIE

sectoren	Sectorale spreiding hooggeschoolden & leidinggevenden - 2002					
	Antwerpen	Limburg	Oost-Vlaanderen	Vlaams-Brabant	West-Vlaanderen	Vlaanderen
72 informatica & aanverwante activiteiten	166	5	58	347	10	586
24 chemische produkten	135	9	14	355	1	514
34 assemblage etc. auto's	5	7	93	154		259
32 audio- video & telecommunicatieapparaten	122	10	38	43	6	219
74 overige zakelijke dienstverlening	47	1	7	133		188
80 onderwijs	23	1	21	112	4	161
00 onbekend	45	3	6	70	2	126
73 reasearch & development	10		17	62		89
93 overige diensten	29	1	5	38	9	82
29 vervaardiging machines/apparaten/werktui	2	3	3	15	55	78
25 rubber & kunststof	2	10	5	51	4	72
63 vervoerondersteunende activiteiten	60			12		72
30 kantoormachines & computers	10			52		62
36 meubels, industrie n.e.g.	61		1			62
31 elektrische machines & apparaten	23	3	15	15		56
35 vervaard. Overige transportmiddelen	4	3	1	15	31	54
15 vervaardiging voeding & drank	7		18	25	1	51
28 produkten van metaal excl machines	12	20	5	6	7	50
62 luchtvaart				43	2	45
51 groothandel & bemiddeling ecl.auto e.d.	21	1	11	8	2	43
61 vervoer over water	35					35
21 pulp, papier ea.	1	14	8	3		26
60 vervoer te land/via pijleidingen	4		1	6	14	25
33 medische apparatuur	2			21		23
65 financiële instellingen	23					23
85 gezondheidszorg & maatsch. Dst.verlening	5	1	3	9	3	21
23 cokes,aard-/olieprod. & splijtstoffen	13			5		18
27 metalen in primaire vorm	1	13	1	2		17
64 Post & telecommunicatie	1			16		17
17 vervaardiging textiel	8		4	1	2	15
45 bouwnijverheid	11			1	3	15
01 landbouw, jacht	5	1		1		7
22 uitgeverije, drukkerij,reproductie	1		3	3		7
26 niet-metaalhoudende minerale produkten	1		6			7
55 hotels & restaurant	4			1	2	7
50 verkoop & herstel auto & rijwielen				6		6
52 kleinhandel excl. Auto & rijwielen/herst	2		1		2	5
67 ondersteuning ivm financiële activiteit				5		5
92 cultuur, sport & recreatie	3		1			4
11 win. Aardolie/-gas e.a.	1		1			2
37 recyclage	2					2
40 distributie E.G.W.	1	1				2
66 verzekeringen & pensioenfondsen	2					2
75 openb. Bestuur & defensie, Soc. Zekerh.				2		2
13 winning metaalerts	1					1
16 vervaardiging tabaksprodukten		1				1
18 vervaardiging kleding, verven bont	1					1
19 leernijverheid & vervaard. Koffers ea.	1					1
20 houtindustrie & hout-/kurkart.			1			1
70 exploitatie & handel in onroerend goed					1	1
90 afval(water) verzameling en verwerking				1		1
TOTAAL	913	108	348	1639	161	3169

Er is dit jaar een daling van het aantal uitgereikte arbeidskaarten B voor hooggeschoolden en leidinggevenden die tewerkgesteld worden binnen de zuivere informaticasector(619 in 2001 en 586 in 2002).

Daarnaast worden er ook in andere industriële sectoren nogal wat buitenlandse informatici tewerkgesteld onder de kwalificatie van hooggeschoolde.

4.9.7 BEMERKINGEN BIJ DE STATISTISCHE TABELLEN

In de reglementering die van toepassing is sinds 30/06/1999, wordt een duidelijk onderscheid gemaakt tussen hooggeschoolden en leidinggevend. Dit komt tot uiting enerzijds in een substantieel hoger looncriterium voor leidinggevend en anderzijds vooral in het feit dat een tewerkstelling als hooggeschoolde uitdrukkelijk beperkt wordt in tijd (maximum 4 jaar) en bovendien in hoofde van de betrokken hooggeschoolden géén rechten creëert die aanleiding kunnen geven tot het bekomen van een arbeidskaart A (met permanent verblijfsrecht tot gevolg). Deze beperkingen werden niet weerhouden voor de "leidinggevenden".

De wetgever kwam destijds hiermee gedeeltelijk tegemoet aan de vraag van bedrijven die, geconfronteerd met de toenemende internationalisering en mondialisering van hun activiteiten, beweerden nood te hebben te hebben aan hooggeschoolde buitenlandse werkkrachten.

De beperking tot vier jaar moet hierbij enigszins aanzien worden als een bescherming van de eigen arbeidsmarkt, ter compensatie van de zeer sterke verlaging van het vereiste minimumloon.

De administratie acht de beperking van de tewerkstelling als hooggeschoolde tot een termijn van vier jaar niet aangewezen en meent dan ook dat eventuele beperkingen eerder dienen gekoppeld aan het fiscaal en sociaal statuut dat door de betrokken werkgever en werknemer zelf wordt gekozen bij de aanvang van de tewerkstelling.

De wetgever heeft met het wijzigende KB van 6/02/2003 voor bepaalde categorieën hooggeschoolden de beperkingen in tijd tot vier jaar verruimd, maar de koppeling aan het fiscaal en sociaal statuut van de betrokkene werd niet weerhouden. Het aangepaste artikel 9, 6° van het KB van 9/06/1999 voorziet in een versoepeling van de mogelijke tewerkstellingsduur voor bepaalde categorieën hooggeschoolden. Sedert 1/04/2004 kunnen nieuwe arbeidskaarten B toegekend worden aan hooggeschoolden voor zover de tewerkstelling niet plaatsvindt in het kader van een terbeschikkingstelling van werknemers in loondienst en voor zover :

- ofwel de werknemer onderdaan is van een land, met hetwelk de Europese Unie de toetredingsonderhandelingen in het kader van de uitbreiding van de Europese Unie heeft afgesloten;

-ofwel zijn jaarlijkse bezoldiging hoger ligt dan het in artikel 69 van de voormelde wet van 3/07/1978 aangegeven bedrag, berekend en aangepast volgens artikel 131 van dezelfde wet. Uit recente studies en uit de cijfergegevens was nochtans gebleken dat er voor deze categorie reeds flexibele tewerkstellingsmogelijkheden worden geboden. De gevraagde minimumverloning is in vele sectoren zelfs lager dan de beginweden die voor autochtone hooggeschoolden gebruikelijk zijn. De vreemde werknemer kan reeds naar België komen vooraleer de arbeidskaart en -vergunning afgeleverd zijn en hij kan hier de verblijfs- en arbeidstoestand regulariseren. De aanvragen worden binnen een termijn van 2 tot 3 weken afgehandeld zodat van een lange wachtperiode of enorme bureaucratische obstakels geen sprake kan zijn.

Uit een nieuwe vergelijkende studie die in 2003 door het advocatenassociatie Laga & Philippe werd uitgevoerd en waarbij de procedures en voorwaarden van de tewerkstelling van hooggeschoolde buitenlandse werknemers in Frankrijk, Nederland, Duitsland, België en het Verenigd Koninkrijk werden vergeleken, bleken na de UK de voorwaarden tot het bekomen van een arbeidsvergunning het meest soepele in België. Ook de procedure en de administratieve afhandeling van de dossiers bleek veruit na de UK het snelst te verlopen in België.

Het pleidooi voor de invoering van een systeem van “green cards” blijft, gelet op voorgaande vaststellingen niet relevant, zoals ook uitdrukkelijk mag blijken uit de cijfers van 2002. Dit systeem zou zelfs heel wat meer beperkingen inhouden dan de tewerkstellingsmogelijkheden die in de huidige wetgeving worden geboden.

Vanuit economisch standpunt zijn er (weliswaar) meerdere redenen om buitenlandse hooggeschoolden en leidinggevenden aan te trekken. In vele gevallen brengt dit nieuwe invalshoeken mee, bevordert internationale netwerking en kan bijdragen tot een versteviging van de concurrentiepositie. Aanmoediging van internationale mobiliteit is in die zin zeker wenselijk.

Dit mag evenwel niet ten allen prijze. Respect voor gelijkwaardige behandeling binnen en over de grenzen, op korte en lange termijn, dient centraal te staan. Om dit te bewerkstelligen mag de moeilijke evenwichtsoefening tussen sociale en economische belangen niet uit de weg gegaan. Het streven naar een gelijkwaardige aanpak biedt meest garantie op een duurzame ontwikkeling.

Een verdere versoepeling van de tewerkstelling van buitenlandse hooggeschoolden zou - zeker binnen de context van de recente daling van de economische conjunctuur - op termijn een ondermijning van de bestaande arbeidsvoorwaarden en verloning van autochtone werknemers kunnen inhouden.

Er zou immers een comparatief kostennadeel kunnen ontstaan bij de tewerkstelling van autochtonen t.o.v. de tewerkstelling van allochtonen.

Meer zelfs, indien men rekening houdt met eventuele fiscale of sociale zekerheidsakkoorden met het land van herkomst die het mogelijk maken om, zowel binnen de sociale zekerheid, als t.o.v. de directe belastingen, bepaalde expatriat-kosten (house inlawence, tax-equalisation, cost and living allowance,...) in mindering te brengen, is het duidelijk dat het kostenverschil tussen de tewerkstelling van een Belg of een autochtoon, en een hooggeschoolde allochtoon, zeer groot kan worden.

4.10 NAVORSERS EN GASTHOOGLERAREN

4.10.1 REGLEMENTERING

Het betreffen vreemde navorsers en gasthoogleraren die worden tewerkgesteld in een universiteit, in een inrichting van hoger onderwijs, een erkende wetenschappelijke instelling of een onderzoeksafdeling van een onderneming, voor zover de tewerkstellingsduur de 4 jaar niet overschrijdt;

Onder **navorsers** wordt verstaan, de personen die:

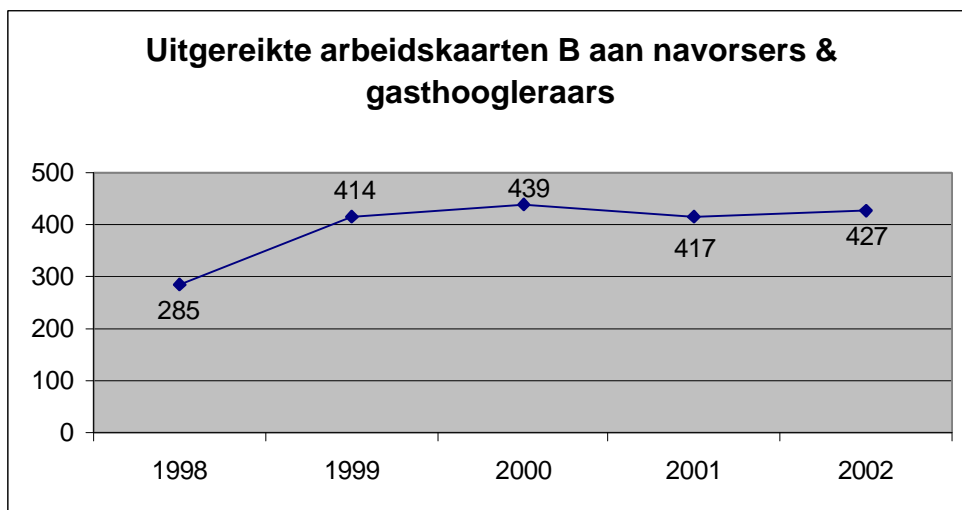
- houder zijn van een doctoraat op proefschrift of een academische titel die hiermee gelijkgesteld kan worden of buitengewone wetenschappelijke verdiensten hebben die blijken uit een attest van de onthalende instelling;
- door een universiteit, een instelling van hoger onderwijs of een erkende wetenschappelijke instelling zijn geselecteerd en uitgenodigd;
- voltijds deelnemen aan een programma of een project van wetenschappelijk onderzoek, gevoerd in de onthalende instelling en die hiervoor genieten van een wetenschappelijke omkadering;
- een bezoldiging of een subsidie ontvangen die tenminste overeenstemt met het barema van assistent van de universiteiten, instellingen van hoger onderwijs of erkende wetenschappelijke instellingen.

Onder **gasthoogleraren** wordt verstaan, de personen die:

- houder zijn van een doctoraat op proefschrift of een academische titel die hiermee gelijkgesteld kan worden of buitengewone wetenschappelijke verdiensten hebben die blijken uit een attest van de onthalende instelling;
- uitgenodigd zijn door een universiteit, een instelling van hoger onderwijs of een erkende wetenschappelijke instelling, met het oog op het verstrekken van onderwijs of het deelnemen aan het onderzoek binnen de onthalende instelling;
- worden beschouwd als gekwalificeerd op het niveau van het onderwijzend personeel van de Franstalige universiteiten of instellingen van hoger onderwijs of van het zelfstandig academisch personeel van de Vlaamse universiteiten of van dezelfde graad in de Vlaamse instellingen van hoger onderwijs;

- een bezoldiging ontvangen in een barema van het onderwijzend personeel van de Franstalige universiteiten of instellingen van hoger onderwijs of van het zelfstandig academisch personeel van de Vlaamse universiteiten of van dezelfde graad in de Vlaamse instellingen van hoger onderwijs. Voormelde bezoldiging moet niet worden toegekend voor zover kan bewezen worden dat de gasthoogleraar gedurende zijn verblijf verder bezoldigd wordt door zijn uitzendende instelling.

4.10.2 ALGEMENE EVOLUTIE

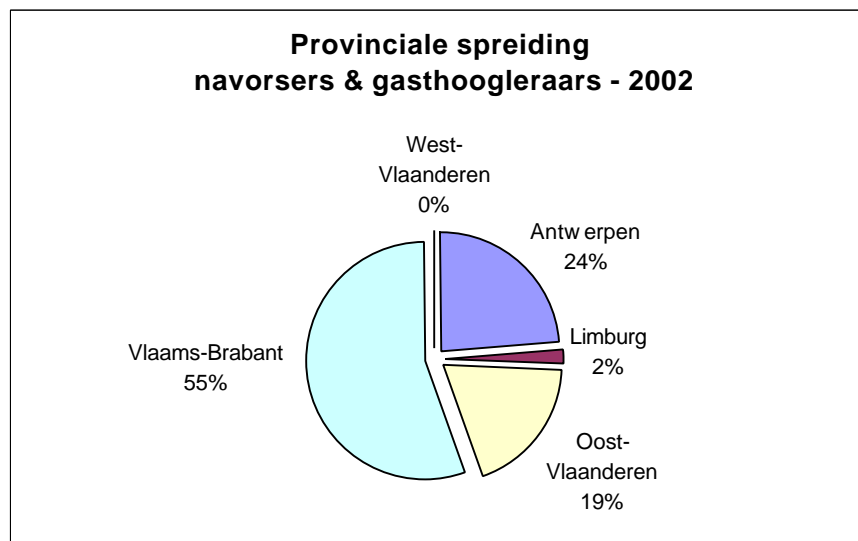

In 2002 werden 387 navorsers en 40 gasthooglerars tewerkgesteld met een arbeidskaart B in Universitaire Instellingen.

Voor navorsers “tewerkgesteld” in ondernemingen werden tot op heden geen aanvragen tot tewerkstelling ingediend.

Dit is vooreerst een gevolg van het ontbreken van praktische uitvoeringsmodaliteiten (toekenningmodaliteiten) voor deze categorie. Daarnaast lijkt het weinig waarschijnlijk dat ondernemingen “navorsers” zullen aantrekken met een loon dat equivalent moet zijn aan dat van assistent aan een universitaire instellingen, zo lang zij dezelfde persoon kunnen tewerkstellen met een lager loon onder de kwalificatie "hooggeschoolde".

4.10.3 PROVINCIALE VERDELING

Uit de provinciale verdeling blijkt dat 55,5 % van de vergunningen toegekend werden in Vlaams Brabant. Dit is quasi exclusief toe te schrijven aan de aanwezigheid van de KU Leuven en haar diverse spin-off ondernemingen. De VUB situeert zich immers op het Brussels Hoofdstedelijk grondgebied en valt derhalve niet onder de bevoegdheid van de migratiedienst van het Vlaamse Gewest.

Ook in de andere provincies is het aantal uitgereikte arbeidskaarten voor deze categorieën logischerwijs toe te schrijven aan de aanwezige universitaire instellingen (RU Gent, UI Antwerpen).

4.10.4 BELANGRIJKSTE NATIONALITEITEN

B-kaarten navorsers & gasthoogleraars per nationaliteit - 2002		
Belangrijkste nationaliteiten	Aantal	Aandeel
Chinese	77	18,0%
Russische	59	13,8%
Poolse	27	6,3%
Indische	23	5,4%
Bulgaarse	23	5,4%
Japanse	22	5,2%
Roemeense	20	4,7%
Hongaarse	19	4,4%
Oekraïense	19	4,4%
Amerikaanse	18	4,2%
Braziliaanse	10	2,3%
Slovaakse	10	2,3%
Joegoslavische	7	1,6%
Canadese	6	1,4%
Zuid-Afrikaanse	6	1,4%
Tsjechische	6	1,4%
Australische	5	1,2%
Marokkaanse	5	1,2%

De drie belangrijkste nationaliteiten in 1999 en 2000 waren China, Rusland en India. In 2002 zijn dit respectievelijk China, Rusland en Polen. Indië komt vlak hierna op de 4de plaats.

De overige nationaliteiten bestaan voornamelijk uit de vroegere Oostblokstaten.

Bij deze categorie is het aantal werknemers van Afrikaanse nationaliteit verhoudingsgewijze (en in vergelijking bvb. met de studenten) zeer beperkt.

Waar bij de hogeschoolden en leidinggevendenden Amerika en Japan de hoofdmoot uitmaken (samen goed voor meer dan één derde van het aantal arbeidskaarten B), vertegenwoordigen deze nationaliteiten in deze categorie van hoger gekwalificeerden slechts een kleine minderheid (9,4 %).

4.11 STUDENTEN

4.11.1 REGLEMENTERING

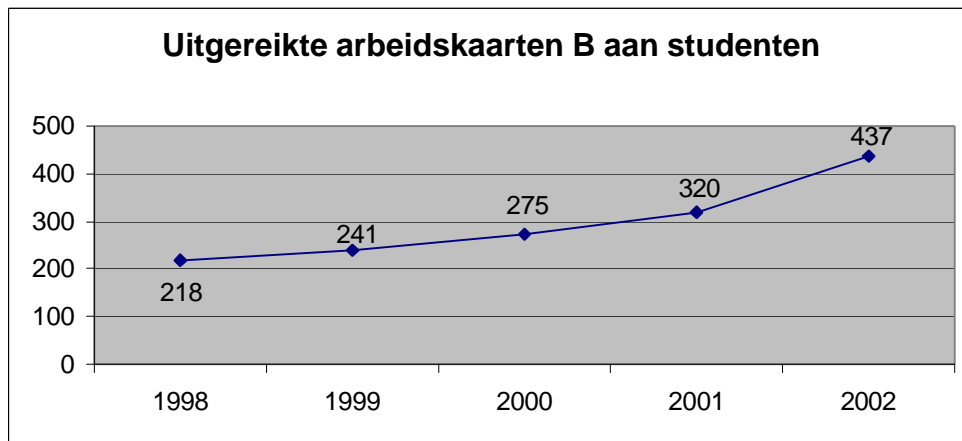
Onder bepaalde voorwaarden kan een vreemde student voor een gedeeltelijke tewerkstelling, een arbeidskaart B bekomen.

Om in aanmerking te komen moeten de studenten voldoen aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- zij moeten **ingeschreven zijn in een onderwijsinrichting** om er de cursussen te volgen die in de dag worden gegeven. Het is bijgevolg niet noodzakelijk dat de student ingeschreven is in een inrichting van hoger onderwijs¹¹.
- zij moeten **wettig in België verblijven**.
- zij mogen **buiten de vakantieperiodes** en tijdens de periode van hun studies gedurende **maximaal 20 uren per week** worden tewerk gesteld op voorwaarde dat deze tewerkstelling verenigbaar is met hun studies.

Er wordt opgemerkt dat tijdens de vakantieperiodes een vrijstelling van arbeidskaart is toegestaan voor een deeltijdse of voltijdse tewerkstelling.

4.11.2 ALGEMENE EVOLUTIE

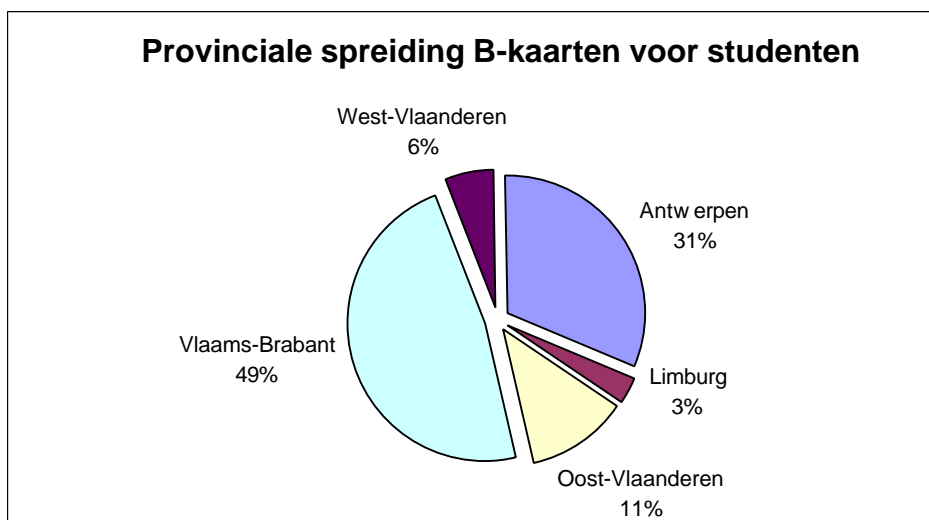

Afzonderlijke cijfergegevens m.b.t. het aantal afgeleverde vergunningen aan deze categorie vreemde werknemers zijn maar beschikbaar sinds 1998.

Het aantal toegekende vergunningen is intussen verdubbeld.

¹¹ Secundair onderwijs wordt eveneens in aanmerking genomen.

4.11.3 PROVINCIALE VERDELING

4.11.4 BELANGRIJKSTE NATIONALITEITEN

B-kaarten studenten per nationaliteit - 2002		
Belangrijkste nationaliteiten	Aantal	Aandeel
Chinese	100	23,4%
Nigeriaanse	52	12,2%
Marokkaanse	38	8,9%
Nepalese	18	4,2%
Bulgaarse	17	4,0%
Congolese	17	4,0%
Roemeense	13	3,0%
Kameroense	12	2,8%
Poolse	9	2,1%
Joegoslavische	9	2,1%
Turkse	8	1,9%
Ethiopische	8	1,9%
Ghanese	8	1,9%
Chileense	7	1,6%
Japanse	6	1,4%
Bengaalse	5	1,2%
Nigerese	5	1,2%

De 3 belangrijkste nationaliteiten vertegenwoordigen samen 44,5 % van het aantal uitgereikte arbeidskaarten B aan Studenten.

4.11.5 SECTORALE SPREIDING

Sector	Sectorale spreiding studenten - 2002					
	Antwerpen	Limburg	Oost-Vlaanderen	Vlaams-Brabant	West-Vlaanderen	Vlaanderen
55 hotels & restaurant	52	8	30	125	19	234
80 onderwijs	29		3	24		56
93 overige diensten	8		6	16	1	31
00 onbekend	9			9	1	19
01 landbouw, jacht	7	6	3	1	2	19
74 overige zakelijke dienstverlening	4		3	6		13
15 vervaardiging voeding & drank	6		3	2	1	12
92 cultuur, sport & recreatie	7			3	1	11
73 reasearch & development			2	8		10
52 kleinhandel excl. Auto & rijwielen/herst	6			1		7
85 gezondheidszorg & maatsch. Dst.verlening	3			2		5
63 vervoerondersteunende activiteiten	2			2		4
95 particuliere huishoudens met werknemers				4		4
24 chemische produkten				2		2
45 bouwnijverheid	1			1		2
51 groothandel & bemiddeling ecl.auto e.d.	1			1		2
60 vervoer te land/via pijleidingen				1	1	2
72 informatica & aanverwante activiteiten	2					2
27 metalen in primaire vorm				1		1
75 openb. Bestuur & defensie, Soc. Zekerh.				1		1
TOTAAL	137	14	50	210	26	437

4.11.6 BEMERKINGEN BIJ DE STATISTISCHE TABELLEN

De cijfergegevens geven geen volledig beeld van de tewerkstelling van niet-EU studenten in Vlaanderen: gedurende de vakantieperiode zijn deze studenten vrijgesteld van arbeidsvergunningen.

Bij de provinciale spreiding valt het op dat het grootste deel van de aanvragen zich situeert in Vlaams Brabant. Dit heeft alles te maken met de aanwezigheid van de universiteit van Leuven, waar kennelijk veel vreemde studenten zijn ingeschreven, die tijdens hun studies ook nog deeltijds werken.

Evenals bij de navorsers en de gastprofessoren is ook bij de categorie van tewerkgestelde buitenlandse studenten China het best vertegenwoordigd.

Opmerkelijk is hier tevens het relatief hoog aantal Afrikaanse studenten, in tegenstelling met de navorsers en gastprofessoren waar Afrikaanse nationaliteiten quasi onbestaande zijn.

Met betrekking tot de sectorale spreiding valt het op dat 53,5 % is tewerkgesteld in de sector "Horeca". Dit betreffen voornamelijk tewerkstellingen in Chinese restaurants, alsook in universitaire restaurants. Daarnaast worden vreemde studenten vaak tewerkgesteld als keukenhulp - afwasser in diverse horecazaken.

De studenten binnen de sector onderwijs betreffen jobstudenten die tewerkgesteld worden door de Katholieke universiteit te Leuven.

In het verleden werd vaak gesuggereerd dat de studentenstatus soms zou worden aangewend (misbruikt) om via deze weg legaal naar België te kunnen komen en er langdurig te verblijven.

Ook bij de administratie rezen vaak vragen bij de afhandeling van de dossiers: zowel de duur van hun verblijf als de leeftijd van betrokkenen laten immers niet steeds een studentenstatus vermoeden.

Ook de sterke toename van het aantal toegekende vergunningen sedert 1998 doet vragen rijzen, temeer daar vreemde studenten bij hun binnenkomst in België in principe aan de verblijfswetgever het bewijs moeten voorleggen over voldoende middelen te beschikken om in de loop van hun studies in hun levensonderhoud te kunnen voorzien.

Contacten met en onderzoeken door opsporingsdiensten (o.a. de dienst Opsporingen van de Dienst Vreemdelingenzaken) versterken nog het vermoeden naar mogelijke misbruiken.

4.12 GEMACHTIGD OF TOEGELATEN VERBLIJF

4.12.1 REGLEMENTERING

Dit betreffen enerzijds personen die gemachtigd worden tot een verblijf, waarbij de verlenging van deze verblijfstatus afhankelijk gemaakt wordt van het voorleggen van een arbeidskaart, met bewijs van een effectieve tewerkstelling.

Anderzijds betreffen het personen die “gemachtigd of toegelaten” zijn tot een verblijf bij toepassing van artikel 9 of 10 van de (verblijfs-)wet van 15/12/1980, waarbij de mogelijkheid bestaat om na verloop van tijd een onbeperkt verblijfsrecht te bekomen.

Hieronder vallen o.a.

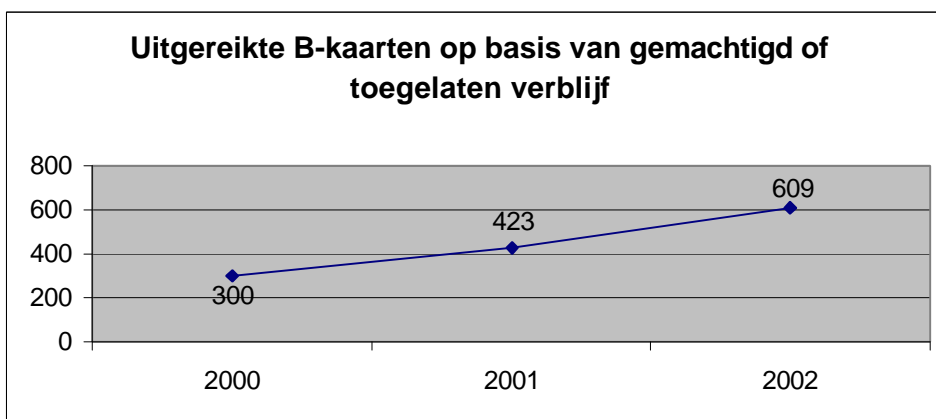
- de personen die in toepassing van de omzendbrief van 30/9/1997 met betrekking tot de **samenwoont in het kader van een duurzame relatie**, een Bewijs van Inschrijving in het Vreemdelingenregister bekwamen voor een beperkte duur.

Deze omzendbrief voorziet immers uitdrukkelijk dat betrokkenen een verblijf van onbepaalde duur zullen bekomen na een ononderbroken verblijf van drie jaar en zes maanden.

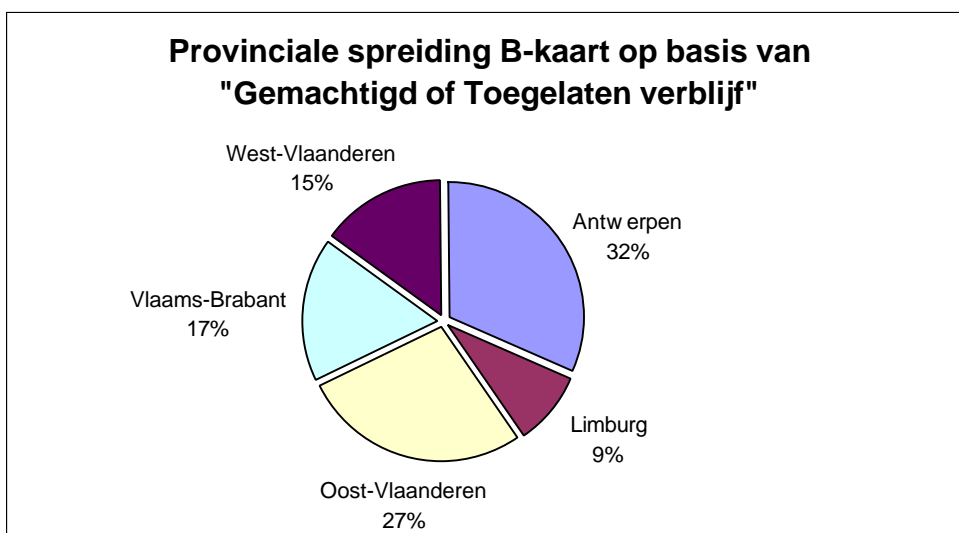
- Personen die zich in het kader van een **gezinshereniging** in België wensen te vestigen. In een eerste fase wordt hen een verblijfsdocument, “Attest van Immatriculatie”, geldig voor één jaar toegekend. Gedurende deze periode onderzoekt de verblijfswetgever of alle voorwaarden met betrekking tot het recht op gezinshereniging zijn vervuld en kunnen betrokkenen worden tewerkgesteld met een arbeidsvergunning en een arbeidskaart B.

Van zodra het onderzoek door de verblijfswetgever positief wordt afgesloten, krijgt betrokkene een “verblijf van onbeperkte duur”. Vanaf dat ogenblik komt hij in aanmerking voor een arbeidskaart A, of is hij vrijgesteld van het bezit van een arbeidskaart.

4.12.2 ALGEMENE EVOLUTIE

4.12.3 PROVINCIALE VERDELING

4.12.4 SECTORALE SPREIDING

Belangrijkste sectoren	Sectorale spreiding gemachtigd of toegelaten verblijf - 2002					
	Antwerpen	Limburg	Oost-Vlaanderen	Vlaams-Brabant	West-Vlaanderen	Vlaanderen
01 landbouw, jacht	46	25	27	7	15	120
55 hotels & restaurant	25	1	19	30	22	97
93 overige diensten	17	8	25	13	15	78
00 onbekend	18	4	10	1	6	39
15 vervaardiging voeding & drank	7	4	16	3	6	36
45 bouwnijverheid	9	3	14	5	3	34
85 gezondheidszorg & maatsch. Dst.verlening	6		9	6	3	24
74 overige zakelijke dienstverlening	9	4	3	4		20
52 kleinhandel excl. Auto & rijwielen/herst	15		1		2	18
80 onderwijs	4		7	4		15
75 openb. Bestuur & defensie, Soc. Zekerh.			5	5	3	13
28 produkten van metaal excl machines	3		5		3	11
51 groothandel & bemiddeling ecl.auto e.d.	4		4	1	1	10
17 vervaardiging textiel	2	1	2		4	9
61 vervoer over water	6		2			8
63 vervoerondersteunende activiteiten	4	1		3		8
95 particuliere huishoudens met werknemers	2		1	5		8
60 vervoer te land/via pijpleidingen	1		1	2	3	7
50 verkoop & herstel auto & rijwielen	2		1	2	1	6
27 metalen in primaire vorm		1		4		5
72 informatica & aanverwante activiteiten	2		2		1	5

4.12.5 BEMERKINGEN BIJ DE STATISTISCHE TABELLEN

Deze regeling trad in voege op 1/07/1999 en geniet een steeds groter wordende bekendheid. In 2002 verkregen 609 personen op deze basis een arbeidskaart B. Dit is een stijging met 186 eenheden tegenover 2001.

Personen die samenwonen in het kader van een duurzame relatie konden in 2002 een B-kaart bekomen, indien er een werkgever een conforme aanvraag voor een tewerkstelling van een dergelijke persoon indiende.

Ook de personen die zich in het kader van een gezinshereniging in België wensen te vestigen konden in een eerste fase een B-kaart verkrijgen indien daartoe door een werkgever een aanvraag werd ingediend, dit in tegenstelling met de vroegere regelgeving waar zij onmiddellijk aanspraak konden maken op een arbeidskaart A.

De belangrijkste sectoren van tewerkstelling zijn de landbouw (19,7 %), Horeca (15,9 %), voedingsnijverheid (5,9 %) en bouw (5,6 %).

5 VOORLOPIGE ARBEIDSVERGUNNINGEN

5.1 INLEIDING

In de wet van 30/04/1999 (Art. 4,§ 4) wordt gesteld dat *“de koning bij een in Ministerraad overlegd besluit kan bepalen op welke voorwaarden een voorlopige arbeidsvergunning kan worden toegekend aan een werknemer”*.

Aan deze wetsbepaling werd in het KB van 09/06/1999 enkel uitvoering gegeven in art. 37 voor wat betreft de tewerkstelling van “slachtoffers mensenhandel” die in het bezit zijn van een aankomstverklaring.

Na aandringen van de federale wetgever en na ruggespraak met de bevoegde Gewestministers werden echter de Omzendbrieven van 30/04/1994 en 01/07/1994 met betrekking tot ontvankelijk verklaarde asielzoekers (die in feite impliciet werden opgeheven door de nieuwe wetgeving), nog steeds verder toegepast als tijdelijke overgangsmaatregel, in afwachting van een aanpassing van het KB van 9/06/1999.

Het betrof hier zowel de klassieke tewerkstellingsvormen als de regeling voor seizoen- en gelegenhedswerk in de tuinbouwsector (65-dagen regeling). Daarnaast werd door een nieuwe Omzendbrief van 06/04/2000 de tewerkstellingsmogelijkheid met een voorlopige arbeidsvergunning voor regularisatieaanvragers ingevoerd.

De administratie was van oordeel dat zowel de regeling voor de asielzoekers, als deze voor de regularisatieaanvragers bij koninklijk besluit diende geregeld te worden.

Dit is trouwens juridisch de enige correcte vorm om de tewerkstelling met een voorlopige arbeidsvergunning, conform de wet, mogelijk te maken.

Met de omzendbrief van 6/02/2001 werd de mogelijkheid tot de tewerkstelling van regularisatieaanvragers nog verder versoepeld. Loutere indiening van de aanvraag bij de VDAB (met ontvangstbewijs) volstond sindsdien om de vreemde werknemer reeds onmiddellijk te werk te stellen in afwachting van een voorlopige arbeidsvergunning. Hiermee werd afgeweken van één van de basisbeginselen van de wet (Art 4§1 van de wet van

30/04/1999), waarbij gesteld wordt dat een werkgever in principe steeds vooraf een arbeidsvergunning moet bezitten vooraleer een vreemde werknemer¹² tewerk te kunnen stellen. Zowel van de modaliteiten en voorwaarden tot de toekenning van een voorlopige arbeidsvergunning, als van de noodzaak van het voorafgaand bezit van een arbeidsvergunning kan in toepassing van voormelde wet enkel worden afgeweken door de Koning, niet door de minister, en zeker niet door een ministeriële omzendbrief.

De voorlopige arbeidsvergunning verliest haar geldigheid van zodra de verblijfsstatus van de betreffende werknemer (op basis waarvan de vergunning werd bekomen) wordt gewijzigd.

Naar aanleiding van de wijzigingen aan het KB van 9/06/1999 door het KB van 06/02/2003 worden alle vroegere omzendbrieven opgegeven. Er werd wel voor de nog resterende regularisatieaanvragers (op basis van de regularisatiewet van 22/12/1999) een nieuwe omzendbrief gepubliceerd, die de toekenning van een voorlopige arbeidsvergunning op basis van een aanvraag van een werkgever nog steeds mogelijk maakt. Tewerkstelling op basis van een loutere indiening van de aanvraag bij de VDAB kan sinds 1/04/2003 niet meer.

De administratie behoudt haar bezwaren tegen een regeling van een dergelijke tewerkstelling op basis van omzendbrieven.

Ontvankelijk verklaarde kandidaat vluchtelingen komen nog steeds in aanmerking voor tewerkstelling. Hiertoe dienen zij sinds 1/04/2003 in het bezit te zijn van een arbeidskaart C.

¹² (die niet onder de vrijgestelde categorieën valt)

5.2 ALGEMENE EVOLUTIE

Algemene evolutie Voorlopige Arbeidsvergunningen periode 1994-2002									
Voorlopige Arbeidsvergunningen	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002
(VT) Regeling Seizoenarbeid KPV	2.437	2.150	2.218	2.000	1.916	2.263	1.762	1.600	1.840
(VT) Regularisatie(art 9) Seizoen							27	32	3
(VT) Regularisatie(wet) Seizoen							2.974	3.507	756
<i>* regeling seizoenarbeid (totaal)</i>	<i>2.437</i>	<i>2.150</i>	<i>2.218</i>	<i>2.000</i>	<i>1.916</i>	<i>2.263</i>	<i>4.873</i>	<i>5.139</i>	<i>2.599</i>
Kandidaat Vluchtelingen				949	511	655	1.076	1.614	1.760
Kandidaat Vluchtelingen <i>Seizoenarbeid</i>	2.437	2.150	2.218	2.000	1.916	2.263	1.762	1.600	1.840
<i>Kandidaat Vluchtelingen (totaal)</i>	<i>2.437</i>	<i>2.150</i>	<i>2.218</i>	<i>2.949</i>	<i>2.427</i>	<i>2.918</i>	<i>2.838</i>	<i>3.214</i>	<i>3.600</i>
(VT) Regularisatie(art 9)							40	53	5
(VT) Regularisatie(wet)							0	3.628	737
Regularisatieaanvragers						nieuw	3.600	3.681	742
Regularisatie <i>Seizoenarbeid</i>						nieuw	3.001	3.539	759
<i>Regularisatieaanvragers (totaal)</i>						nieuw	<i>6.601</i>	<i>7.220</i>	<i>1.501</i>
Slachtoffers Mensenhandel							31	11	10
Voorlopige Arbeidsvergunningen	2.437	2.150	2.218	2.949	2.658	3.003	9.659	10.445	5.111
niet ontvankelijke aanvragen **	niet ontvankelijke aanvragen					283	344	773	492

* de "regeling seizoenarbeid" bevat aanvragen voor kandidaat vluchtelingen en regularisatieaanvragers
 * De "niet ontvankelijke aanvragen" moeten feitelijk worden beschouwd als een "weigering"

5.2.1 VOORAFGAANDE BEMERKING:

Een schets van de algemene evolutie voor wat betreft de totaliteit van de voorlopige arbeidsvergunningen voor 2002 is enkel relevant voor de categorieën kandidaat vluchtelingen en slachtoffers mensenhandel.

Mede gelet op de herhaalde mededeling van het afsluiten van de regularisatieprocedure en de grote versoepeling van de procedure werden er sinds 1/07/2002 geen voorlopige arbeidsvergunningen meer afgeleverd voor de tewerkstelling van personen in de regularisatieprocedure. Deze personen konden immers toch tewerkgesteld worden op basis van de loutere indiening van hun formeel volledig dossier bij de VDAB.

Enkel in de gevallen waarin de administratie inmiddels op de hoogte werd gesteld van een negatieve beslissing inzake de regularisatieaanvraag werden ook de aanvragen tot tewerkstelling die betrekking hadden op deze personen geweigerd.

Indien de administratie binnen de drie maanden na indiening van de aanvraag tot tewerkstelling niet reageerde, dan werd de tewerkstelling geacht goedgekeurd te zijn.

Gelet op bovenvermeld gegeven wordt hierna wel een grondige analyse gemaakt wat de kandidaat vluchtelingen en slachtoffers mensenhandel betreft, maar wordt slechts een beperkte situatieschets verstrekt met betrekking op de regularisatieaanvragers.

5.2.2 ALGEMENE OPMERKINGEN MET BETREKKING TOT DE VOORLOPIGE ARBEIDSVERGUNNINGEN:

1. Bij bespreking van de voorlopige arbeidsvergunningen dient te worden opgemerkt dat het aantal vergunningen geenszins overeenkomt met het aantal tewerkgestelde personen. Immers per persoon kunnen meerdere vergunningen worden toegestaan (per tewerkstelling). In de tuinbouwsector is het bovendien courant dat één werknemer bij meerdere werkgevers tewerkgesteld wordt; deze werkwijze is eigen aan de regeling “seizoen en gelegenheidswerk (65 dagen regeling).

Ook in andere sectoren is een verandering van werkgever mogelijk.

2. Een groot deel van de voorlopige arbeidsvergunningen betreft een deeltijdse tewerkstelling (seizoen en gelegenheidswerk en tewerkstellingen in de Horeca).

5.3 SLACHTOFFERS MENSENHANDEL

5.3.1 REGLEMENTERING

In uitvoering van artikel 37 van het K.B. van 9/06/1999 kon aan een werkgever een voorlopige arbeidsvergunning worden toegekend voor het tewerkstellen van een persoon die, in het kader van de strijd tegen de mensenhandel, een aankomstverklaring heeft ontvangen.¹³

5.3.2 ALGEMENE EVOLUTIE

Deze groep personen vormt slechts een fractie van het totaal aantal afgeleverde Voorlopige Vergunningen; in 2002 betroffen het slechts 10 vergunningen (tegenover 11 in 2001).

5.3.3 SECTORALE SPREIDING

Slachtoffers mensenhandel per sector - 2002			
Sector	Antwerpen	West-Vlaanderen	Vlaanderen
55 hotels & restaurant	3	1	4
22 uitgeverij, drukkerij, reproductie	3	0	3
61 vervoer over water	2	0	2
26 niet-metaalhoudende minerale producten	1	0	1
Totaal	9	1	10

5.3.4 NATIONALITEITEN

Slachtoffers mensenhandel per nationaliteit - 2002			
Nationaliteit	Antwerpen	West-Vlaanderen	Vlaanderen
Nigeriaanse	4	0	4
Chinees	2	1	3
Braziliaanse	2	0	2
Ghanese	1	0	1
Totaal	9	1	10

¹³ Daarnaast kan aan slachtoffers mensenhandel, die een tijdelijke verblijfstitel "Bewijs van Inschrijving in het Vreemdelingenregister" toegekend kregen, een arbeidskaart B toegekend worden. Voor 2002 werden overigens 42 arbeidskaarten B aan deze categorie van werknemers afgeleverd.

Deze personen dienen begeleid te worden door een erkend opvangcentrum.

5.4 KANDIDAAT VLUCHTELINGEN

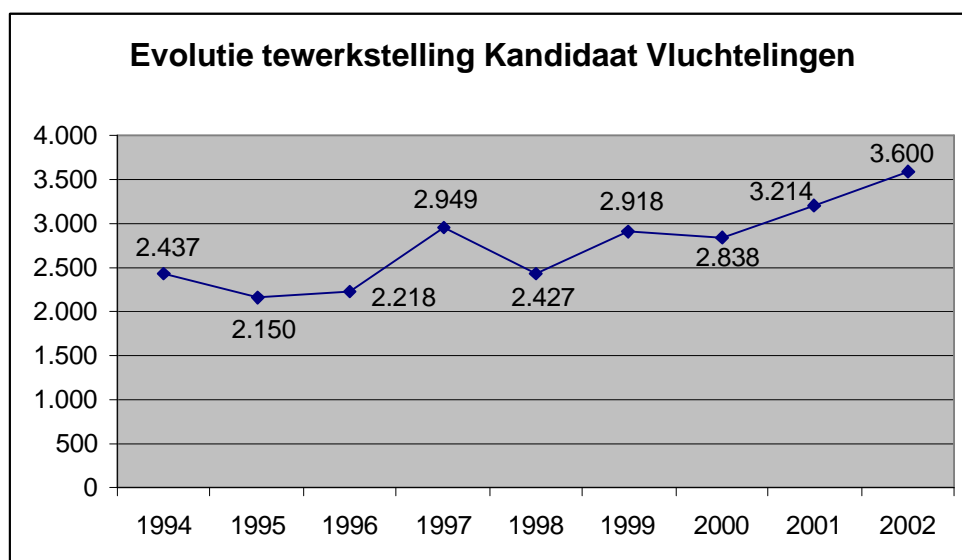
5.4.1 REGLEMENTERING

Kandidaat-vluchtelingen die na 30/09/1993 een asielaanvraag hebben ingediend konden, voor zover hun aanvraag werd ontvankelijk verklaard, worden tewerkgesteld met een voorlopige arbeidsvergunning.

Om in aanmerking te komen dienden zij te beantwoorden aan de voorwaarden bepaald in de omzendbrief van 26/04/1994 van minister Smet (gewijzigd bij omzendbrief van 1/07/1994 voor wat betreft de tewerkstelling in de tuinbouwsector). Niettegenstaande deze omzendbrieven werden opgesteld binnen de vorige reglementering, werden ze op uitdrukkelijk verzoek van de regulerende overheid, in 2002 nog steeds toegepast (in afwachting van de aanpassing van het K.B. van 9/06/1999).

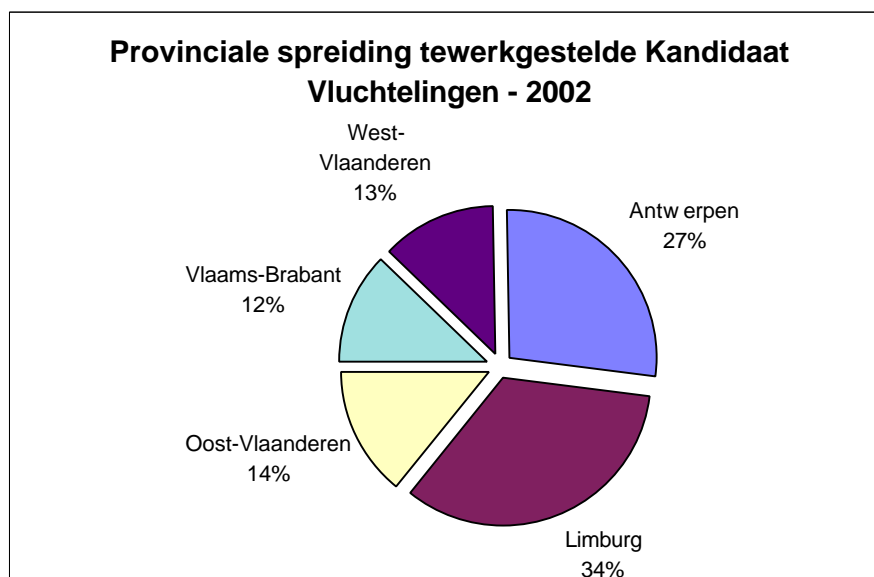
5.4.2 ALGEMENE EVOLUTIE

Algemene evolutie Voorlopige Arbeidsvergunningen periode 1994-2002									
Voorlopige Arbeidsvergunningen	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002
Kandidaat Vluchtelingen				949	511	655	1.076	1.614	1.760
Kandidaat Vluchtelingen <i>Seizoenarbeid</i>	2.437	2.150	2.218	2.000	1.916	2.263	1.762	1.600	1.840
<i>Totaal</i>	2.437	2.150	2.218	2.949	2.427	2.918	2.838	3.214	3.600

In globo stellen wij een stijging vast van 12 %.
Voor de reguliere tewerkstelling is er een stijging met 9 %.
Voor seizoen- en gelegenhedswerk een stijging met 15 %.

5.4.3 PROVINCIALE VERDELING

Het grote aandeel van de provincie Limburg is een gevolg van de tewerkstelling in de land- en tuinbouw (vnl. in het kader van de regeling voor seizoen- en gelegenhedswerk).

5.4.4 SECTORALE SPREIDING

Kandidaat Vluchtelingen per sector - 2002							
Belangrijkste sectoren	Antwerpen	Limburg	Oost-Vlaanderen	Vlaams Brabant	West-Vlaanderen	Vlaanderen	% Aandeel
Totaal	984	1199	507	445	465	3600	100,0%
01 landbouw, jacht	411	1079	237	233	159	2119	58,9%
55 hotels & restaurant	89	5	27	88	89	298	8,3%
93 overige diensten	99	14	85	23	39	260	7,2%
15 vervaardiging voeding & drank	43	10	29	22	53	157	4,4%
45 bouwnijverheid	53	15	16	9	23	116	3,2%
74 overige zakelijke dienstverlening	22	26	10	21	7	86	2,4%
52 kleinhandel excl. Auto & rijwielen/herst	55	2	8	1	11	77	2,1%
85 gezondheidszorg & maatsch. Dst.verle	18	2	9	2	11	42	1,2%
28 producten van metaal excl machines	27		3	2	6	38	1,1%
17 vervaardiging textiel	9	2	8	3	8	30	0,8%
60 vervoer te land/via pijpleidingen	19	2	2	3	4	30	0,8%
75 openb. Bestuur & defensie, Soc. Zeker	7	1	5	3	8	24	0,7%
92 cultuur, sport & recreatie	5	2	9	2	5	23	0,6%
51 groothandel & bemiddeling ecl.auto e.c	11		3	1	4	19	0,5%
20 houtindustrie & hout-/kurkart.	7	2	3	3	1	16	0,4%
02 bosbouw	1		13		0	14	0,4%
63 vervoerondersteunende activiteiten	5	5	1	1	2	14	0,4%
80 onderwijs	6		1	1	6	14	0,4%
29 vervaardiging machines/apparaten/werk	3	1	2		6	12	0,3%
50 verkoop & herstel auto & rijwielen	5	2	3		2	12	0,3%
21 pulp, papier ea.	5		1	2	2	10	0,3%
36 meubels, industrie n.e.g.	8		1		1	10	0,3%
37 recyclage	3	1	4	1	1	10	0,3%

Ongeveer 59% of 2119 vergunningen werden toegekend voor een tewerkstelling in de tuinbouwsector. Van deze 2119 waren er 1812 (of 85,5%) die betrekking hadden op een tewerkstelling binnen de regeling van seizoenarbeid.

De “gewone tewerkstelling” (1760 voorlopige arbeidsvergunningen) vond voornamelijk plaats in de sectoren landbouw (307), horeca (296), de voedingsector (153) en de bouw (116).

5.4.5 BELANGRIJKSTE NATIONALITEITEN

Kandidaat Vluchtelingen per nationaliteit - 2002							
Belangrijkste nationaliteiten	Antwerpen	Limburg	Oost-Vlaanderen	Vlaams Brabant	West-Vlaanderen	Vlaanderen	Aandeel
TOTAAL	984	1199	507	445	465	3600	100,00%
Russische	112	216	140	33	101	602	16,7%
Nepalese	105	83	8	80	31	307	8,5%
Guinese	31	254	1	10	6	302	8,4%
Joegoslavische	91	36	67	30	52	276	7,7%
Algerijnse	48	120	6	14	27	215	6,0%
Afghaanse	55	48	35	27	35	200	5,6%
Rwandese	14	79	6	34	10	143	4,0%
Georgische	30	34	20	20	13	117	3,3%
Iraanse	30	15	12	28	25	110	3,1%
Iraakse	28	15	17	29	8	97	2,7%
Kameroense	62	14	2	6	10	94	2,6%
Sierraleoonse	34	24	2	5	15	80	2,2%
Congolese	14	23	13	14	7	71	2,0%
Turkse	16	21	29	3	2	71	2,0%
Oezbeekse	26	12	17	5	8	68	1,9%
Kazachse	25	8	13	12	8	66	1,8%
Albanese	16	14	11	7	9	57	1,6%
Pakistaanse	21	17	7	2	2	49	1,4%
Armeense	25	9	3	3	3	43	1,2%
Bhutaanse	8	7	2	21	4	42	1,2%
Srilankaanse	26	2	8	0	5	41	1,1%
Oekraïense	14	1	5	1	17	38	1,1%
Mauritaanse	6	26	1	1	0	34	0,9%
Nigeriaanse	9	13	0	8	3	33	0,9%
Kirgische	9	0	7	4	11	31	0,9%
Bosnische	18	2	4	0	0	24	0,7%
Burundische	8	12	2	2	0	24	0,7%
Chineze	9	3	1	9	1	23	0,6%
Ivoriaanse	4	17	0	1	1	23	0,6%
Togolese	2	9	2	2	8	23	0,6%
Bulgaarse	1	4	15	0	2	22	0,6%
Azerbeidzjaanse	10	5	1	1	3	20	0,6%
Indische	2	8	8	1	0	19	0,5%
Nigerese	8	4	0	4	3	19	0,5%
Syrische	3	1	5	7	3	19	0,5%
Soedanese	8	3	4	0	1	16	0,4%
Moldavische	5	2	4	1	3	15	0,4%
Israelische	5	0	4	4	1	14	0,4%
Libanese	3	1	5	0	3	12	0,3%
Angolese	1	4	1	1	4	11	0,3%

5.5 REGULARISATIEAANVRAGERS (PERIODE 01/01/2002 TOT 30/06/2002)

5.5.1 REGLEMENTERING

De buitenlandse onderdanen die een aanvraag tot regularisatie van het verblijf hebben ingediend op grond van de wet van 22/12/1999, en de buitenlandse onderdanen die vóór 10/01/2000 een aanvraag tot regularisatie hebben ingediend gebaseerd op artikel 9, 3° van de verblijfswetgeving van 15/12/1980 kunnen een voorlopige arbeidsvergunning bekomen.

5.5.2 ALGEMENE EVOLUTIE

Tot 31/06/2002 werden er nog systematisch voorlopige arbeidsvergunningen toegekend aan regularisatieaanvragers waarvan de procedure nog lopende was.

Mede gelet op de herhaalde mededeling van het afsluiten van de regularisatieprocedure en de grote versoepeling werden er sinds 1/07/2002 geen voorlopige arbeidsvergunningen meer afgeleverd voor de tewerkstelling van personen in de regularisatieprocedure. Deze personen konden evenwel toch tewerkgesteld worden op basis van de loutere indiening van hun formeel volledig dossier bij de VDAB.

Enkel in de gevallen waarin de administratie inmiddels op de hoogte werd gesteld van een negatieve beslissing inzake de regularisatieaanvraag werden de aanvragen tot tewerkstelling die betrekking hadden op deze personen geweigerd.

Indien de administratie binnen de drie maanden na indiening van de aanvraag tot tewerkstelling niet reageerde, dan werd de tewerkstelling geacht goedgekeurd te zijn.

In 2002 werden 4667 aanvragen ingediend voor personen die zich nog in de regularisatieprocedure bevonden. Voor 504 van deze aanvragen werd een bericht van onontvankelijkheid van de aanvraag naar de werkgever verzonden. Binnen het kader van de omzendbrieven konden er derhalve 4163 tewerkstellingen plaatsvinden.

6.1 INLEIDING

Overeenkomstig het Ministerieel Besluit van 21/12/2000 (B.S. van 24/01/2001) werd, in uitvoering van artikel 11 van de wet van 30/04/1999, het toezicht toevertrouwd aan de aangewezen ambtenaren van de **afdeling Inspectie Werkgelegenheid** (AIW) van de administratie Werkgelegenheid.

Het toezicht op de wetgeving 'tewerkstelling buitenlandse werknemers' wordt door diverse inspectiediensten (federaal en regionaal) uitgeoefend. Elke inspectiedienst bezit over dezelfde mogelijkheden en bevoegdheden.

Zij kunnen optreden voor inbreuken op de bepalingen inzake:

- Het tewerkstellen van een persoon van vreemde nationaliteit in strijd met de bepalingen van de wet van 30/04/1999 of de uitvoeringsbesluiten waarbij hetzij de vreemde werknemer illegaal in het land verblijft en tewerkgesteld is zonder arbeidskaart, hetzij de vreemde werknemer legaal in het land verblijft maar tewerkgesteld is zonder arbeidskaart;
- Tegen betaling als tussenpersoon voor de buitenlander optreden bij het binnenkomen of bij het zoeken naar werk in België;
- Als tussenpersoon de buitenlandse werknemer, de werkgever of de autoriteiten te hebben misleid;
- De arbeidskaart doen betalen of het contract vroegtijdig verbreken;
- Niet verwittigen van bevoegde overheden bij wijziging van de toestand van de persoon zoals vertrek, tewerkstelling bij andere werkgevers dan deze waarvoor de vergunning en kaart werden afgeleverd.
- Het verhinderen van het toezicht;

6.2 ALGEMEEN OVERZICHT

6.2.1 AANTAL UITGEVOERDE CONTROLES: PERIODE VAN 1/01/2002 TOT EN MET 31/12/2002.

In het jaar 2002 werden er in deze materie 535 controles uitgevoerd.

Deze controles geschieden hetzij op eigen initiatief, hetzij op vraag van de functioneel behandelende afdeling, hetzij door andere (externe) aanvragen.

6.2.1.1 DE VERDELING ALGEMEEN:

	Aantal uitgevoerde controles - 2002			
	2001	2002	2001	2002
Eigen onderzoeken	73	141	19,8%	26,4%
Gecoördineerde acties / AIC	74	69	20,1%	12,9%
Gevraagde onderzoeken door de afdeling Tewerkstelling	200	295	54,3%	55,1%
Gevraagde controles door anderen*	21	30	5,7%	5,6%
Totaal	368	535	100	100

*Het betreft o.m. politiediensten, arbeidsauditoraten, andere gewesten, klachten.

Voorgaande tabel vergt enige commentaar.

- a) In vergelijking met 2001 is er een gevoelige stijging van het aantal controles voornamelijk deze op vraag van de functioneel bevoegde afdeling alsook van de eigen ingestelde onderzoeken. Deze stijging is voornamelijk het gevolg van het uitvoeren van de eigen planning t.a.v. een aantal sectoren (controles in de sportsector) alsook de vraag naar advies en gegevens naar aanleiding van het indienen van beroepen tegen weigeringen in eerste aanleg uitgesproken.

Deze onderzoeken resulteerden in een verslag annex advies in het kader van het formuleren van een voorstel van beslissing. De onderzoeken hebben betrekking op de wettelijke bepalingen en de sociaal-economische relevantie van de aanvraag.

Daarenboven is ook de continuering en opvolging van gestarte onderzoeken mede oorzaak van de stijging. Het stijgend procentuele aandeel van eigen onderzoeken beantwoordt aan de doelstelling om planmatig en pro – actief op te treden en de aanwezigheid op het terrein te versterken en zichtbaarder te maken.

- a) Sinds 1995 bestaat een protocol van samenwerking tussen de diverse inspectiediensten, met de bedoeling de strijd tegen de illegale tewerkstelling van vreemde werknemers en de mensenhandel te intensifiëren en het optreden van de diverse inspectiediensten te coördineren binnen de zgn. Arrondissementele Inspectiecellen (AIC's).

Hierbij dient te worden genoteerd dat de werkwijze en organisatie van diverse AIC in de loop van 2002 werd gewijzigd, waardoor de deelname aan acties niet steeds optimaal en overal kan worden opgenomen.

Desalniettemin werd aan 69 acties deelgenomen met een gemiddelde deelname van 4 inspectiediensten en gemiddeld 4 gecontroleerde werkgevers per actie.

De sectoren waarin aan acties werd deelgenomen zijn:

- Fruit en tuinbouw: 27
- Horeca: 20
- Diverse (voornamelijk bouw, bars, transport): 22

Dit is gelijklopend met verdeling vastgesteld in 2001.

De categorie eigen onderzoeken behelzen zowel eigen gecoördineerde acties als controles en opvolging van individuele dossiers.

Van andere aanvragers werden 30 vragen tot onderzoek geregistreerd. Ten aanzien van vorig jaar is andermaal een stijgend aandeel van deze vragen vast te stellen.

Voornamelijk gaat het om het stellen van bijkomende onderzoeksdaden op basis van gegevens verzameld door andere diensten.

6.2.1.2 CATEGORIEËN / SECTOREN

De controles situeren zich in alle sectoren van de economische bedrijvigheid.

De sectoren waarin in hoofdzaak controles werden uitgevoerd zijn in dalende volgorde:

- land- en tuinbouw
- horeca / restaurants
- cultuur / sport / recreatie
- particuliere huishoudens met werknemers
- vervoer / vervoersondersteunende activiteiten

- informatica en aanverwante activiteiten

Ten aanzien van 2001 werden in de sectoren vervoer / transport en cultuur / sport meer controles uitgevoerd. De informaticasector en groothandel kwamen in 2002 minder aan bod.

De meest gecontroleerde categorieën van buitenlandse werknemers zijn in dalende volgorde:

- tewerkgestelden in land-, en tuinbouw
- horecapersoneel
- beroepssporters.

6.2.2 GEVOLGEN VAN DE CONTROLES

6.2.2.1 HET INSPECTIEOPTREDEN BEHELST ZOWEL EEN INFORMATIEF – PREVENTIEF ALS EEN CURATIEF – REPRESSIEF ASPECT.

Al naargelang de aard van het optreden, het al of niet vaststellen van inbreuken, het aantal herhalingen van eerder vastgestelde feiten en de algehele beoordeling kan de inspectie zowel informerend, waarschuwend met termijnstelling als verbaliserend optreden.

De inspectie betracht steeds door een bezoek ter plaatse hetzij te vermijden (inclusief de nodige voorlichting te bezorgen) dat zich in de toekomst inbreuken zouden voordoen, hetzij verbaliserend op te treden met het oog op het herstel van een niet-wettelijke toestand.

6.2.2.2 OVERZICHT VAN DE MAATREGELEN

	Overzicht van de maatregelen - 2002					
	Aantal		PV waarschuwing		Pro-Justitia	
	2001	2002	2001	2002	2001	2002
Eigen onderzoeken	73	141	0	6	22	12
Gecoördineerde acties (AIC)	74	69	0	1	3	2*
Gevraagde controles (AT)	200	295	6	10	10	19
Gevraagde controles (andere)	21	30	7	1	5	1
Totaal	368	535	13	18	40	34

* Inzake de gecoördineerde acties binnen AIC dient te worden opgemerkt dat het hier controles betreft die diverse aspecten behelzen (migratie – sociale documenten – lonen – werkloosheid). Bij deze acties wordt meestal na overleg verbaliserend opgetreden door de dienst(en) bevoegd voor het geheel van de onderzochte reglementeringen. Ingeval opgetreden wordt door AIW komt dit voor rekening van de eigen onderzoeken.

6.2.2.3 COMMENTAAR

- a) In 2002 werd in 52 (9,7%) gevallen een maatregel getroffen. In vergelijking met 2001 is dit een daling. Toen werd 53 (14,4%) keer een maatregel getroffen. Deels is dit te verklaren door de aard van de controles / vragen (cf. punt b) deels door invloed van andere maatregelen waardoor bepaalde categorieën van buitenlandse werknemers hetzij geregulariseerd, hetzij vrijgesteld zijn. Voorgaande bewering houdt geenszins in dat er

minder onregelmatigheden zouden bestaan; enkel dat deze bij de uitgevoerde controles niet werden vastgesteld.

- b) Zoals reeds aangehaald behelzen de meeste controles het verzamelen van gegevens en het formuleren van een advies in het kader van de wettelijk voorziene beroepsprocedure. Dat maakt mede uit dat ondanks het aantal gevraagde onderzoeken er relatief minder wordt opgetreden en inbreuken worden vastgesteld in vergelijking met andere controles. Bij de eigen onderzoeken wordt in 12,8% een maatregel getroffen, bij de gevraagde controles in 9,5% van de dossiers.
- c) In 34 (6,3%) gevallen werd Pro-Justitia opgesteld. In 2001 werden 40 (10,9 %) Pro-Justitia's opgesteld. Inzake Proces Verbaal van Waarschuwing werd in 18 (3,4 %) gevallen derwijze gehandeld ten opzicht van 13 (3,5 %) maal in 2001. Het aandeel van deze maatregel blijft quasi gelijk.
- d) Inzake de AIC' s wordt verwezen naar de toelichting bij de tabel (*).
Er moet worden vermeld dat bij quasi alle acties inbreuken werden vastgesteld!

6.2.2.4 SECTOREN

De inbreuken (Pro-Justitia) situeerden zich vooral in de volgende sectoren:

Sector	Aantal
Land en tuinbouw	10
Horeca en restaurants	8
Particuliere huishoudens	5
Sport - cultuur – recreatie	5
Vervoer te land (transport)	2
Onderwijs	1
Vervoer over water (binnenscheepvaart)	1
Informatica en aanverwanten	1
Gezondheidszorg	1
Totaal	34

6.2.2.5 AARD VAN DE INBREUKEN (PRO-JUSTITIA)

In de mate dat, overeenkomstig de in de wetgeving voorziene strafmaat of administratieve maatregel, een kwalificatie (zwaarte en aard) aan de inbreuken kan worden toegekend wordt vastgesteld dat het eerder om “zware” inbreuken (23) gaat waarbij bovendien meer werknemers (31) betrokken zijn. In 11 gevallen kan van “lichtere” inbreuk worden gesproken. Daar waren 15 werknemers betrokken.

Schematisch en in relatie tot betrokken sectoren geeft dit volgend beeld:

Sector	Aantal	Aard		Werknemers	
		Zwaar	Licht	Zwaar	Licht
Land en tuinbouw	10	6	4	6	4
Horeca en restaurants	8	5	3	7	3
Particuliere huishoudens	5	5		5	
Sport - cultuur – recreatie	5	4	1	9	5
Vervoer te land (transport)	2	2		3	
Onderwijs	1		1		1
Vervoer over water (binnenscheepvaart)	1		1		1
Informatica en aanverwanten	1	1		1	
Gezondheidszorg	1		1		1
Totaal	34	23	11	31	15

6.3 BIJZONDERE CATEGORIEËN / AANDACHTSPUNTEN 2002

6.3.1 BEROEPSSPORTERS

Zoals in 2001 werden door de afdeling Inspectie Werkgelegenheid ook in 2002 systematische controles uitgevoerd binnen de sector van de beroepssport. Deze controles hadden niet enkel meer betrekking op de voetbalsector maar werden uitgebreid naar hetzij andere klassen binnen de bedoelde sportsector hetzij naar andere sportsectoren. Aldus werd de wielersport - volleybal en basketbal gecontroleerd. Dat resulteerde in het opstellen van 5 Pro-Justitia's. Hierbij moet worden opgemerkt dat het merendeel van de geplande controles nog niet waren beëindigd in 2002, (seizoen 2002 – 2003) zodat de volledige resultaten pas in 2003 gekend zullen zijn. Uit de reeds beëindigde onderzoeken kan echter wel reeds worden afgeleid dat de in 2001 opgezette controles terdege impact en invloed hebben gehad ten aanzien van de naleving van de regelgeving. Binnen de 1ste en 2de klasse voetbal werden merkelijk minder inbreuken vastgesteld. De aanwezigheid van controle en de kordate aanpak, samengaand met bezorgen van nodige informatie en voorlichting, hebben én naar verbalisering én naar sensibilisering hun nut bewezen.

6.3.2 INWONEND PERSONEEL EN (INDISCHE) KOKS

Gezien de vastgestelde misbruiken in het verleden o.m. op het vlak van huisvesting, arbeidsomstandigheden en lonen, werd in 2002 opdracht gegeven om bij iedere controle of onderzoek naar aanleiding van een beroepschrift de relevantie van de naar voor gebrachte motivering ter plaatse te gaan controleren en na te gaan of er tegen de betrokken werkgever geen procedures liepen met betrekking tot eerder vastgestelde overtredingen. Aan de afdeling Inspectie Werkgelegenheid werd tevens gevraagd de werkgever te confronteren met een aantal bijkomende voorwaarden.

Deze voorwaarden werden schriftelijk vastgelegd en hebben betrekking op:

- De wijze van betaling van het loon.
- De huisvesting.
- Vrije toegang te verlenen aan de inspectiediensten bij controles.
- Aan de werknemer een aantal vormingsactiviteiten aan te bieden met betrekking tot taalopleiding en maatschappelijke oriëntatie.

6.3.3 WERKZAAMHEDEN AIC'S EN CELLEN MENSENHANDEL

De aanwezigheid van de afdeling Inspectie Werkgelegenheid binnen de AIC's en de deelname (waar mogelijk) werd versterkt door het aanreiken van informatie, stand van zaken van dossiers, het formuleren van voorstellen en mee initiëren van acties. De afdeling Inspectie Werkgelegenheid hecht een zeer groot belang aan het gezamenlijk en gecoördineerde optreden waardoor een meer integrale aanpak van sommige fenomenen mogelijk is en wordt.

Structureel is de afdeling Inspectie Werkgelegenheid niet vertegenwoordigd in de cellen mensenhandel die zijn opgestart ingevolge de beslissing van 14/11/1996 van het College van Procureurs-generaal en de omzendbrief (december 1999) van hetzelfde College. Deze laatste bevat de richtlijnen van de Minister inzake het opsporings- en vervolgingsbeleid betreffende de mensenhandel. Concreet werden door de afdeling Inspectie Werkgelegenheid in 2002 geen feiten van mensenhandel vastgesteld. Wél werd in een vijftal gevallen elementen, verzameld tijdens de controle, voor verder onderzoek bezorgd aan de inzake mensenhandel bevoegde magistraat.

7 CONCLUSIES

7.1 ALGEMEEN

Voor het jaar 2002 kunnen de volgende belangrijke conclusies getrokken worden:

- A-kaarten: een verdere sterke daling van 509 naar 323;
- B-kaarten: een stijging van 5.421 naar 6.268;
- Voorlopige vergunningen: een sterke daling van 10.445 naar 5.111, wegens het niet meer uitreiken sedert 1/7/2002 van voorlopige vergunningen aan regularisatieaanvragers;
- Totaal aantal toegekende vergunningen: een sterke daling van 16.375 naar 11.702 (A-kaarten, B-kaarten, Voorlopige vergunningen) ten gevolge van de voormelde daling van de voorlopige vergunningen.

De voorspelde daling bij de A-kaarten heeft zich versneld doorgezet in 2002.

De stijging van het aantal arbeidskaarten B doet zich voornamelijk voor bij de gespecialiseerde techniekers, leidinggevend, gemachtigd en toegelaten verblijf en de studenten. Het aantal hooggeschoolden bleef nagenoeg constant

Deze gegevens inzake B-kaarten onderschrijven de mening van de migratiedienst dat een *algemene* versoepeling van de voorwaarden die toegang geven tot de Belgische / Vlaamse arbeidsmarkt voor hooggeschoold en leidinggevend personeel zich niet opdrong, en dat eventuele tekorten sectorspecifiek waren en zijn.

7.2 AANPASSING VAN DE REGELGEVING

Zoals uit de jaarverslagen van de voorgaande jaren blijkt, is de administratie steeds vragende partij geweest voor een fundamentele herschrijving van de regelgeving, met het oog op:

- een vereenvoudiging van de teksten;
- een beter op mekaar afstemmen van de diverse reglementeringen;
- een vereenvoudiging van de aanvraag- en toekenningsprocedures.

Ook in 2002 heeft de administratie haar pleidooi tot hervorming van de regelgeving behouden.

Nadat bleek dat de ontwerpteksten van 2001 geen fundamenteel herschrijven van de regelgeving op het oog hadden en om het hervormingsproces te stimuleren, hebben de verschillende migratiediensten gezamenlijk een alternatief voorstel geformuleerd ten aanzien van de federale overheid.

7.2.1 Alternatief voorstel van de migratiediensten op het ontwerp KB

Inhoud van het voorstel

Volgens het alternatief voorstel kan de toegang tot de arbeidsmarkt worden verleend aan volgende drie categorieën:

- de vrijgestelden;
- de personen in het bezit van een arbeidskaart B als gevolg van de toekenning van een arbeidsvergunning aan een werkgever;
- de personen in het bezit van een arbeidskaart C (zijnde een arbeidskaart die in overeenstemming met zijn verblijfstitel voor een beperkte tijd en ten persoonlijke titel aan een vreemde werknemer wordt toegekend, en dewelke hem toelaat iedere door de arbeidsreglementering toegelaten activiteit in dienstverband uit te oefenen bij om het even welke werkgever). Dit had tot doel, zo hiertoe consensus met de verblijfswetgever kon bereikt worden, het tewerkstellingsaspect te integreren in de verblijfsvergunning (wat altijd de bedoeling van de migratiedienst geweest is).

- De vrijstellingen van arbeidskaarten en vergunningen.

Het initieel opzet van de invoering van de vrijstelling was meervoudig:

Eenzijds was het de bedoeling van de wetgever om hierdoor de onmiddellijke indiensttreding van de betrokken buitenlandse werknemer bij een werkgever mogelijk te maken.

Anderzijds zouden de administratieve procedures en het aantal aanvraagdossiers hierdoor drastisch worden beperkt.

Zoals ook in de memorie van toelichting bij de wet werd gesteld, dienen de betrokken werkgever en de betrokken werknemer zelf te appreciëren of en in hoeverre zij beantwoorden aan de gestelde voorwaarden om in aanmerking te komen voor deze vrijstelling. Het had immers geen zin in een systeem van vrijstelling te voorzien waarbij aan de betrokkenen toch

zou dienen gemeld dat zij vrijgesteld zijn, omdat op dat ogenblik alsnog een administratief dossier zou moeten worden ingediend met alle gevolgen van dien (onvolledige dossiers, tijdrovende procedures, enz...)

De ervaring heeft echter uitgewezen dat sommige van deze vrijgestelde categorieën problemen scheppen in de toepassing, en dit zowel naar de betrokken werknemer als naar de potentiële werkgever, de inspectiediensten, personeel van gemeenten en OCMW's, private en/of publieke arbeidsbemiddelaars, ambassadepersoneel, personeel van de Dienst Vreemdelingenzaken, enz...

Mede gelet op de zware sancties die zijn voorzien voor het illegaal tewerkstellen van buitenlandse werknemers, staan ook vele werkgevers weigerachtig tegenover het onmiddellijk in dienst nemen van deze personen en vragen zij aan de betrokkenen om het bewijs te leveren (meestal door voorlegging van een attest van de bevoegde migratiedienst) dat zij wel degelijk behoren tot een vrijgestelde categorie. Gevolg hiervan is dat de betrokken werknemer op zijn beurt een vraag zal richten naar de migratiediensten en dat uiteindelijk dan toch opnieuw een administratieve procedure op gang komt (die bovendien niet is voorzien in de regelgeving). Het is duidelijk dat deze aanpak ook niet bevorderlijk is voor een snelle integratie van de betrokken vreemdeling in onze maatschappij in het algemeen en op de arbeidsmarkt in het bijzonder.

Mede om voormelde redenen stellen de migratiediensten voor om enerzijds de vrijgestelde categorieën beter te omschrijven, en ze te ordenen in twee groepen:

De algemene vrijstelling:

voor alle personen die beschikken over (of in aanmerking komen voor) een machtiging of een toelating tot een verblijf van onbepaalde duur, en die kan gelden voor iedere toegelaten arbeid onder het gezag van een ander persoon.

De specifieke vrijstelling:

voor sommige personen die een welbepaalde tijdelijke en specifieke activiteit komen uitoefenen in België.

Deze vrijstelling kan uiteraard slechts gelden voor een tewerkstelling in België, en binnen een legaal verblijf.

- De arbeidskaart C

In het voorstel van de migratiediensten zou de arbeidskaart C worden aangewend om de mogelijkheid tot tewerkstelling aan te geven voor personen die zich in een "voorlopige- en/of overgangssituaties" bevinden en aan wie een tijdelijk verblijf werd toegekend in afwachting van een definitieve beslissing over een verblijf van onbepaalde duur.

Het zullen meestal (maar niet altijd) situaties zijn die vroeg of laat zullen uitmonden in een definitief verblijf waarbij betrokkene in voorkomend geval automatisch zal terechtkomen in de categorie van de algemene vrijstellingen.

In de praktijk zal de arbeidskaart C dan ook in de meeste gevallen niet meer zijn dan een bevestiging door de bevoegde Gewestminister van het feit dat betrokkene op dat ogenblik en voor een welbepaalde duur een recht heeft op algemene toegang tot de arbeidsmarkt.

Dit recht op tewerkstelling wordt gecreëerd door en is een rechtstreekse afgeleide van een welbepaalde tijdelijke "verblijfs"-situatie. Het heeft als dusdanig niets te maken met enigerlei voorwaarde die verband zou houden met de goede werking van de plaatselijke arbeidsmarkt.

De duur van de C-kaart zal dan ook per definitie bepaald worden door de duur van het verblijf maar zou geen bijkomende rechten naar verblijf toe, kunnen creëren.

Het gaat hier duidelijk om een persoonlijk recht van de betrokken vreemdeling dat wordt gematerialiseerd in de vorm van een arbeidskaart C, waardoor zijn mogelijkheden op toegang tot de arbeidsmarkt zeker niet zullen worden beperkt ten opzichte van de actuele regelgeving, maar als enige bedoeling heeft zijn integratie op de arbeidsmarkt vlotter te laten verlopen.

Zoals reeds herhaaldelijk werd voorgesteld, blijft de migratiedienst van het Vlaamse Gewest van mening dat dit recht best mede zou worden geïncorporeerd in de verblijfstitel. Zowel juridische als technische bezwaren lijken dit momenteel te verhinderen.

De invoering van e-government in deze materie zou op korte of middellange termijn gemakkelijk een oplossing kunnen bieden aan vele van deze problemen. Waar nu zowel bij de aanvraag als bij de afhandeling en de uitvoering van de beslissingen, behoorlijk zware administratieve procedures dienen gevolgd (o.a. indienen van aanvraagdossiers, het aanmaken van de arbeidskaarten en de arbeidsvergunningen, het verzenden van deze kaarten en

vergunningen naar werkgevers en werknemers via geëigende procedure, enz..), met alle mogelijke gevolgen van dien (lange behandelingstermijnen, meer risico voor materiële vergissingen, vervalsing van documenten, enz...) moet er naar gestreefd worden om de dossierbehandeling zoveel als mogelijk te dematerialiseren. Dit zal uiteraard in stappen moeten gebeuren. In een eerste fase lijkt het voor de hand liggend dat de beslissing inzake tewerkstelling door de migratiediensten via elektronische weg zou worden overgemaakt aan de dienst die verantwoordelijk is voor het toekennen of afleveren van de verblijfsvergunning. Op die manier zou de mogelijkheid tot werken onmiddellijk kunnen worden vermeld op de verblijfstitel.

- **De arbeidskaart B**

Naast het regime van de vrijstellingen en de arbeidskaarten C wensen de migratiediensten de arbeidskaarten B te behouden voor die categorieën van werknemers die, op verzoek van een werkgever, specifiek met het oog op een tewerkstelling naar België komen.

De arbeidskaart B zal hierbij dan ook steeds het logische complement zijn van de arbeidsvergunning die aan een werkgever werd toegekend.

Samengevat:

In dit voorstel verdwijnen de arbeidskaart A en de voorlopige toelatingen. In de plaats komt een meer coherente regeling die kort samengevat hierop neerkomt:

- een vrijstelling van de verplichting om te beschikken over een arbeidskaart voor al wie gemachtigd of toegelaten werd tot een verblijf van onbeperkte duur;
- een vrijstelling van de verplichting om te beschikken over een arbeidskaart voor zeer specifieke tewerkstellingsactiviteiten van korte duur (bvb. een buitenlandse beroepsvoetballer die met zijn buitenlandse club deelneemt aan een wedstrijd of een tornooi in België; een buitenlandse artiest die eenmalig of voor beperkte duur in België optreedt, enz...);
- een arbeidskaart C voor al wie gemachtigd of toegelaten werd tot een tijdelijk verblijf in België om andere dan tewerkstellingsredenen;
- een arbeidskaart B voor al wie kan gemachtigd of toegelaten worden tot een tijdelijk verblijf in België specifiek om redenen van tewerkstelling.

Voordelen van dit voorstel

De voordelen van dit concept zijn velerlei en komen in ruime mate tegemoet aan de prioriteiten die door het huidige beleid zowel op federaal als op gewestelijk niveau worden gesteld:

A - Op het vlak van de regelgeving zelf:

De voorgestelde teksten zijn eenvoudiger, logischer en coherenter.

Er is een betere afstemming van de wetgeving inzake tewerkstelling van buitenlandse werknemers op de verblijfwetgeving en vice-versa.

Het volume aan regelgeving wordt gereduceerd.

De procedures zijn duidelijker en efficiënter, en zullen op korte of middellange termijn een vlotte(re) implementatie van het e-governement mogelijk maken.

B - Naar de betrokken werknemers en werkgevers:

De invoering van de arbeidskaart C zal in vele gevallen meer duidelijkheid en meer (rechts)zekerheid geven zowel aan de werkgever als aan de werknemer.

In de huidige regelgeving moet de betrokken werkgever op het ogenblik dat hij deze werknemers wenst in dienst te nemen, in vele gevallen nog vooraf een aanvraag indienen en ook vooraf een arbeidsvergunning (of een voorlopige toelating tot tewerkstelling) bekomen vooraleer de tewerkstelling ook effectief kan beginnen.

Dit is voor vele werkgevers een onoverkomelijke hindernis, om uiteenlopende redenen: Enerzijds zien zij op tegen de administratieve procedures die vaak ingewikkeld en tijdrovend zijn en bovendien onzeker wat het resultaat betreft. Daarnaast leeft bij hen de vrees voor bijkomende controles omwille van een grotere “officialisering” van dit soort tewerkstelling bij meerdere overheids- en controlediensten. Gezien de vergunning vaak wordt geconditioneerd door het al dan niet legaal verblijf van de betrokken werknemer in de toekomst is het voor hen ook niet duidelijk op welk ogenblik de vergunning haar geldigheid verliest. Anderzijds kunnen de boetes voor illegale tewerkstelling van vreemdelingen draconisch hoog oplopen. Dit alles maakt dat zij in vele gevallen geen risico willen lopen, en dat zij pas in laatste instantie deze categorie van werknemers zullen aanspreken. Dat dit de integratie van deze vreemdelingen niet bevordert hoeft geen verder betoog.

In vele gevallen is deze tewerkstelling in de praktijk zelfs niet haalbaar, zo bvb. in de interim-sector waar de meeste contracten onmiddellijk moeten kunnen ingaan en gesloten worden voor zeer korte periodes van één of meerdere dagen of een week. Hierdoor is het de facto onmogelijk om tijdig een volledige aanvraagprocedure te doorlopen. Immers de periode tussen de indiening van de aanvraag en het afleveren van de vergunning belooft al vlug acht tot tien werkdagen.

Voor de buitenlandse werknemers volstaat het dan ook niet alleen werk te vinden, zij zullen in vele gevallen de potentiële werkgever eerst nog moeten overtuigen om voor hen een aanvraag te willen indienen. Gevolg hiervan is dat het vaak de betrokken vreemde werknemer zelf is die in de plaats van de werkgever het dossier probeert samen te stellen, in te dienen en op te volgen, wat uiteraard niet evident is gelet op zijn vaak beperkte kennis van taal en gebruiken. Door het invoeren van de arbeidskaart C wordt het voor de werknemer veel gemakkelijker om zijn recht op tewerkstelling te bewijzen aan iedere geïnteresseerde werkgever. Weliswaar zal de werknemer een aanvraagprocedure moeten doorlopen, maar deze zal in principe veel eenvoudiger zijn dan de huidige procedure van arbeidsvergunning en arbeidskaarten, of voorlopige toelatingen. Zij kan bovendien onmiddellijk worden aangevraagd en toegekend, en hangt niet af van een vooraf gekende tewerkstelling.

De werkgever zal in voorkomend geval geen bijkomende administratieve procedures hoeven te verrichten, vermits hij in dit voorstel zal vrijgesteld zijn van het voorafgaand indienen van een aanvraag en het vooraf bekomen van een vergunning. Hij zal de betrokkene onmiddellijk kunnen in dienst nemen.

Ook de sector van de uitzendarbeid zal in dit concept ten volle kunnen beroep doen op deze categorie van werknemers.

De arbeidskaart C kan op die manier uitgroeien tot een belangrijk middel van integratie. In die zin is dit zelfs te verkiezen boven een systeem van moeilijk te begrijpen en moeilijk te bewijzen tijdelijke vrijstellingen, zoals in het ontwerp van minister Onkelinx wordt voorgesteld. Het zal voor de houder immers veel eenvoudiger zijn om via een C-kaart het recht op tewerkstelling te bewijzen dan de potentiële werkgever te overtuigen dat voldaan is aan de soms moeilijk te begrijpen criteria van sommige vrijstellingen.

C - Naar de betrokken administraties en overheidsdiensten:

Er is onmiskenbaar een betere afstemming van de verblijfswetgeving op de reglementering inzake tewerkstelling van vreemde werknemers en vice-versa.

Bij de arbeidskaart B is het de tewerkstelling die rechten creëert naar het verblijf, daar waar bij de arbeidskaart C het verblijf rechten creëert naar de tewerkstelling.

De juridische en grondwettelijke bezwaren waarbij gesteld wordt dat de federale overheid door het uitbreiden van het systeem van vrijstellingen de bevoegdheden van de Gewesten zou uithollen, worden in dit concept volkomen geneutraliseerd.

Het systeem biedt de mogelijkheid om op een veel efficiëntere manier directe en indirecte controles uit te voeren.

De rechtstreekse koppeling van de geldigheidsduur van de C-kaart aan de duur van het verblijf houdt een automatische controle van het verblijf in op het ogenblik van de hernieuwing. Hoe meer het verblijfsstatuut precair zal zijn, hoe meer ook de duur van het verblijf en de daaraan gekoppelde duur van de tewerkstelling precair zal zijn. Noodzakelijkerwijze zullen op dat ogenblik ook de aanvragen tot hernieuwing van de C-kaart frequenter zijn, met impliciet een efficiëntere controle en opvolging tot gevolg.

Naar het beleid toe wordt het mogelijk om een duidelijker beeld te krijgen van de werkelijke migratie omwille van redenen van tewerkstelling, en van het potentieel aan vreemde werkzoekende werknemers die evenwel om andere dan tewerkstellingsredenen tijdelijk in ons land verblijven.

7.2.2 DE GEWIJZIGDE REGELGEVING: HET KB VAN 6/02/2003

In de loop van 2002 werden de besprekingen tussen de federale overheid en de gewestinstanties opnieuw opgestart.

Begin 2003 werd door de federale overheid het Koninklijk Besluit van 6 februari 2003 tot aanpassing van de regelgeving inzake tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten goedgekeurd.

Hierna volgt de integrale tekst van dit besluit, aangevuld met een aantal bedenkingen en bemerkingen van de administratie.

7.2.2.1 DE GOEDGEKEURDE TEKST, ZOALS PUBLICEERD IN HET BELGISCH STAATSBLADE VAN 27/02/2003

ALBERT II, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Gelet op de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers, inzonderheid op artikel 7 en op artikel 8;

Gelet op het koninklijk besluit van 9 juni 1999 houdende uitvoering van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers,

gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 15 februari 2000, 19 juli 2000, 20 juli 2000, 12 september 2001, 3 december 2001 en 11 juli 2002;

Gelet op het advies van de Adviesraad voor de tewerkstelling van buitenlandse werknemers van 7 juni 2002;

Gelet op het advies van de Inspecteur van Financiën, gegeven op 12 juli 2002;

Gelet op de akkoordbevinding van Onze Minister van Begroting van 18 juli 2002;

Gelet op het besluit van de Ministerraad over het verzoek aan de Raad van State om advies te geven binnen een termijn van een maand;

Gelet op advies 33.987/1 van de Raad van State, gegeven op 24 oktober 2002, met toepassing van artikel 84, eerste lid, 1° van de gecoördineerde wetten op de

Raad van State;

Op de voordracht van Onze Minister van Werkgelegenheid en op het advies van Onze in Raad vergaderde Ministers,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

Artikel 1. Artikel 1, 6°, van het koninklijk besluit van 9 juni 1999 houdende uitvoering van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers, wordt vervangen als volgt :

« 6° wettig verblijf : de verblijfssituatie van de vreemdeling die toegelaten of gemachtigd werd te verblijven in het Koninkrijk of die gemachtigd is er zich te vestigen krachtens de wet van 15 december 1980 of de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk, met uitzondering van de verblijfssituatie van de vreemdeling die gemachtigd werd te verblijven in het Koninkrijk voor een periode van maximum drie maanden. »

Art. 2. In artikel 2 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 15 februari 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° het eerste lid, 3°, wordt vervangen als volgt :

« 3° a) de buitenlandse onderdanen die in het bezit zijn van een vestigingsvergunning;

b) de buitenlandse onderdanen die gemachtigd of toegelaten werden om onbeperkt te verblijven met toepassing van de wet van 15 december 1980 of van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk, behalve de personen bedoeld in artikel 9, eerste lid, 16° en 17°; »;

2° in het eerste lid, 14°, d) , worden de woorden « een jaar » vervangen door de woorden « zes maanden » ;

3° het eerste lid, 16°, wordt vervangen als volgt :

« 16° personen die in het buitenland verblijven, er tewerkgesteld worden door een in het buitenland gevestigde werkgever en die naar België komen om aan internationale sportwedstrijden deel te nemen evenals de scheidsrechters, begeleiders, officiële vertegenwoordigers, personeelsleden en alle andere personen geaccrediteerd en/of erkend door internationale of nationale sportfederaties, voor zover hun verblijf in het land niet langer dan drie opeenvolgende maanden duurt; »;

4° in het eerste lid worden 19°, 20°, 21°, 22° en 23°, vervangen als volgt :

« 19° de studenten die ten behoeve van hun studies in België, verplichte stages verrichten;

20° de personen die tewerkgesteld worden in uitvoering van internationale akkoorden die werden goedgekeurd door een federale, gewestelijke of gemeenschapsoverheid in het kader van hun respectievelijke bevoegdheden;

21° a) stagiairs die tewerkgesteld worden door een Belgische overheid;

b) stagiairs die tewerkgesteld worden door een internationale instelling van publiek recht in België gevestigd en waarvan het statuut geregeld wordt door een in werking getreden verdrag, of die tewerkgesteld worden in het kader van een programma goedgekeurd door die instelling;

22° a) leerlingen die de leeftijd van achttien jaar nog niet bereikt hebben, die aangeworven werden met een leerovereenkomst of met een overeenkomst inzake alternerend leren, erkend door de bevoegde overheid;

b) leerlingen die wettig in België verblijven en die aangeworven werden met een leerovereenkomst of met een overeenkomst inzake alternerend leren, erkend door de bevoegde overheid;

23° de werknemers in het bezit van een arbeidskaart A, B of C, zoals bedoeld in artikel 3 van dit besluit, voor de arbeid verricht op het grondgebied van een andere bevoegde overheid dan deze die de arbeidskaart heeft afgeleverd en wanneer het een werknemer betreft die in het bezit is van een arbeidskaart B om hetzelfde beroep

uit te oefenen bij dezelfde werkgever als deze tot wie de tewerkstelling beperkt is; »;

5° het eerste lid wordt aangevuld als volgt :

« 24° de personen die tewerkgesteld worden door een plaatselijk werkgelegenheidsagentschap;

25° de postdoctorale vreemdelingen die houder zijn van een doctorsgraad of een gelijkwaardige kwalificatie hebben, die genieten van een tegemoetkoming voor wetenschappelijk onderzoek en die in het kader van de internationale mobiliteit een fundamenteel wetenschappelijk onderzoek in een gastuniversiteit tot een goed einde brengen met het oog op de valorisering van hun wetenschappelijke kennis opgedaan in het kader van het doctoraat en dit voor een periode van maximum drie jaar; de universiteit moet de bevoegde overheid informeren van de komst van de postdoctorandus, ten laatste binnen de maand van aankomst. »;

6° het artikel wordt aangevuld met het volgende lid :

« Behalve in de gevallen bedoeld in het eerste lid, 19° en 22°, a), gelden de vrijstellingen van de verplichting tot het verkrijgen van een arbeidskaart vermeld onder dit artikel slechts als de begunstigden ervan voldoen aan het vereiste inzake wettig verblijf, zoals omschreven in artikel 1, 6°.

In afwijking op het voorgaande lid wordt de verblijfstoestand van de buitenlandse onderdaan die gemachtigd werd te verblijven in het Koninkrijk voor een periode van maximum drie maanden als wettig verblijf beschouwd voor de toepassing van artikel 2, eerste lid, 4°, 6°, 7°, 8°, 9°, 10°, 11°, 13°, 14°, 15°, 16°, 17° en 20°. »

Art. 3. Artikel 3 van hetzelfde besluit wordt aangevuld als volgt :

« 3° de arbeidskaart C : de arbeidskaart voor bepaalde tijd en die voor alle in loondienst uitgeoefende beroepen geldt. » .

Art. 4. Artikel 4, § 3, van hetzelfde besluit wordt vervangen als volgt :

« § 3. Wanneer de werknemer houder is van een arbeidskaart C, is geen arbeidsvergunning vereist in hoofde van de werkgever.

De arbeidskaart C verliest alle geldigheid indien de houder ervan zijn recht op of machtiging tot verblijf verliest. »

Art. 5. In artikel 9, eerste lid, van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 19 juli 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° 1° tot 4° worden opgeheven;

2° 6° wordt vervangen als volgt :

« 6° hooggeschoold personeel, voor zover de duur van hun tewerkstelling de vier jaar niet overschrijdt en hun jaarlijkse bezoldiging hoger ligt dan het in artikel 67 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten aangegeven bedrag, berekend en aangepast volgens artikel 131 van dezelfde wet; deze periode van vier jaar kan éénmaal worden verlengd met een nieuwe periode van vier jaar. De overheid die bevoegd is voor de aflevering van de arbeidskaart kan de hernieuwing van deze ondergeschikt maken aan het respecteren door de werkgever van de voorwaarden die hem bij de aflevering van de eerste arbeidskaart door die overheid werden opgelegd in het vooruitzicht van een eventuele hernieuwing ervan, en die het pro-actief bestrijden van het tekort op de arbeidsmarkt beogen en waarbij wordt gestreefd naar een evenredige vertegenwoordiging van de risicogroepen.

De beperking van duur van de tewerkstelling bedoeld in het vorig lid is niet van toepassing voorzover de tewerkstelling niet plaatsvindt in het kader van een terbeschikkingstelling van werknemers in loondienst en voorzover :

- ofwel de werknemer onderdaan is van een land, met hetwelk de Europese Unie de toetredingsonderhandelingen in het kader van de uitbreiding van de Europese Unie heeft afgesloten;

- ofwel zijn jaarlijkse bezoldiging hoger ligt dan het in artikel 69 van de voormelde wet van 3 juli 1978 aangegeven bedrag, berekend en aangepast volgens artikel 131 van dezelfde wet »;

3° in 7° vervallen de woorden « in een bijhuis of een filiaal van een firma uit hun land »;

4° 15°, 16° en 17° worden vervangen als volgt :

« 15° schouwspelartiesten voor zover hun jaarlijkse bezoldiging niet lager ligt dan het in artikel 65, § 2, eerste lid, van de voormelde wet van 3 juli 1978 aangegeven bedrag, berekend en aangepast volgens artikel 131 van dezelfde wet;

16° de echtgenoot en kinderen van de buitenlandse onderdaan van wie het recht op verblijf beperkt wordt tot de geldigheid van zijn arbeidskaart of van zijn beroepskaart, of tot de uitoefening van een zelfstandig beroep, voor de geldigheidsduur van dit recht op verblijf;

17° de echtgenoot en kinderen van de buitenlandse onderdaan bedoeld in artikel 2, eerste lid, 4°, 6°, 7°, 12°, 14, 15° en 25°, voor de geldigheidsduur van het recht op verblijf van die persoon. »

Art. 6. Artikel 16 van hetzelfde besluit wordt vervangen als volgt :

« Art. 16. De arbeidskaart A wordt toegekend aan de buitenlandse onderdaan die, over een maximale periode van tien jaar wettig en ononderbroken verblijf onmiddellijk voorafgaand aan de aanvraag, bewijst dat hij vier jaar arbeid met een arbeidskaart B heeft verricht.

De termijn van vier jaar arbeid bepaald in het eerste lid wordt teruggebracht tot drie jaar voor de onderdanen van de landen waarmee België door internationale overeenkomsten of akkoorden inzake de tewerkstelling van werknemers verbonden is.

De termijn van vier jaar arbeid bedoeld in het eerste lid en de termijn van drie jaar arbeid bedoeld in het tweede lid worden respectievelijk verminderd met één jaar, indien de echtgenote of de kinderen van de buitenlandse onderdaan samen met hem wettig verblijven.

Voor de toepassing van de voorgaande leden worden met arbeidsperioden gelijkgesteld de perioden van algehele arbeidsongeschiktheid als gevolg van een beroepsziekte, een arbeidsongeval of een ongeval op de weg naar en van het werk, die zich voordeden op een moment dat de betrokkene op regelmatige wijze door een in België gevestigde werkgever werd tewerkgesteld.

Het verblijf wordt geacht ononderbroken te zijn :

a) wanneer de onderbreking tussen twee opeenvolgende verblijfsperioden niet meer dan een jaar belooft;
b) wanneer de afwezigheid het gevolg is van de dienstplicht, op voorwaarde dat de betrokkene binnen zestig dagen na het volbrengen van de dienstperiode naar België terugkeert.

Komen niet in aanmerking de jaren arbeid gedekt door arbeidskaarten die werden toegekend :

a) aan de gespecialiseerde techniekers, bedoeld in artikel 9, eerste lid, 9°;
b) aan de stagiairs, bedoeld in afdeling 1 van hoofdstuk VI;
c) aan de au pair-jongeren, bedoeld in afdeling 2 van hoofdstuk VI;

- d) aan werknemers die door een arbeidsovereenkomst met een in het buitenland gevestigde werkgever verbonden blijven;
- e) om te werken als navorser of gasthoogleraar aan een universiteit, een instelling van hoger onderwijs of een erkende wetenschappelijke instelling;
- f) om te werken als hooggeschoold personeel, bedoeld bij artikel 9, eerste lid, 6°;
- g) op grond van artikel 9, eerste lid, 16° of 17°. »

Art. 7. In hoofdstuk IV van hetzelfde besluit wordt een afdeling 3 ingevoegd, waarbij de huidige artikelen 17 en 18 worden vervangen als volgt :

« Afdeling 3 . - De arbeidskaart C.

Art. 17. De arbeidskaart C wordt toegekend :

1° aan de buitenlandse onderdanen die gemachtigd werden te verblijven in de hoedanigheid van ontvankelijk verklaarde kandidaat-vluchteling door de Minister die de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onder zijn bevoegdheden heeft of diens gemachtigde, of, in geval van

beroep, door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen, tot wanneer een beslissing wordt genomen inzake de gegrondheid van hun aanvraag tot erkenning als vluchteling door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen of, in geval van beroep, door de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen;

2° aan de buitenlandse onderdanen die, in het kader van de strijd tegen de mensenhandel, een aankomstverklaring hebben ontvangen overeenkomstig artikel 5 van de wet van 15 december 1980, tot wanneer zij gemachtigd worden tot een verblijf van meer dan drie maanden voor een beperkte duur in het kader van dezelfde maatregelen of tot wanneer een uitvoerbaar bevel om het grondgebied te verlaten wordt betekend;

3° aan de buitenlandse onderdanen die gemachtigd of toegelaten werden tot een verblijf van beperkte duur wanneer de mogelijkheid voor een machtiging tot verblijf voor onbepaalde duur uitdrukkelijk wordt voorzien door een wettelijke of reglementaire bepaling of een richtlijn van de Minister die de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onder zijn bevoegdheden heeft of van diens gemachtigde, behalve als die verblijfsvergunning afgeleverd werd met het oog op de uitoefening van een zelfstandig beroep;

4° aan de buitenlandse onderdanen die tot een verblijf gemachtigd werden in toepassing van artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980, voorzover de verlenging van de machtiging tot verblijf afhankelijk wordt gemaakt van tewerkstelling, behalve als het buitenlandse onderdanen betreft die een verblijfsvergunning toegekend kregen nadat een werkgever in België voor hen een aanvraag om arbeidsvergunning had ingediend;

5° aan de buitenlandse onderdanen die het voorrecht inroepen van een recht op verblijf op grond van artikel 10 van de wet van 15 december 1980, gedurende de periode van onderzoek van de aanvraag tot erkenning van het recht op verblijf en gedurende de periode van onderzoek van de vraag om herziening ingediend tegen een eventuele beslissing tot weigering van het verblijf, behalve wanneer het gezinsleden betreft van buitenlandse onderdanen van wie het verblijf beperkt is tot de geldigheidsduur van een arbeidskaart of van een beroepskaart of van de uitoefening van een zelfstandig beroep of indien het buitenlandse onderdanen betreft bedoeld

in artikel 2, eerste lid, 4°, behalve indien het onderdanen betreft van een land dat met België verbonden is door een overeenkomst gebaseerd op wederkerigheid, 6°,

7°, 12°, 14° 15° en 25°;

6° aan de studenten die wettig in België verblijven en die in een onderwijsinstelling in België ingeschreven zijn voor het volgen van onderwijs met een volledig leerplan, voor arbeidsprestaties buiten de schoolvakanties, voor zover hun tewerkstelling twintig uren per week niet overschrijdt en deze verenigbaar is met hun studies;

7° de echtgenoot van een onderdaan van de Europese Economische Ruimte, als die onderdaan van de Europese Economische Ruimte in België tewerkgesteld wordt sedert ten minste een jaar met een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur;

8° de echtgenoot en de kinderen die de leeftijd van achttien jaar nog niet hebben bereikt van diplomaten en consuls, alsook de echtgenoot van andere titularissen van een bijzondere verblijfstitel indien zij onderdaan zijn van een land waarmee België verbonden is via een wederkerigheidsakkoord.

Art. 18. De maximale duur van de arbeidskaart C bedraagt een jaar; zij kan worden hernieuwd. »

Art. 8. Artikel 32 van hetzelfde besluit wordt vervangen als volgt :

« Art. 32. De bepalingen van de artikelen 8 tot 11, 12, eerste lid, en 13 zijn van toepassing op de aanvragen om hernieuwing van de arbeidsvergunningen en arbeidskaarten.

Wanneer de arbeidsvergunning of de arbeidskaart werden toegekend met toepassing van artikel 38, § 2, zijn echter de artikelen 8 en 10 niet van toepassing op de aanvragen om hernieuwing, behalve evenwel als het tegendeel uitdrukkelijk wordt vermeld door de bevoegde overheid. »

Art. 9. Artikel 34 van hetzelfde besluit wordt aangevuld als volgt :
« 7° op het ogenblik van de indiening van de aanvraag, de betrokken buitenlandse werknemer, wat zijn recht op of zijn machtiging tot verblijf betreft, het voorwerp is van een negatieve beslissing, die niet het voorwerp is van een opschortend beroep of die niet door de rechter werd opgeschort. »

Art. 10. Artikel 35, § 2, 3°, van hetzelfde besluit wordt vervangen als volgt :
« 3° een negatieve beslissing over het recht op of de machtiging tot verblijf van zijn titularis werd genomen, die niet het voorwerp is van een opschortend beroep of die niet door de rechter werd opgeschort; ».

Art. 11. Hoofdstuk X van hetzelfde besluit, dat artikel 37 omvat, wordt opgeheven.

Art. 12. Dit besluit treedt in werking op 1 april 2003.

Art. 13. Onze Minister van Werkgelegenheid is belast met de uitvoering van dit besluit.
Gegeven te Brussel, 6 februari 2003.

ALBERT

Van Koningswege :

De Minister van Werkgelegenheid,

Mevr. L. ONKELINX

7.2.2.2 ANALYSE VAN DE BELANGRIJKSTE WIJZIGINGEN

In deze paragraaf wordt getracht de belangrijkste wijzigingen, aangebracht aan de regelgeving inzake tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten, te duiden, desgevallend aangevuld met een aantal kanttekeningen van de administratie. De belangrijkste wijzigingen hadden voornamelijk betrekking op:

7.2.2.2.1 Definitie van wettig verblijf (art. 1, 6° KB)

- **Kerngedachte**: het wettig verblijf omvat alle op geldige documenten gesteunde verblijven, met uitzondering van het kort verblijf (toeristisch verlof) en de al dan niet verlengbare uitwijzingsbevelen.
- **Bemerking**: De hier gebruikte definitie stemt niet overeen met die van de verblijfswetgeving, wat in tegenspraak is met het principe van samenhang tussen het recht op verblijf en het recht op werk, zoals verwoord in het Verslag aan de Koning.

De doelstelling om de verschillende regelgevingen beter op elkaar af te stemmen, wordt derhalve niet gerealiseerd.

7.2.2.2.2 Invoering en wijziging van een aantal vrijgestelde categorieën

1) **Onbeperkt verblijfsrecht (art. 2,3° KB)**

- Kerngedachte: personen met een identiteitskaart voor vreemdeling, alsook de personen met een ongelimiteerd 'BIVR' zijn vrijgesteld van het bezit van een arbeidskaart.
- Doel: het afschaffen van administratieve formaliteiten voor personen met een onbeperkt verblijfsrecht.
- Bemerking: de administratie ervaart dat de schrapping door de Dienst Vreemdelingenzaken van de tijdelijke beperking van recht op verblijf en de omzetting ervan naar onbeperkt verblijfsrecht in een niet gering aantal gevallen geen logische onderbouw heeft. Dit creëert een gevaar voor ongelijke behandeling en rechtsonzekerheid.
In veel gevallen is die schrapping gebaseerd op interne richtlijnen.

2) **Sportlui -3 maand verblijf (art. 2, 16°)**

- Kerngedachte: buitenlandse sportlui, aangesloten bij buitenlandse clubs, kunnen in België aan internationale sportwedstrijden deelnemen
- Doel: men heeft duidelijkheid willen scheppen met betrekking tot deze doelgroep: enkel sportlui, aangesloten bij een buitenlandse club, kunnen aan internationale wedstrijden deelnemen (Uefa-competitie, internationale wielervedstrijden, ...)

3) **Studentenstage (art. 2, 19°)**

- Kerngedachte: een voor de studies verplichte stage is mogelijk voor buitenlandse studenten die in België studeren, ook als deze student illegaal in het land verblijft.
- Doel: de werkgever niet-sanctioneerbaar maken indien hij een illegaal verblijvende student in diens bedrijf een stage laat verrichten
- Bemerking: de administratie is van oordeel dat de wetgeving inzake tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten enkel van toepassing kan zijn op legaal in België verblijvende

vreemdelingen; afwijken van dit principe creëert een grijze zone, waarbinnen misbruiken kunnen ontstaan (door malafide of dubieuze organisaties).

4) Internationale akkoorden (2, 20°)

- Kerngedachte: indien een federale, gewestelijke of gemeenschapsoverheid een bilateraal akkoord sluit dat een zekere vorm van tewerkstelling bevat, dan dient het verblijf en de tewerkstelling toegestaan te worden louter op basis van dit akkoord.
- Doel: uitvoering van bilaterale akkoorden mogelijk maken, zonder ontwijking van de verblijfs- of arbeidswetgeving.

5) Alternerend leren (art. 2,21°)

- Essentie: een opleiding binnen het kader van alternerend leren, aangevat op minderjarige leeftijd, mag voortgezet worden als de meerderjarigheid bereikt wordt, zelfs als de jongere illegaal in het land verblijft.
Voor opleidingen, aangevat bij meerderjarigheid, is wettig verblijf vereist.
- Doel: de werkgever niet-sanctioneerbaar maken indien hij een illegaal verblijvende persoon binnen het kader van een vorm van alternerend leren in dienst heeft.
- Bemerking: de administratie is van oordeel dat de wetgeving inzake tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten enkel van toepassing kan zijn op legaal in België verblijvende vreemdelingen; deze regel creëert een grijze zone, waarbinnen misbruiken kunnen ontstaan (door malafide of dubieuze organisaties).

6) PWA-tewerkstellingen (art. 2,24°)

- Kerngedachte: personen rechtmatig tewerkgesteld binnen het P.W.A. hebben geen arbeidskaart nodig. Deze personen worden opgesomd in de Programmawet van 2 januari 2001 (B.S., 03/01/2001)
- Doel: de administratieve taken van het P.W.A. vereenvoudigen.
- Bemerking: uit de praktijk blijkt dat vele organisaties van oordeel zijn dat (wettig in het land verblijvende) vreemdelingen die daarenboven gerechtigd zijn op een arbeidskaart C, voor P.W.A.-tewerkstelling in aanmerking komen. Dit is evenwel niet het geval. Een P.W.A.-tewerkstelling is immers niet gelinkt aan het bezit van een C-kaart, maar is bepaald door de criteria van de Programmawet van 2 januari 2001. Asielzoekers behoren dus bijvoorbeeld, zoals nochtans algemeen gedacht wordt, niet tot deze doelgroep.

7) Post-doctorale vreemdelingen (art. 2,25°)

- Kerngedachte: vrijstelling voor post-doctorale vreemdelingen die fundamenteel wetenschappelijk onderzoek willen komen verrichten aan Belgische universiteiten, voor een periode van maximaal 3 jaar.
- Doel: versoepelen van administratieve formaliteiten inzake tewerkstelling en verblijf met het oog op het stimuleren van internationale mobiliteit.
- Bemerking: In de reglementering bestaan twee mogelijkheden om navorsers of wetenschappelijk medewerkers tewerk te stellen: navorsers en gasthoogleraren (art. 9,8°) en eventueel als hooggeschoold personeel (art. 9,6°).

In artikel 9,8° wordt gesteld dat op basis van een arbeidskaart B de navorsers een subsidie of bezoldiging dient te genieten op het niveau van assistent van een universitaire instelling. Voor de vrijgestelde categorie van navorsers is het niet duidelijk welke “tegemoetkoming” de betrokkenen dienen te bekomen.

7.2.2.2.3 De arbeidskaart B

De aan de B-kaart aangebrachte wijzigingen, slaan in hoofdzaak op:

1) Hooggeschoold personeel

- Kerngedachte: hooggeschoolden kunnen maximaal 4 jaar in België tewerkgesteld worden indien zij een loon van 31.073 euro bruto (bedrag 2003) per jaar genieten.

Uitzonderingen:

- * verlenging met 4 jaar kan, mits
 - naleving van het Rosetta-plan
 - opstelling en naleving van een diversiteitsplan
 - * verlenging (onbeperkt) voor kandidaat EU-landen bij niet-terbeschikkingstelling
 - * verlenging (onbeperkt) bij een brutoloon vanaf 51.842 euro (bedrag 2003) en niet-terbeschikkingstelling
-
- Doel: tegemoetkomen aan de vraag van het bedrijfsleven naar de versoepeling van de regelgeving inzake hooggeschoolde.
 - Bemerking: zoals in het huidig en vorige jaarverslagen gesteld, blijft de administratie voorstaander van een rechtstreekse koppeling van de tewerkstellingsduur van hooggeschoolden aan de fiscale en sociale-zekerheidscontext die door werkgever en werknemer vrij gekozen werden.

De wetgever heeft voor een andere benadering geopteerd.

2) Schouwspelartiesten (art. 9, 15°)

- Kerngedachte: schouwspelartiesten die een bruto bezoldiging van minimum 25.921 (bedrag 2003) euro genieten, kunnen een arbeidsvergunning en arbeidskaart B bekomen.
- Doel: wegwerken van een manifeste vergetelheid in het oorspronkelijk KB van 09/06/1999, terwijl in dat besluit wel een type-arbeidsovereenkomst voor schouwspelartiesten voorzien werd.

3) Gezinshereniging met werknemers of zelfstandigen (art. 9,16° en 17°)

- Kerngedachte: de echtgenoot en kinderen van werknemer met een arbeidskaart B, van een zelfstandige met een beroepskaart of van bepaalde hiervan vrijgestelde categorieën kunnen een arbeidsvergunning en arbeidskaart B bekomen.
- Doel: waar dit vroeger niet mogelijk was, wordt nu ook de kans geboden aan de echtgenoot van een hooggeschoolde, een beroepssporter, een zelfstandige,...om een activiteit in loondienst uit te oefenen.

7.2.2.2.4 De arbeidskaart A

- Kerngedachte: de arbeidskaart A wordt toegekend indien de titularis gedurende een periode van 10 jaar voorafgaand aan de aanvraag 2,3 of 4 jaar arbeid, gebaseerd op arbeidskaarten B, kan aantonen.
De arbeidskaart A wordt dus enkel nog toegekend op basis van arbeidskaarten B uit het verleden.
- Bemerking: Ook nu nog blijft de administratie (zoals ook in de vorige jaarverslagen) pleiten voor de afschaffing van de arbeidskaart A.

Het Verslag aan de Koning bevestigt deze stelling van de administratie door te stellen “*Er dient opgemerkt te worden dat de huidige praktijk van het Ministerie van Binnenlandse Zaken erin bestaat een onbeperkt verblijf toe te kennen aan personen die een arbeidskaart A bekomen hebben, waardoor de titularis dus krachtens de bepalingen ingevoerd door dit besluit vrijgesteld wordt van de verplichting een arbeidskaart te hebben*”.

De administratie ervaart echter dagelijks dat men in realiteit nog veel verder gaat. Niet enkel is het zo dat personen die reeds in het bezit gesteld zijn van een arbeidskaart A onbeperkt verblijfsrecht bekomen; dit onbeperkt verblijfsrecht wordt in veel gevallen reeds bekomen vóór men in aanmerking komt voor de arbeidskaart A (bvb. Een Japanse leidinggevende die zonder gezin in België verblijft, bekomt onbeperkt verblijfsrecht na 3 jaar, daar waar hij pas na 4 jaar een arbeidskaart A kan bekomen).

Uit de praktijk van de Dienst Vreemdelingenzaken van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en de gemeentebesturen blijkt daarenboven dat ook op basis van arbeidskaarten B een onbeperkt verblijf wordt toegekend aan personen, zelfs indien aan de arbeidskaarten B een tijdelijk karakter verbonden werd.

Dit is ondermeer het geval voor leidinggevend personeel dat verbonden blijft door een arbeidsovereenkomst met het land van herkomst, alsook voor hooggeschoold personeel. Deze werknemers zouden in de vorige en huidige wetgeving niet in aanmerking komen voor een arbeidskaart A op basis van arbeidskaarten B. Een aanzienlijk aantal werknemers bekomt derhalve op basis van arbeidskaarten B onterecht onbeperkt verblijfsrecht en vervolgens een vrijstelling van arbeidskaart.

In plaats van een arbeidskaart A in de wetgeving te behouden lijkt het derhalve wenselijk, om onterechte toekenning van permanent verblijfsrecht en oneigenlijk gebruik van de regelgeving te vermijden, dat door de gewestadministraties de bevoegdheid uitgeoefend wordt om na te gaan of op basis van de in het verleden toegekende arbeidskaarten B de betrokkene binnen deze tewerkstellingscontext in aanmerking komt voor permanent arbeidsrecht, en het daaraan gekoppelde onbeperkt verblijfsrecht. Enkel het tewerkstellingsdossier van betrokkene kan hierover uitsluitsel geven.

Dit hoeft zeker niet te resulteren in de toekenning van een arbeidskaart A. Op louter administratief vlak kan een effectieve en efficiënte werkwijze uitgewerkt worden om de verblijfswetgever in kennis te stellen van de meest actuele arbeidscontext, die op zijn beurt de verblijfscontext kan wijzigen.

Een gewijzigde versie van het huidige artikel 16 van het KB van 9 juni 1999 volstaat om anomalieën weg te werken, en de arbeids- en verblijfsreglementering beter op elkaar af te stemmen.

7.2.2.2.5 De arbeidskaart C

- Kerngedachte: recht op tewerkstelling verschaffen aan categorieën van buitenlandse onderdanen die reeds in België verblijven om andere dan tewerkstellingsredenen. De tewerkstellingsmogelijkheid is onlosmakelijk verbonden en rechtstreeks het gevolg van de nog geldige en welomschreven verblijfssituatie.

De arbeidskaart C is slechts geldig zolang de betrokkene over een geldige verblijfsvergunning beschikt.

- Doel: een juridische basis verschaffen voor tewerkstelling van personen in een precair (onderzoeksfase asielaanvragen, slachtoffer mensenhandel, samenleving binnen het kader van een duurzame relatie of gezinshereniging) of een tijdelijk (studenten) verblijfsstatuut. De arbeidskaart C dient door de werknemer zelf te worden aangevraagd en biedt hem de mogelijkheid om ieder beroep in loondienst uit te oefenen bij om het even welke werkgever.

Waar de tewerkstellingsmogelijkheid in sommige gevallen voorheen louter geregeld werd bij juridisch omstreden omzendbrieven, werd ze nu opgenomen in het KB. De huidige regeling via de arbeidskaart opent het recht op werkloosheidsuitkeringen en biedt tevens de mogelijkheid tot onmiddellijke inschrijving bij en tewerkstelling door uitzendkantoren.

- Bemerking: bij publicatie van het KB bleken er in extremis nog twee categorieën toegevoegd (echtgenoten van EU-grensarbeiders, en echtgenoten en kinderen van diplomaten, consuls en houders van een bijzondere verblijfstitel, afgeleverd door het Ministerie van Buitenlandse Zaken) die volgens de administratie niet onmiddellijk bij de arbeidskaart C thuishoren.

De toevoeging in extremis blijkt ook uit het Verslag aan de Koning, waar niets over deze twee categorieën vermeld wordt.

Volgende categorieën komen in aanmerking voor een C-kaart:

- 1) Kandidaat vluchtelingen (art. 17,1°)

Kerngedachte: een asielaanvrager kan gedurende de ontvankelijkheidsfase van diens aanvraag een arbeidskaart C bekomen.

- 2) Slachtoffer mensenhandel met aankomstverklaring

Kerngedachte: gedurende de periode dat een slachtoffer mensenhandel in het bezit is van een aankomstverklaring, kan een arbeidskaart C bekomen worden.

- 3) Gemachtigd of toegelaten verblijf van beperkte duur met in de regelgeving opgenomen mogelijkheid tot verblijf van onbepaalde duur

Kerngedachte: het betreft hier de personen die op basis van samenwonen binnen het kader van een duurzame relatie in België verblijven, of slachtoffers mensenhandel met een tijdelijke verblijfstitel “Bewijs van Inschrijving in het Vreemdelingenregister”, waar in de omzendbrieven een verblijf van onbepaalde duur als mogelijkheid voorzien werd

- 4) Gemachtigd of toegelaten verblijf op basis van art. 9, derde lid van de wet van 15/12/1980, waarvan verlenging geconditioneerd werd door tewerkstelling

Kerngedachte: indien een positieve beslissing werd genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken inzake de aanvraag tot regularisatie van een verblijf, en de eventuele verlenging van dit verblijf geconditioneerd werd door tewerkstelling, dan kan een arbeidskaart C bekomen worden.

- 5) Gezinshereniging met personen wiens recht op verblijf niet gebaseerd is op een tewerkstelling als loontrekkende of als zelfstandige.

Kerngedachte: gedurende de periode van onderzoek van de gezinshereniging (in regel 1 jaar met een verblijfsvergunning Attest van Immatriculatie) kan een arbeidskaart C bekomen worden. Ook gedurende de periode van beroep (verzoek om herziening met verblijfsdocument ‘bijlage 35’) kan de arbeidskaart C bekomen worden.

- 6) Studenten gedurende het academiejaar

Kerngedachte: vreemde studenten kunnen gedurende het academiejaar een arbeidskaart C bekomen die een beperkte tewerkstelling toelaat van max. 20 uren per week

- 7) Echtgenoten van de niet in België verblijvende, doch wel in het land werkende EU-onderdaan.

Kerngedachte: indien een EU-onderdaan die niet in België verblijft, doch er wel meer dan 1 jaar werkt, dan kan diens niet-EU echtgenoot een arbeidsvergunning C bekomen.

- 8) Echtgenoten en kinderen van houders van een bijzondere verblijfstitel bij een wederkerigheidsakkoord.

Kerngedachte: indien België verbonden is door een wederkerigheidsakkoord met een bepaald land, dan kunnen de echtgenoten en kinderen van de rechtgevende echtgenoot een arbeidskaart C bekomen.

8 OVERZICHT VAN DE STATISTISCHE TABELLEN

1. **Evolutie arbeidskaarten**
(overzicht 1992 → 1ste kwartaal 2003)
2. **Evolutie voorlopige toelatingen (Kandidaat Vluchtelingen)**
(overzicht 1994 → 2002)
3. **1e Aanvragen met migratie 2002**
(indeling per nationaliteit per soort kaart en geslacht)
4. **1e Aanvragen zonder migratie 2002**
(indeling per nationaliteit per soort kaart en geslacht)
5. **Hernieuwingsaanvragen B 2002**
(indeling per nationaliteit, immigratie / geen immigratie en geslacht)
6. **Nationaliteiten afgeleverde vergunningen 2002**
(overzicht van de nationaliteiten per soort vergunning en per provincie)
7. **Arbeidskaarten per geslacht en leeftijdscategorieën 2002**
8. **Afgeleverde B-kaarten 2002** per categorie werknemer en sector van tewerkstelling
9. **Afgeleverde voorlopige toelatingen 2002** per categorie werknemer en sector van tewerkstelling

Jaarrapport 2002

Evolutie Arbeidskaarten 1992 tot 1ste kwartaal 2003

Evolutie van behandelde arbeidskaarten en -vergunningen in het Vlaamse Gewest (periode 1992-1ste kwartaal 2003)												
	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003
A-kaarten	4388	5144	5225	2675	1098	1141	1924	1511	833	509	323	102
Au-Pairs	75	111	140	207	283	390	445	331	60	51	112	28
Beroepsopleiding									27	7	68	8
Beroepssportbeoefenaars	verkregen voorheen "vrijstellingdocument"					230	251	248	241	256	230	40
gasthoogleraar	voorheen samen met navorsers gecatalogeerd								39	46	40	4
gemachtigd of toegelaten verblijf									300	423	609	186
Gespecialiseerde Techniekers	206	197	230	129	148	106	184	150	422	531	924	236
Hooggeschoolden	voorheen samen met leidinggevenden gecatalogeerd								1.751	1.858	1.861	451
leidinggevenden						1623	1841	2517	1.041	1.065	1.308	297
humanitaire redenen art 9,3°									37	10	9	3
Navorsers							285	414	400	371	387	71
Schouwspelartiesten	592	151	99	78	28	37	26	29	28	25	28	12
slachtoffers mensenhandel	voorheen in "andere"								3	36	50	17
Stagiairs	133	143	79	65	71	71	75	83	190	128	115	12
Studenten							218	241	275	320	437	178
Andere	3150	3486	2584	2358	2429	882	201	431	377	294	90	61
B-kaarten	4081	3977	2992	2630	2676	3339	3859	4645	5.191	5.421	6.268	1.604
TOTAAL afgeleverde kaarten	8469	9121	8217	5305	3774	4480	5783	6156	6.024	5.930	6.591	1.706
1e Aanvraag (A+B)	5305	6182	5850	3262	1730	2702	3607	3778	3.605	3.083	3.470	930
Hernieuwingen (A+B)	2233	2448	1959	1771	1797	1778	2176	2378	2419	2847	3.121	776
Weigeringen (A+B)	1473	1282	1522	1257	1176	1163	1117	1058	638	881	857	245
Beroepschriften	568	545	611	474	586	420	474	379	485	331	349	82
Niet ontvankelijke VA							283	344	690	773	2.308	111
(VA) Regeling Seizoenarbeid KPV			2437	2150	2218	2000	1916	2263	1.762	1.600	1.840	581
(VA) Kandidaat Vluchtelingen						949	511	655	1.076	1.614	1.760	562
(VA) Regularisatie(art 9) Seizoen									27	32	3	
(VA) Regularisatie(wet) Seizoen									2.974	3.507	736	
(VA) Regularisatie										3.628	757	
(VA) Regularisatie(art 9)									40	53	5	
(VA) Slachtoffers Mensenhandel									31	11	10	1
Voorlopige Arbeidsvergunningen			7.311	6.450	6.654	7.898	6.888	8.182	9.659	10.445	5.111	1.144

* De "niet ontvankelijke VA" moeten feitelijk worden beschouwd als een "weigering"

Evolutie voorlopige arbeidsvergunningen 2002

Algemene evolutie Kadidaat Vluchtelingen 1994-2002									
Voorlopige Arbeidsvergunningen	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002
Kandidaat Vluchtelingen				949	511	655	1.076	1.614	1.760
Kandidaat Vluchtelingen <i>Seizoenarbeid</i>	2.437	2.150	2.218	2.000	1.916	2.263	1.762	1.600	1.840
<i>Kandidaat Vluchtelingen (totaal)</i>	<i>2.437</i>	<i>2.150</i>	<i>2.218</i>	<i>2.949</i>	<i>2.427</i>	<i>2.918</i>	<i>2.838</i>	<i>3.214</i>	<i>3.600</i>

Jaarrapport 2002

1ste Aanvragen met immigratie 2002

1ste Aanvraag		Met immigratie										
Nationaliteit	Geslacht	A-kaarten			B-kaarten				A & B			
		Man	Vrouw	Totaal	Man	?	Vrouw	Totaal	Man	?	Vrouw	Totaal
Afghaanse		2		2					2	0	0	2
Albanese		4	2	6	1		1	2	5	0	3	8
Algerijnse		1		1	4		1	5	5	0	1	6
Amerikaans-Antilliaanse					1			1	1	0	0	1
Amerikaanse					167	55	64	286	167	55	64	286
Argentijnse					4		3	7	4	0	3	7
Armeense		1	1	2	1		1	2	2	0	2	4
Australische					14	2	5	21	14	2	5	21
Azerbeidzjaanse			1	1	1			1	1	0	1	2
Bengaalse					1		2	3	1	0	2	3
Beninse					1			1	1	0	0	1
Bhutaanse		3	1	4					3	0	1	4
Bosnische		2		2	4	1	1	6	6	1	1	8
Botswanaanse					3			3	3	0	0	3
Braziliaanse					19		1	20	19	0	1	20
Britse					1			1	1	0	0	1
Bulgaarse					7	1	18	26	7	1	18	26
Burkinese					1			1	1	0	0	1
Canadese					46	11	9	66	46	11	9	66
Chileense					1	1		2	1	1	0	2
Chineze					44	10	19	73	44	10	19	73
Colombiaanse							1	1	0	0	1	1
Congolese			1	1	4		2	6	4	0	3	7
Cubaanse					1			1	1	0	0	1
Dominicaanse							2	2	0	0	2	2
Ecuadoraanse					3			3	3	0	0	3
Egyptische					10	1		11	10	1	0	11
Estlandse					1			1	1	0	0	1
Ethiopische			1	1	2			2	2	0	1	3
Filipijnse					3		2	5	3	0	2	5
Gabonese							1	1	0	0	1	1
Gambiaanse					2			2	2	0	0	2
Georgische		3		3	1			1	4	0	0	4
Ghanese					6	1	2	9	6	1	2	9
Guinese					4			4	4	0	0	4
Hongaarse					146	3	4	153	146	3	4	153
Indische		2		2	360	18	26	404	362	18	26	406
Indonesische					2		3	5	2	0	3	5
Iraakse					1			1	1	0	0	1
Iraanse					3		1	4	3	0	1	4
Israëlische					7		1	8	7	0	1	8
Ivoriaanse			1	1	14			14	14	0	1	15
Japanse					177	39	4	220	177	39	4	220
Joegoslavische		7		7	17	1	2	20	24	1	2	27
Jordaanse					1			1	1	0	0	1
Kameroense					5		2	7	5	0	2	7
Kazachse					1			1	1	0	0	1
Keniaanse					2		1	3	2	0	1	3
Kirgische							1	1	0	0	1	1
Koeweitse					2		1	3	2	0	1	3
Kroatische		1	1	2	65	6	3	74	66	6	4	76
Letlandse							3	3	0	0	3	3

Jaarrapport 2002

1ste Aanvragen met immigratie 2002

1ste Aanvraag		Met immigratie										
Nationaliteit	Geslacht	A-kaarten			B-kaarten				A & B			
		Man	Vrouw	Totaal	Man	?	Vrouw	Totaal	Man	?	Vrouw	Totaal
Libanese					5		2	7	5	0	2	7
Liberiaanse			1	1					0	0	1	1
Libische					1			1	1	0	0	1
Litouwse							8	8	0	0	8	8
Maleisische					8	1	1	10	8	1	1	10
Maltese					1			1	1	0	0	1
Marokkaanse	4	1	5	31	1	8	40	35	1	9	45	
Mauritaanse				2		1	3	2	0	1	3	
Mexicaanse				10		1	11	10	0	1	11	
Moldavische	1		1	1		1	2	2	0	1	3	
Myanmarese	2	1	3					2	0	1	3	
Nepalese		1	1	9	1		10	9	1	1	11	
Nicaraguaanse						1	1	0	0	1	1	
Nieuw-Zeelandse				1		1	2	1	0	1	2	
Nigeriaanse		1	1	11		5	16	11	0	6	17	
Oegandese						2	2	0	0	2	2	
Oekraïense				5	3	4	12	5	3	4	12	
Oezbeekse				1		1	2	1	0	1	2	
onbepaalde					1		1	0	1	0	1	
Pakistaanse	3		3	3			3	6	0	0	6	
Palestijnse				1			1	1	0	0	1	
Peruaanse				2		1	3	2	0	1	3	
Poolse		1	1	125	9	53	187	125	9	54	188	
Qatarese				1			1	1	0	0	1	
Roemeense				23	2	18	43	23	2	18	43	
Russische	4	3	7	32	6	18	56	36	6	21	63	
Rwandese	2	3	5					2	0	3	5	
Saudi-Arabisch				1			1	1	0	0	1	
Senegalese				1	1	1	3	1	1	1	3	
Sierraleonse				1		1	2	1	0	1	2	
Singaporese				10			10	10	0	0	10	
Slovaakse				30	8	5	43	30	8	5	43	
Sloveense				91	38		129	91	38	0	129	
Sri Lankaanse	1		1	1			1	2	0	0	2	
Syrische				3			3	3	0	0	3	
Taiwanese				2			2	2	0	0	2	
Tanzaniaanse	1		1	1		1	2	2	0	1	3	
Thaise				3		2	5	3	0	2	5	
Togolese				2			2	2	0	0	2	
Trinidad en Tobago				1			1	1	0	0	1	
Tsjadische				1			1	1	0	0	1	
Tsjechische				27	2	6	35	27	2	6	35	
Tsjechoslovaakse						1	1	0	0	1	1	
Tunesische				4	1		5	4	1	0	5	
Turkmeense				2			2	2	0	0	2	
Turkse	3	3	6	47	4	7	58	50	4	10	64	
Venezolaanse						1	1	0	0	1	1	
Zuid-Afrikaanse				20	2	11	33	20	2	11	33	
Zuid-Koreaanse				6	3		9	6	3	0	9	
Zwitserse				9	1	1	11	9	1	1	11	
Onbekend					73	3	76	0	73	3	76	
TOTAAL	47	24	71	1697	307	353	2357	1744	307	377	2428	

Jaarrapport 2002

1ste Aanvragen zonder immigratie 2002

1ste Aanvraag	Zonder immigratie											
	Nationaliteit	A-kaarten			B-kaarten				A & B			
Geslacht		Man	Vrouw	Totaal	Man	?	Vrouw	Totaal	Man	?	Vrouw	Totaal
Afghaanse		1		1					1	0	0	1
Albanese		3	2	5	1	1	2	4	4	1	4	9
Algerijnse			1	1	3			3	3	0	1	4
Amerikaanse		2		2	27	4	6	37	29	4	6	39
Angolese					1		1	2	1	0	1	2
Argentijnse		1		1	2			2	3	0	0	3
Armeense		4	2	6	5	1	1	7	9	1	3	13
Australische					8			8	8	0	0	8
Bahamaanse			1	1	1			1	1	0	1	2
Bengaalse					2			2	2	0	0	2
Beninse		1		1					1	0	0	1
Bhutaanse		6	2	8	1		1	2	7	0	3	10
Boliviaanse							1	1	0	0	1	1
Bosnische		4	4	8	1		2	3	5	0	6	11
Braziliaanse					4	1	3	8	4	1	3	8
Britse (Hong Kong)					1			1	1	0	0	1
Bulgaarse			1	1	6	1	8	15	6	1	9	16
Burkinese		1		1	1			1	2	0	0	2
Canadese					8	2	1	11	8	2	1	11
Centraal-Afrikaanse					1			1	1	0	0	1
Chileense			1	1	3	1	1	5	3	1	2	6
Chinese		3	1	4	47	8	29	84	50	8	30	88
Colombiaanse			1	1	3			3	3	0	1	4
Congolese		5	6	11	9	1	1	11	14	1	7	22
Costaricaanse					1			1	1	0	0	1
Cubaanse							4	4	0	0	4	4
Dominicaanse			1	1	1			1	1	0	1	2
Ecuadoraanse		1		1	1		1	2	2	0	1	3
Egyptische		3		3	5			5	8	0	0	8
Ethiopische			2	2	1			1	1	0	2	3
Filipijnse					1		4	5	1	0	4	5
Georgische		2		2	2			2	4	0	0	4
Ghanese		1	3	4	3		3	6	4	0	6	10
Guinese					1			1	1	0	0	1
Hongaarse					52	1	7	60	52	1	7	60
IJslandse							2	2	0	0	2	2
Indische		5	2	7	93	34	7	134	98	34	9	141
Indonesische		2		2	6			6	8	0	0	8
Iraakse		2		2					2	0	0	2
Iraanse					2			2	2	0	0	2
Israelische		4	3	7					4	0	3	7
Ivoriaanse					1			1	1	0	0	1
Japanse		1		1	22	5	4	31	23	5	4	32
Joegoslavische		5	3	8	10		7	17	15	0	10	25
Jordaanse					1			1	1	0	0	1
Kaapverdische			1	1					0	0	1	1
Kameroense			2	2	4	1		5	4	1	2	7

1ste Aanvragen zonder immigratie 2002

1ste Aanvraag	Zonder immigratie											
Nationaliteit	A-kaarten			B-kaarten				A & B				
	Geslacht	Man	Vrouw	Totaal	Man	?	Vrouw	Totaal	Man	?	Vrouw	Totaal
Kazachse		1		1	1		2	3	2	0	2	4
Koeweitse					1			1	1	0	0	1
Kroatische		1		1			2	2	1	0	2	3
Letlandse							2	2	0	0	2	2
Libanese					2			2	2	0	0	2
Liberiaanse		1		1					1	0	0	1
Litouwse						1	3	4	0	1	3	4
Macedonische		1		1	1			1	2	0	0	2
Malinese			2	2			1	1	0	0	3	3
Marokkaanse		29	19	48	36	4	8	48	65	4	27	96
Mauritaanse		2		2					2	0	0	2
Mauritiaanse							1	1	0	0	1	1
Mexicaanse					2			2	2	0	0	2
Moldavische							2	2	0	0	2	2
Nepalese		1		1	6			6	7	0	0	7
Nieuw-Zeelandse							2	2	0	0	2	2
Nigerese					2		1	3	2	0	1	3
Nigeriaanse		1	3	4	7		6	13	8	0	9	17
Oegandese							1	1	0	0	1	1
Oekraïense		3	1	4	4	1	2	7	7	1	3	11
onbepaalde					1		1	2	1	0	1	2
Peruaanse					2		1	3	2	0	1	3
Poolse		3	6	9	7	3	19	29	10	3	25	38
Roemeense			1	1	7	2	16	25	7	2	17	26
Russische		11	9	20	7	1	4	12	18	1	13	32
Salvadoraanse							1	1	0	0	1	1
Senegalese					2			2	2	0	0	2
Sierraleonse		1		1					1	0	0	1
Singaporese					1		2	3	1	0	2	3
Slovaakse					7	1	7	15	7	1	7	15
Sloveense					4			4	4	0	0	4
Somalische					1			1	1	0	0	1
Srilankaanse		1		1	1			1	2	0	0	2
Swazische					1			1	1	0	0	1
Syrische					1		1	2	1	0	1	2
Thaise					4	1		5	4	1	0	5
Tsjechische			1	1	7		4	11	7	0	5	12
Tunesische					2	1	1	4	2	1	1	4
Turkse		16	20	36	24	6	4	34	40	6	24	70
Venezolaanse					2	1	2	5	2	1	2	5
Vietnamese							3	3	0	0	3	3
Zuid-Afrikaanse		13		13	1	2	2	5	14	2	2	18
Zwitserse					5		1	6	5	0	1	6
Onbekende		8	1	9		14	2	16	8	14	3	25
TOTAAL		150	102	252	491	99	200	790	641	99	302	1042

Hernieuwingsaanvragen B 2002

Afgeleverde B-kaarten bij hernieuwingsaanvragen													
Nationaliteit	Geen immigratie				Met immigratie				TOTAAL				
	Geslacht	Man	?	Vrouw	Totaal	Man	?	Vrouw	Totaal	Man	?	Vrouw	Totaal
Albanese		7		4	11					7	0	4	11
Algerijnse		7		1	8					7	0	1	8
Amerikaans-Antilliaanse		1			1					1	0	0	1
Amerikaanse		262		90	352	8		5	13	270	0	95	365
Angolese								1	1	0	0	1	1
Argentijnse		6		3	9					6	0	3	9
Armeense		7		1	8			1	1	7	0	2	9
Australische		28	1	10	39	1			1	29	1	10	40
Azerbeidzjaanse		1			1					1	0	0	1
Bahamaanse		1		1	2					1	0	1	2
Bengaalse		4			4					4	0	0	4
Beninse		1			1					1	0	0	1
Boliviaanse		3			3					3	0	0	3
Bosnische		7	1	1	9	2		4	6	9	1	5	15
Braziliaanse		22		10	32	2			2	24	0	10	34
Britse (Hong Kong)		1		1	2					1	0	1	2
Bulgaarse		46		25	71	2		1	3	48	0	26	74
Burkinese		6			6					6	0	0	6
Burundische		1			1	1			1	2	0	0	2
Canadese		74		15	89	3			3	77	0	15	92
Centraal-Afrikaanse		1			1					1	0	0	1
Chileense		10		1	11					10	0	1	11
Chinese		141	1	53	195	4		2	6	145	1	55	201
Colombiaanse		4		2	6					4	0	2	6
Congolese		24		5	29					24	0	5	29
Costaricaanse		1		1	2					1	0	1	2
Cubaanse		4		3	7					4	0	3	7
Cypriotische		1			1					1	0	0	1
Dominicaanse		2			2					2	0	0	2
Ecuadoraanse		5		2	7			1	1	5	0	3	8
Egyptische		25		2	27					25	0	2	27
Estlandse		2		1	3					2	0	1	3
Ethiopische		5		2	7					5	0	2	7
Filipijnse		6		17	23					6	0	17	23
Gabonese		2		1	3					2	0	1	3
Gambiaanse		3			3					3	0	0	3
Georgische		1			1					1	0	0	1
Ghanese		12		1	13	2			2	14	0	1	15
Guatemalaanse		1			1					1	0	0	1
Guinese		5		1	6	2			2	7	0	1	8
Hongaarse		46		18	64	2		1	3	48	0	19	67
Indische		207	1	29	237	11			11	218	1	29	248
Indonesische		17		2	19					17	0	2	19
Iraakse						1			1	1	0	0	1
Iraanse		2			2	1			1	3	0	0	3
Israëlische		28		3	31			1	1	28	0	4	32

Jaarrapport 2002

Hernieuwingsaanvragen B 2002

Afgeleverde B-kaarten bij hernieuwingsaanvragen													
Nationaliteit	Geen immigratie				Met immigratie				TOTAAL				
	Geslacht	Man	?	Vrouw	Totaal	Man	?	Vrouw	Totaal	Man	?	Vrouw	Totaal
Ivoriaanse		12			12					12	0	0	12
Jamaicaanse		1			1					1	0	0	1
Japanse		366	2	26	394	6	1	2	9	372	3	28	403
Joegoslavische		46		15	61					46	0	15	61
Jordaanse		4		1	5					4	0	1	5
Kameroense		14		2	16	2			2	16	0	2	18
Kazachse		2		2	4					2	0	2	4
Keniaanse		6		3	9					6	0	3	9
Koeweitse		2			2	1			1	3	0	0	3
Kroatische		7	1	10	18	5			5	12	1	10	23
Letlandse		1		3	4	1			1	2	0	3	5
Libanese		7			7	3			3	10	0	0	10
Libische		3			3					3	0	0	3
Litouwse		3		4	7					3	0	4	7
Macedonische		3		1	4					3	0	1	4
Maleisische		6		2	8	1			1	7	0	2	9
Maltese		1		2	3					1	0	2	3
Marokkaanse		53	1	12	66	6			6	59	1	12	72
Mauritaanse		1			1					1	0	0	1
Mexicaanse		19		6	25	1			1	20	0	6	26
Moldavische		9		1	10	1			1	10	0	1	11
Myanmarese		1			1					1	0	0	1
Nepalese		7		1	8			1	1	7	0	2	9
Nieuw-Zeelandse		15		4	19					15	0	4	19
Nigerese		2		2	4					2	0	2	4
Nigeriaanse		48		15	63	2			2	50	0	15	65
Oekraïense		30		14	44	1			1	31	0	14	45
Oezbeekse		5			5					5	0	0	5
onbepaalde				1	1					0	0	1	1
Oppervoltese		1			1					1	0	0	1
Pakistaanse		9		1	10					9	0	1	10
Palestijnse		1		1	2					1	0	1	2
Panamese				2	2					0	0	2	2
Peruaanse		5		2	7					5	0	2	7
Poolse		51	2	36	89	18		4	22	69	2	40	111
Roemeense		49		29	78	5		3	8	54	0	32	86
Russische		110	1	46	157	2		2	4	112	1	48	161
Rwandese		3		3	6	1			1	4	0	3	7
Salvadoraanse				1	1					0	0	1	1
Senegalese		1		2	3					1	0	2	3
Sierraleoonse		2			2					2	0	0	2
Singaporese		5		1	6					5	0	1	6
Slovaakse		22		14	36	4			4	26	0	14	40
Sloveense		2			2	38			38	40	0	0	40
Soedanese				2	2					0	0	2	2
Srilankaanse		2			2					2	0	0	2
Surinaamse		1			1					1	0	0	1

Hernieuwingsaanvragen B - 2002

Afgeleverde B-kaarten bij hernieuwingsaanvragen													
Nationaliteit	Geen immigratie				Met immigratie				TOTAAL				
	Geslacht	Man	?	Vrouw	Totaal	Man	?	Vrouw	Totaal	Man	?	Vrouw	Totaal
Syrische						1			1	1	0	0	1
Taiwanese		5	1	1	7					5	1	1	7
Tanzaniaanse		2		1	3					2	0	1	3
Thaise		4		9	13					4	0	9	13
Togolese		2			2					2	0	0	2
Trinidad en Tobago		3			3					3	0	0	3
Tsjechische		19		6	25	4		1	5	23	0	7	30
Tunesische		9		4	13					9	0	4	13
Turkse		68		11	79	6		1	7	74	0	12	86
Uruguayaanse		1			1					1	0	0	1
Venezolaanse		6		2	8					6	0	2	8
Vietnamese		5		2	7	1			1	6	0	2	8
Zairese		1			1					1	0	0	1
Zambiaanse		1			1					1	0	0	1
Zimbabwaanse		1			1					1	0	0	1
Zuid-Afrikaanse		41	2	13	56	2			2	43	2	13	58
Zuid-Koreaanse		21		1	22					21	0	1	22
Zwitserse		19		6	25	1			1	20	0	6	26
Onbekende		1	83	1	85		20		20	1	103	1	105
TOTAAL		2187	97	630	2914	155	21	31	207	2342	118	661	3121

Jaarrapport 2002

Nationaliteiten afgeleverde vergunningen 2002

Overzicht van de landen van herkomst per soort (afgeleverde) vergunning en per provincie in 2002														
Nationaliteit	Provincie	A-kaarten					B-kaarten					Totaal		
		A	B	L	O	W	Totaal	A	B	L	O		W	Totaal
Afghaanse		2				1	3							3
Albanese		6	1			4	11	7	6		3	1	17	28
Algerijnse				1		1	2	7	5		2	2	16	18
Amerikaans-Antilliaanse								1	1				2	2
Amerikaanse		1	1				2	222	308	29	102	27	688	690
Angolese								1				2	3	3
Argentijnse			1				1	6	10	1		1	18	19
Armeense		4	1			3	8	5	5		6	2	18	26
Australische								20	33	9	5	2	69	69
Azerbeidzjaanse		1					1	1	1				2	3
Bahamaanse		1					1	2	1				3	4
Bengaalse								2	3		4		9	9
Beninse		1					1	1			1		2	3
Bhutaanse		2	7	1		2	12		2				2	14
Boliviaanse								1		2	1		4	4
Bosnische		4		1	4	1	10	2		3	18	1	24	34
Botswanaanse								2	1				3	3
Braziliaanse								22	21	3	11	5	62	62
Britse								1					1	1
Britse (Hong Kong)								1	1		1		3	3
Bulgaarse				1			1	28	48	1	29	9	115	116
Burkinese		1					1	1	3		3	1	8	9
Burundische									1		1		2	2
Canadese								41	77	11	5	35	169	169
Centraal-Afrikaanse									2				2	2
Chilense		1					1	6	3		9		18	19
Chinese		2	1	1			4	113	156	11	58	20	358	362
Colombiaanse		1					1	1	5		4		10	11
Congolese		7	2		1	2	12	10	19	8	7	2	46	58
Costaricaanse								3					3	3
Cubaanse								6	5		1		12	12
Cypriotische									1				1	1
Dominicaanse				1			1		2		3		5	6
Ecuadoraanse		1					1	5	3		4	1	13	14
Egyptische		1	1			1	3	6	26		2	9	43	46
Estlandse								3	1				4	4
Ethiopische		2			1		3		10				10	13
Filipijnse								8	13	3	9		33	33
Gabonese								2	1			1	4	4
Gambiaanse								2		1	1	1	5	5
Georgische		4				1	5		2		1	1	4	9
Ghanese		2	1		1		4	15	10	1	2	2	30	34
Guatemalaanse									1				1	1
Guinese								7	1		4	1	13	13
Hongaarse								156	30	9	81	4	280	280
IJslandse								2					2	2
Indische		4	2	1	2		9	497	227	15	30	17	786	795
Indonesische			2				2	6	14	2	4	4	30	32
Iraakse		2					2			1	1		2	4
Iraanse								2	2		3	2	9	9
Israelische		5	2				7	21	13	1	5		40	47
Ivoriaanse			1				1	5	4	1	17		27	28
Jamaicaanse								1					1	1
Japanse		1					1	66	371	32	149	36	654	655
Joegoslavische		8		1	3	3	15	31	31	3	15	18	98	113
Jordaanse									5		2		7	7

Jaarrapport 2002

Nationaliteiten afgeleverde vergunningen

Jaarrapport 2002

Overzicht van de landen van herkomst per soort (afgeleverde) vergunning en per provincie in 2002														
Nationaliteit	Provincie	A-kaarten					Totaal	B-kaarten					Totaal	
		A	B	L	O	W		A	B	L	O	W		Totaal
Kaapverdische		1					1							1
Kameroense		1	1				2	10	9	3	4	4	30	32
Kazachse		1					1	3	3	1	1		8	9
Keniaanse									10	1	1		12	12
Kirgische								1					1	1
Koeweitse								7					7	7
Kroatische		3					3	13	21	8	56	1	99	102
Letlandse								3	5		1	1	10	10
Libanese								7	8		4		19	19
Liberiaanse		2					2							2
Libische								1	3				4	4
Litouwse								7	10		2		19	19
Macedonische		1					1	3	1		1		5	6
Maleisische								6	5	7	1		19	19
Malinese		1	1				2					1	1	3
Maltese								1	2		1		4	4
Marokkaanse		30	5	11	2	5	53	58	36	11	31	24	160	213
Mauritaanse		2					2		1	3			4	6
Mauritiaanse								1					1	1
Mexicaanse								16	15		4	4	39	39
Moldavische		1					1	6	4	4	1		15	16
Myanmarese		3					3	1					1	4
Nepalese			2				2	8	12	2	3		25	27
Nicaraguaanse									1				1	1
Nieuw-Zeelandse								4	15		3	1	23	23
Nigerese								3	4				7	7
Nigeriaanse		5					5	15	63	1	13	2	94	99
Oegandese								1	2				3	3
Oekraïense		2			2		4	20	25	5	6	8	64	68
Oezbeekse								3	2	1	1		7	7
onbepaalde		3	1	1	2	2	9	75	52	18	21	35	201	210
Oppervoltese										1			1	1
Pakistaanse				1	1	1	3	3	4		3	3	13	16
Palestijnse									2		1		3	3
Panamese								1			1		2	2
Peruaanse								5	4		2	2	13	13
Poolse		3	4	3			10	73	67	28	137	22	327	337
Qatarese								1					1	1
Roemeense		1					1	28	70	12	16	28	154	155
Russische		11	6	2	4	4	27	78	107	8	24	12	229	256
Rwandese		1	1		3		5	1	4	1	1		7	12
Salvadoraanse												2	2	2
Saudi-Arabische									1				1	1
Senegalese								1	1		5	1	8	8
Sierraleonse		1					1	2	1			1	4	5
Singaporese								9	6	1		3	19	19
Slovaakse								20	40	6	11	21	98	98
Sloveense								33		48	90	2	173	173
Soedanese											2		2	2
Somalische												1	1	1
Srilankaanse		2					2	1			1	2	4	6
Surinaamse									1				1	1
Swazische									1				1	1
Syrische								1	1		4		6	6
Taiwanese								6	2	1			9	9
Tanzaniaanse		1					1	1	4				5	6

Nationaliteiten afgeleverde vergunningen

Jaarrapport 2002

Overzicht van de landen van herkomst per soort (afgeleverde) vergunning en per provincie in 2002														
Nationaliteit	A-kaarten						B-kaarten						Totaal	
	Provincie	A	B	L	O	W	Totaal	A	B	L	O	W		Totaal
Thaise							13	4				6	23	23
Togolese							4						4	4
Trinidad en Tobago							2	2					4	4
Tsjadische							1						1	1
Tsjechische			1				1	20	22	22	8	4	76	77
Tsjechoslovaakse									1				1	1
Tunesische							6	10			2	4	22	22
Turkmeense									1		1		2	2
Turkse	15	2	11	14			42	39	69	9	50	11	178	220
Uruguayaanse									1				1	1
Venezolaanse							2	8			4		14	14
Vietnamese									6	1	4		11	11
Zairese									1				1	1
Zambiaanse								1					1	1
Zimbabwaanse											1		1	1
Zuid-Afrikaanse	3	10					13	40	43	5	5	3	96	109
Zuid-Koreaanse								9	10	4	7	1	31	31
Zwitserse								10	24		8	1	43	43
TOTAAL	158	56	38	40	31	323	2032	2312	359	1147	418	6268	6591	

Nationaliteiten afgeleverde vergunningen

Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap
Afdeling Tewerkstelling

Jaarrapport 2002

Overzicht van de landen van herkomst en per provincie in 2002							
Nationaliteit	Provincie	Voorlopige vergunningen (enkel kandidaat vluchtelingen)					Totaal
		A	B	L	O	W	
?		3	1	12	3	1	20
Afghaanse		55	27	48	35	35	200
Albanese		16	8	14	11	9	58
Algerijnse		48	14	120	6	27	215
Angolese		1	1	4	1	4	11
Armeense		25	3	9	3	3	43
Azerbeidzjaanse		10	1	5	1	3	20
Belgische		0	1	0	0	0	1
Bengaalse		5	2	1	0	0	8
Bhutaanse		8	21	7	2	4	42
Bosnische		18	0	2	4	0	24
Bulgaarse		1	0	4	15	2	22
Burkinese		0	2	1	1	2	6
Burundische		8	2	12	2	0	24
Centraal-Afrikaanse		0	1	0	0	0	1
Chinese		9	9	3	1	1	23
Colombiaanse		1	1	0	0	0	2
Congolese		14	14	23	13	7	71
Cubaanse		1	0	0	0	0	1
Djiboutiaans		0	1	2	0	2	5
Ethiopische		1	1	0	0	3	5
Georgische		30	20	34	20	13	117
Ghanese		1	0	0	1	0	2
Guiaanse		0	0	4	0	0	4
Guinese		31	10	254	1	6	302
Indische		2	1	8	8	0	19
Indonesische		0	0	0	1	0	1
Iraakse		28	29	15	17	8	97
Iraanse		30	28	15	12	25	110
Israëlische		5	4	0	4	1	14
Ivoriaanse		4	1	17	0	1	23
Jemenitische		0	0	0	0	1	1
Joegoslavische		91	29	36	67	52	275
Jordaanse		1	1	0	0	0	2
Kameroense		62	6	14	2	10	94
Kazachse		25	12	8	13	8	66
Keniaanse		5	0	2	0	0	7
Kirgische		9	4	0	7	11	31
Kroatische		1	0	0	0	0	1
Libanese		3	0	1	5	3	12
Liberiaanse		3	1	1	0	1	6
Macedonische		3	0	1	0	3	7
Maleisische		0	0	1	0	0	1
Malinese		0	0	1	0	0	1
Marokkaanse		0	0	1	0	0	1
Mauritaanse		6	1	26	1	0	34
Mauritiaanse		0	0	1	0	0	1
Moldavische		5	1	2	4	3	15
Mongoolse		2	0	0	1	0	3
Myanmarese		4	0	0	0	0	4
Nepalese		105	80	83	8	31	307
Nigerese		8	4	4	0	3	19

Nationaliteiten afgeleverde vergunningen

Jaarrapport 2002

Nigeriaanse	9	8	13	0	3	33
Oegandese	1	0	0	0	0	1
Oekraïense	14	1	1	5	17	38
Oezbeekse	27	5	12	17	8	69
onbepaalde	0	0	0	0	1	1
OVN-Vluchteling	0	0	1	0	0	1
Pakistaanse	21	2	17	7	2	49
Palestijnse	0	0	0	4	1	5
Roemeense	3	0	0	0	0	3
Russische	111	33	216	140	101	601
Rwandese	14	34	79	6	10	143
Senegalese	1	0	0	1	0	2
Sierraleonse	34	5	24	2	15	80
Slovaakse	0	0	0	3	0	3
Soedanese	8	0	3	4	1	16
Somalische	2	2	0	2	5	11
Srilankaanse	26	0	2	8	5	41
Syrische	3	7	1	5	3	19
Togolese	2	2	9	2	8	23
Tsjadische	1	1	1	0	0	3
Tunesische	0	0	1	0	0	1
Turkmeense	2	0	0	0	0	2
Turks en Caicoseilanden	0	0	2	0	0	2
Turkse	16	3	21	29	2	71
Zairese	1	0	0	0	0	1
Zimbabwaanse	0	0	0	2	0	2
TOTAAL	984	445	1199	507	465	3600

Arbeidskaarten per geslacht en leeftijdscategorie								
Leeftijdscategorie	A-kaarten			B-kaarten				
	Geslacht	man	vrouw	Totaal	man	?	vrouw	Totaal
<16					1			1
16 - 17		1	1	2	3		1	4
18 - 19		7	7	14	57	2	17	76
20 - 24		28	18	46	394	41	231	666
25 - 29		41	27	68	1041	76	367	1484
30 - 34		42	25	67	1002	71	265	1338
35 - 39		24	19	43	798	47	154	999
40 - 44		21	10	31	553	40	104	697
45 - 49		6	8	14	338	28	38	404
50 - 54		9	5	14	203	13	21	237
55 - 59			2	2	97	10	10	117
60 - 64					21	2	3	26
65 +		18	4	22	22	194	3	219
TOTAAL		197	126	323	4530	524	1214	6268

Jaarrapport 2002

Afgeleverde B-kaarten per categorie en sector van tewerkstelling - 2002								
Sector van tewerkstelling	Gemachtigd of Toegelaten verblijf	Gast- hoogleraar	Navorsers	Hoog- geschoolden & Leiding- gevenden	Monteerder- specialist	Slachtoffer mensen- handel	Student	Stagiairs
01 landbouw, jacht	120			7		3	19	3
02 bosbouw	1			0				2
10 winning steenkool, turf				0	24			0
11 win. Aardolie/-gas e.a.				2				0
13 winning metaalerts				1				0
15 vervaardiging voeding & drank	36			51	10		12	0
16 vervaardiging tabaksprodukten				1				0
17 vervaardiging textiel	9			15				8
18 vervaardiging kleding, verven bont	2			1				0
19 leernijverheid & vervaard. Koffers ea.				1				0
20 houtindustrie & hout-/kurkart.	2			1				0
21 pulp, papier ea.	2			26				0
22 uitgeverij, drukkerij, reproductie	3			7		1		0
23 cokes, aard-/olieprod. & splijststoffen	1			18				0
24 chemische produkten	3		7	514			2	8
25 rubber & kunststof	3			72				0
26 niet-metaalhoudende minerale produkten	2			7				0
27 metalen in primaire vorm	5			17	89		1	2
28 produkten van metaal excl machines	11			50	158	2		2
29 vervaardiging machines/apparaten/werktui	2			78	300			0
30 kantoormachines & computers				62				0
31 elektrische machines & apparaten				56				1
32 audio- video & telecommunicatieapparaten	3			219				41
33 medische apparatuur				23				0
34 assemblage etc. auto's				259	27			0
35 vervaard. Overige transportmiddelen	1			54				0
36 meubels, industrie n.e.g.				62	4			0
37 recyclage	1			2				0
40 distributie E.G.W.	1			2	62			0
41 winning & distributie H2O	1			0				1
45 bouwnijverheid	34			15	235		2	3
50 verkoop & herstel auto & rijwielen	6			6				0
51 groothandel & bemiddeling ecl. auto e.d.	10			43			2	0
52 kleinhandel excl. Auto & rijwielen/herst	18			5			7	0
55 hotels & restaurant	97			7		19	234	2
60 vervoer te land/via pijpleidingen	7			25			2	0
61 vervoer over water	8			35				1
62 luchtvaart	2			45				0
63 vervoerondersteunende activiteiten	8			72			4	1
64 Post & telecommunicatie	1			17				0
65 financiële instellingen	1			23				0
66 verzekeringen & pensioenfondsen				2				0
67 ondersteuning ivm financiële activiteit				5				0
70 exploitatie & handel in onroerend goed				1				0
72 informatica & aanverwante activiteiten	5			586			2	6
73 reasearch & development	1	1	60	89			10	4
74 overige zakelijke dienstverlening	20			188			13	2
75 openb. Bestuur & defensie, Soc. Zekerh.	13			2			1	0
80 onderwijs	15	39	312	161			56	2
85 gezondheidszorg & maatsch. Dst.verlening	24		5	21			5	19
90 afval(water) verzameling en verwerking	1			1				0
92 cultuur, sport & recreatie	4			4		5	11	0
93 overige diensten	78			82		16	31	6
95 particuliere huishoudens met werknemers	8			0		3	4	0
00 onbekend	39		3	126	15	1	19	1
TOTAAL	609	40	387	3169	924	50	437	115

Jaarrapport 2002

Afgeleverde B-kaarten per categorie en sector van tewerkstelling - 2002							
Sector van tewerkstelling	Schouw- spelartiest	Art. 9,3	Au-pair	Beroeps- opleiding	Beroeps- sport- beoefenaar	Andere	Totaal
01 landbouw, jacht		1		3		3	159
02 bosbouw				2			5
10 winning steenkool, turf							24
11 win. Aardolie/-gas e.a.							2
13 winning metaalerts							1
15 vervaardiging voeding & drank		2				2	113
16 vervaardiging tabaksprodukten							1
17 vervaardiging textiel						1	33
18 vervaardiging kleding, verven bont							3
19 leernijverheid & vervaard. Koffers ea.							1
20 houtindustrie & hout-/kurkart.						1	4
21 pulp, papier ea.							28
22 uitgeverij, drukkerij, reproductie							11
23 cokes, aard-/olieprod. & splijtstoffen							19
24 chemische produkten				48		1	583
25 rubber & kunststof						1	76
26 niet-metaalhoudende minerale produkten							9
27 metalen in primaire vorm						1	115
28 produkten van metaal excl machines						8	231
29 vervaardiging machines/apparaten/werktui				6			386
30 kantoormachines & computers							62
31 elektrische machines & apparaten							57
32 audio- video & telecommunicatieapparaten							263
33 medische apparatuur							23
34 assemblage etc. auto's				7			293
35 vervaard. Overige transportmiddelen							55
36 meubels, industrie n.e.g.						2	68
37 recyclage							3
40 distributie E.G.W.							65
41 winning & distributie H2O							2
45 bouwnijverheid		1		2		2	294
50 verkoop & herstel auto & rijwielen						1	13
51 groothandel & bemiddeling excl. auto e.d.						3	58
52 kleinhandel excl. Auto & rijwielen/herst		1					31
55 hotels & restaurant						17	376
60 vervoer te land/via pijpleidingen						3	37
61 vervoer over water						6	50
62 luchtvaart						6	53
63 vervoerondersteunende activiteiten						3	88
64 Post & telecommunicatie							18
65 financiële instellingen							24
66 verzekeringen & pensioenfondsen		1					3
67 ondersteuning ivm financiële activiteit							5
70 exploitatie & handel in onroerend goed							1
72 informatica & aanverwante activiteiten							599
73 reasearch & development							165
74 overige zakelijke dienstverlening							223
75 openb. Bestuur & defensie, Soc. Zekerh.						1	17
80 onderwijs						7	592
85 gezondheidszorg & maatsch. Dst.verlening		2				4	80
90 afval(water) verzameling en verwerking							2
92 cultuur, sport & recreatie	28				230	1	283
93 overige diensten						4	217
95 particuliere huishoudens met werknemers			112			10	137
00 onbekend		1				2	207
TOTAAL	28	9	112	68	230	90	6268

Jaarrapport 2002

Voorlopige arbeidsvergunningen afgeleverd in Vlaanderen in 2002				
SECTOR TEWERKSTELLING	KPV	REG	SMH	TOTAAL
01 landbouw, jacht	2119	912	0	3031
02 bosbouw	14	7	0	21
10 winning steenkool, turf	0	1	0	1
15 vervaardiging voeding & drank	157	53	0	210
17 vervaardiging textiel	30	5	0	35
18 vervaardiging kleding, verven bont	2	0	0	2
19 leernijverheid & vervaard. Koffers ea.	1	1	0	2
20 houtindustrie & hout-/kurkart.	16	2	0	18
21 pulp, papier ea.	10	6	0	16
22 uitgeverij, drukkerij, reproductie	5	1	3	9
23 cokes, aard-/olieprod. & splijtstoffen	3	1	0	4
24 chemische produkten	3	2	0	5
25 rubber & kunststof	6	0	0	6
26 niet-metaalhoudende minerale produkten	1	1	1	3
27 metalen in primaire vorm	5	3	0	8
28 produkten van metaal excl machines	38	10	0	48
29 vervaardiging machines/apparaten/werktui	12	1	0	13
31 elektrische machines & apparaten	7	1	0	8
32 audio- video & telecommunicatieapparaten	1	1	0	2
34 assemblage etc. auto's	8	0	0	8
35 vervaard. Overige transportmiddelen	1	0	0	1
36 meubels, industrie n.e.g.	10	1	0	11
37 recyclage	10	5	0	15
40 distributie E.G.W.	0	1	0	1
41 winning & distributie H2O	0	1	0	1
45 bouwnijverheid	116	55	0	171
50 verkoop & herstel auto & rijwielen	12	3	0	15
51 groothandel & bemiddeling ecl.auto e.d.	19	5	0	24
52 kleinhandel excl. Auto & rijwielen/herst	77	60	0	137
55 hotels & restaurant	298	117	4	419
60 vervoer te land/via pijpleidingen	30	7	0	37
61 vervoer over water	4	0	2	6
62 luchtvaart	5	6	0	11
63 vervoerondersteunende activiteiten	14	6	0	20
64 Post & telecommunicatie	8	1	0	9
65 financiële instellingen	3	0	0	3
66 verzekeringen & pensioenfondsen	1	0	0	1
70 exploitatie & handel in onroerend goed	1	1	0	2
71 verhuur van machines & werktuigen	2	0	0	2
72 informatica & aanverwante activiteiten	5	2	0	7
73 reasearch & development	1	1	0	2
74 overige zakelijke dienstverlening	86	21	0	107
75 openb. Bestuur & defensie, Soc. Zekerh.	24	3	0	27
80 onderwijs	14	3	0	17
85 gezondheidszorg & maatsch. Dst.verlening	42	11	0	53
90 afval(water) verzameling en verwerking	3	10	0	13
91 verenigingen, n.e.g.	3	0	0	3
92 cultuur, sport & recreatie	23	7	0	30
93 overige diensten	260	112	0	372
95 particuliere huishoudens met werknemers	6	4	0	10
	84	50	0	134
TOTAAL	3600	1501	10	5111